POST- OG TELEGRAFVÆSENET

I

ANDRE LANDE

LÆREBOG TIL BRUG
VED FAGPRØVE FOR POST- OG TELEGRAFVÆSENETS
EMBEDSKLASSER 2. DEL

UDARBEJDET
AF
O. C. J. VIGERSLEV
FULDMÆGTIG I GENERALDIREKTORATET FOR POST- OG TELEGRAFVÆSENET

TRYKT SOM MANUSKRIPT
VED FORANSTALTNING AF GENERALDIREKTORATET
FOR POST- OG TELEGRAFVÆSENET

KØBENHAVN
UNIVERSITETSBOGTRYKKERIET - J. H. SCHULTZ A/S
1933

Der er til Bogen benyttet en Række Oplysninger fra »Oversigt over Postvæsenet i andre Lande, særlig Nabolandene«, udarbejdet af L. Pedersen og A. Trojel, Fuldmægtige i Generaldirektoratet for Postvæsenet, anden gennemsete Udgave ved Assistent C. E. Løye.

Indholdsfortegnelse.

	Side
Belgien	103
Estland	55
Finland	48
Frankrig	111
Island	42
Letland	58
Litauen	61
Nederlandene	97
Norge	27
Schweiz	118
Storbritannien	86
Sverige	5
Tyskland	63

Kendskab til de anførte Aarstal for fremmed Postlovgivning fordres ikke.

Af Hensyn til Sammenligning med danske Forhold er de forskellige Kategorier af Posthuse, Telegrafstationer og Tjenestestillinger m. v. de fleste Steder anført med den nærmest tilsvarende danske Betegnelse og det fremmede Navn (i Enkelttalsform) vedføjet i Parentes.

Sverige.

Det svenske Postvæsen ledes af *Kungliga Generalpoststyrelsen* og det svenske Telegraf- og Telefonvæsen af *Kungliga Telegrafstyrelsen*. Begge Styrelser hører tillige med forskellige andre Administrationer under *Kommunikationsdepartementet* (ministeriet).

Postvæsenet i Sverige.

A. Organisation.

Centraladministrationen. I Spidsen for Generalpoststyrelsen staar en Generaldirektør som Postvæsenets øverste Chef. Generaldirektøren, der udnævnes af Kongen for en Tid af højst 6 Aar ad Gangen, afgør — med de nedenfor anførte Undtagelser vedrørende visse Postsparebanks- og Postgirosager samt Straffesager — selvstændig alle Sager, som forelægges ham, og som ikke kræver kongelig Resolution. De Sager, som afgøres af Generaldirektøren, skal imidlertid som Regel forelægges i Nærværelse af en eller flere af de 5 Bureauchefer *(byråchef)*, som er Medlemmer af Styrelsen *(pleniföredragning)*.

Bureaucheferne forelægger hver for sit Bureaus Vedkommende Sagerne for Generaldirektøren, som dog alene træffer Afgørelserne, men Bureaucheferne er berettigede til at lade føre til Protokollen deres fra den trufne Afgørelse afvigende Mening. Ved Behandlingen af Sager, som skal forelægges til kongelig Resolution, ligesom visse andre Sager af Betydning skal saa vidt muligt samtlige Bureauchefer være til Stede. Er Generaldirektøren forhindret i at deltage i den endelige Afgørelse, skal den af Kongen for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen blandt Bureaucheferne udvalgte Stedfortræder fungere for Generaldirektøren.

Visse Sager forelægges Generaldirektøren af andre overordnede Tjenestemænd *(byrådirektör, förste intendenten* eller *sekreterare)* enten i Styrelsesmøderne *(plenum)* eller i Nærværelse af vedkommende Bureauchef *(byråföredragning)*. I saadanne Tilfælde tiltræder den, der forelægger Sagen, Generalpoststyrelsen som ekstraordinært Medlem.

I Styrelsens Behandling af visse Sager vedrørende Postsparebanken og Postgirovirksomheden skal som Repræsentanter bl. a. for Rigsbanken og Rigsgældskontoret deltage 3 *postsparbanksfullmäktige;* en Del af disse Sager afgøres ved Afstemning blandt Deltagerne i Mødet.

Straffesager forelægges af den i Styrelsen ansatte Auditør *(byrådirektör och ombudsmann)* og afgøres af samtlige Deltagere i Styrelsesmødet, Auditøren indbefattet, efter Afstemning.

Mindre vigtige Sager afgøres af vedkommende Bureauchef eller anden Tjenestemand i Generalpoststyrelsen *(byrådirektör, förste intendent, sekreterare, förste aktuarie, förrådsintendent)* uden Forelæggelse.

Foruden at være Medlemmer af Styrelsen forestaar de 5 Bureauchefer hver sit Bureau, idet Centraladministrationen, som tillige omfatter Revisionen, Postsparebanken og Postgirokontoret, bestaar af 5 Bureauer, mellem hvilke Sagerne fordeles.

I de forskellige Bureauer er foruden de allerede nævnte Embedsmænd beskæftiget Tjenestemænd af forskellige Grader alt efter Sagernes Vigtighed og Art.

Der findes saaledes *kamrer, förste kontrollörer, aktuarie, huvudkassör, notarier, kontrollörer, förste postassistenter, postassistenter, materialförvaltare, förrådsmästare, garagemästare* og kvindelige *förste postexpeditörer, postexpeditörer, kansliskrivare, kansli- och kontorsbiträden* samt Tjenestemænd og Personale ved Postvæsenets Produktionsvirksomheder.

Distriktsstyrelsen. Medens Centraladministrationen kun beskæftiger sig med de mere almindelige og de vigtigere Spørgsmaal, foruden Postforholdet til Udlandet, er en Række mindre betydelige og særlig alle lokale Spørgsmaal overladt til 7 Postdirektører, som hver forestaar Postdirektionen i et af de 7 Distrikter, hvori Sverige er inddelt.

De 7 Postdirektionsdistrikter er:

Södra	Distriktet	med	Sæde	i Malmö.
Västra	—	—	—	i Göteborg.

Östra	Distriktet	med Sæde	i Linköping.
Stockholms	—	—	i Stockholm.
Mellersta	—	—	i Gävle.
Nedre norra	—	—	i Sundsvall.
Övre norra	—	—	i Boden.

Postdirektøren er den nærmeste foresatte for samtlige Tjenestemænd i Distriktet, ligesom Postkontorerne som Regel kun kan træde i Forbindelse med Centraladministrationen gennem Postdirektørerne; Regnskaberne indsendes dog direkte til Generalpoststyrelsen.

Denne Decentralisation medfører, at der i hver enkelt Postdirektion er ansat et ret stort Personale, nemlig i Reglen en *överkontrollör*, en *förste kontrollör*, flere *kontrollörer* og desuden et Antal *förste postassistenter*, *postassistenter* og andre Tjenestemænd.

Posthusene. Posthusene *(postanstalt)* er dels faste, dels bevægelige *(ambulant)*. Af faste Posthuse findes 4 Kategorier:

Postkontorer, der bestyres af Postmestre *(postmästare)*; Hovedpostkontorerne i Göteborg og Malmö bestyres dog af Overpostmestre *(överpostmästare)*,

Postexpeditioner, der bestyres af Stationsmestre *(stationsmästare)*,

Poststationer, der bestyres af Forstandere *(föreståndare)* og Brevsamlingssteder *(brevsamlingsställe)*.

Paa visse mindre Steder antages *postombud* med stort set samme Virksomhed som Landpostbude.

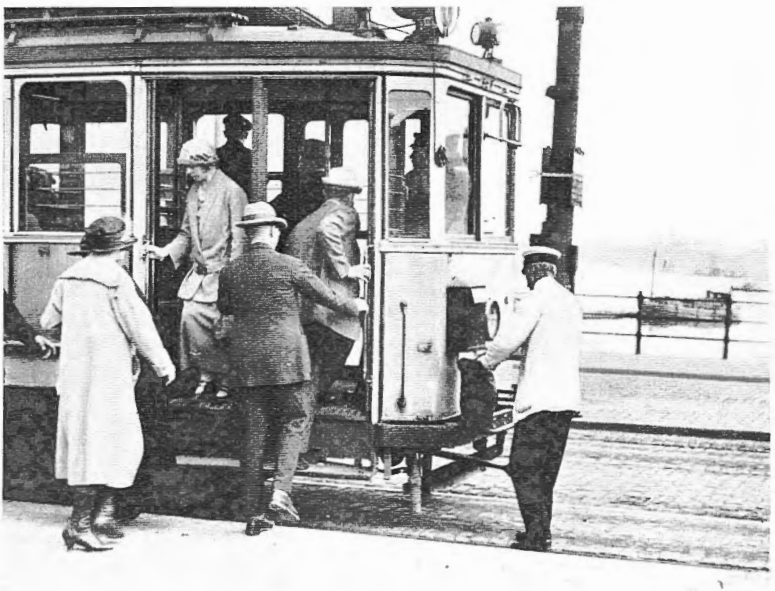
Postkontorerne er efter deres Størrelse delt i 5 Klasser (Klasse 1 A og 1 B-4), Postekspeditionerne i 4 Klasser (Klasse 5-8).

Postkontorernes faste Personale bestaar foruden af Postmestrene (af 5 forskellige Klasser) af *förste kontrollörer*, *kontrollörer*, *förste postassistenter*, *postassistenter*, *förste postexpeditörer*, *postexpeditörer*, *överpostiljoner*, *förste postiljoner*, *värdebrevbärare*, *kansli- och kontorsbiträden*, *brevbärare*, *brevlådstömmare m. m.*

Medens Postkontorerne udfører alle Arter af Postforretninger, er Poststationernes Forretningsomraade underkastet forskellige Indskrænkninger særlig med Hensyn til Postforsendelser til og fra Udlandet; Brevsam-

lingsstederne, der alene er indrettet i eller i Nærheden af større Byer, og af hvilke der kun findes et ringe Antal, virker som Indleveringssteder og Frimærkesalgssteder. Poststationer og Brevsamlingssteder er ikke selvstændig regnskabsførende, men underlagt et Postkontor.

Postekspeditionerne har overfor Publikum samme Virksomhed som et Postkontor, men staar i regnskabsmæssig Henseende mellem Postkontorer og Poststationer og er underlagt et Postkontor. Stationsmestrene af 5. og 6.

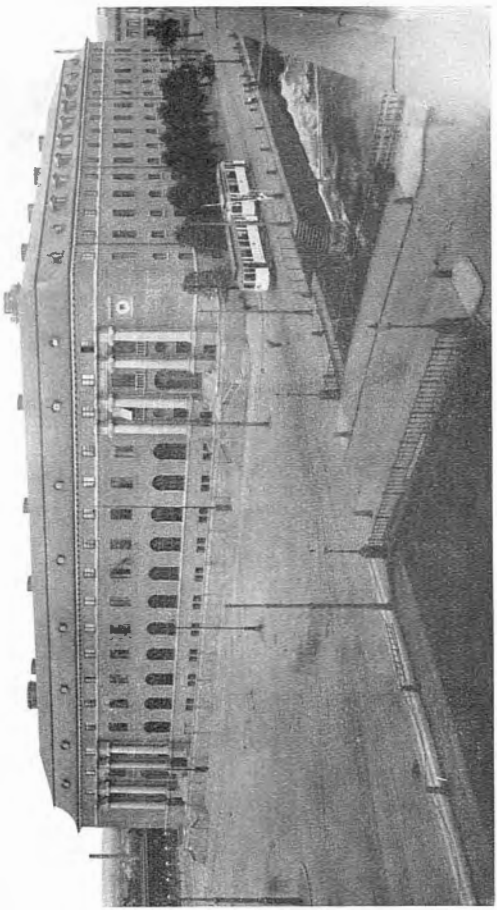
Tømning af Sporvognsbrevkasse i Stockholm.

Klasse udnævnes blandt Tjenestemænd af Funktionærklasserne *(överpostiljoner* og *förste postiljoner)*, som paa tilfredsstillende Maade har gennemgaaet Stationsmesterkursus, samt blandt Postekspeditører og for 5. Klasses Vedkommende eventuelt blandt Postassistenter. Til Bestyrere af Postekspeditioner af 7. og 8. Klasse, hvis Oprettelse er paabegyndt i 1923, anvendes i første Række de større Poststationers Forstandere.

For at lette Publikum Adgangen til at købe Frigørelsesmidler findes der adskillige Steder i Postkontorernes Distrikter Frimærkeforhandlere *(frimärksförsäljare)*,

som mod kontant Betaling skal indkøbe den nødvendige Beholdning af de mest almindelige Frigørelsesmidler. Desuden er der mange Steder opsat Frimærkeautomater.

Af bevægelige Posthuse findes: B u r e a u e r *(postkupé)*, der befordres med Jernbanetog, Søpostekspeditioner *(sjöpost-*

Postbygningen i Göteborg.

expedition) og Dampskibspostekspeditioner *(ångbåtspostexpedition)*. S ø p o s t e k s p e d i t i o n e r er kun indrettet paa Ruterne Göteborg—New York, Hälsingborg—Helsingør, Malmö —København og Trälleborg—Sassnitz. D a m p s k i b s p o s t e k s p e d i t i o n e r n e s Virksomhed med Hensyn til Post-

udvekslingen er begrænset; de kan have Frimærker til Salg og modtage og aflevere almindelige Postforsendelser fra og til Publikum. Dampskibspostekspeditionerne finder navnlig Anvendelse paa de mange Søer og Kanaler samt i Stockholms og Göteborgs Omegn *(skärgård)*.

Bureauer og Søpostekspeditioner er i administrativ Henseende direkte underlagt Postdirektionerne, medens Dampskibspostekspeditionerne hører under de faste Postkontorer.

B. Personalets Rekrutering og Uddannelse m. v.

Det faste Personale rekruteres i Mellemstillingerne af »*extra ordinarie postexpeditörer*« og i de højere Stillinger af »*extra ordinarie postassistenter*. Begge disse Kategorier af Tjenestemænd begynder som Postelever, der alt efter Uddannelsen benævnes *postexpeditörselever* og *postassistentelever*.

Postekspeditøruddannelsen omfatter 4 Maaneders Prøvetjeneste ved visse bestemte Postkontorer med særligt udpegede Vejledere, hvorefter følger 3 Maaneders Kursus ved Postvæsenets Undervisningsanstalt. Denne Del af Uddannelsen afsluttes med en forberedende Eksamen i Engelsk, Fransk og Tysk samt Postgeografi. Derefter begynder 7 Maaneders praktisk Uddannelse ved forskellige Postkontorer. Herunder maa Eleven højst 4 Maaneder anvendes til Afløsningstjeneste for Postekspeditører. Han skal ved Selvstudium efter Anvisningerne fra det teoretiske Kursus og Korrespondancekursus dygtiggøre sig i Postreglementer, Postvæsenets Organisation, Taksering og Dirigering af Postforsendelser samt i Tjenestekorrespondance. I de tre sidste Fag vedligeholder Eleven sine Kundskaber gennem skriftlige Opgaver, som rettes af Undervisningsanstalten. De Elever, som bestaar Afslutningseksamen, ansættes som *postexpeditörsaspiranter* for efter omkring et Aars Tjeneste som Afløsere for tjenestefri Postekspeditører at ansættes som *extra ordinarie postexpeditörer* og, efterhaanden som der bliver ledige Pladser, men først efter yderligere 2 Aar, som *ordinarie postexpeditörer*.

For at opnaa Ansættelse som Postassistent og Avancement til højere Stillinger maa de paagældende have Studentereksamen og gennemgaa en ca. treaarig Postassistentuddannelse. Disse Elever maa ikke ved Antagelsen være over 22 Aar.

Denne Uddannelse, hvis første 14 Maaneder falder sammen med Postekspeditøruddannelsen og dennes Afslutningseksamen, fortsættes derefter med et Aars praktisk Uddannelse ved forskellige Postkontorer og i Bureauerne for at efterfølges af den egentlige Assistentuddannelse, som

bestaar af 2 Maaneders teoretisk Kursus ved Undervisningsanstalten (Postreglementer, Udenlandsk Postgeografi, Engelsk, Fransk og Tysk samt Statskundskab), 6 Maaneders praktisk Uddannelse ved faste og bevægelige Grænsepostkontorer, ved Postkontorer af 1. Klasse og ved Postdirektioner. Uddannelsen afsluttes med en Eksamen (Nationaløkonomi, Internationale Postoverenskomster, Borgerlig Ret, Postvæsenets Organisation, herunder Organisationen af fremmede Landes Postvæsen). De Elever, som bestaar, ansættes som *extra ordinarie postassistenter*.

Tjenestemænd i lavere Stilling, som har vist særlig Dygtighed i Tjenesten, men som ikke har Realskoleeksamen, kan faa Tilladelse til at gennemgaa Postekspeditøruddannelsen og — hvis Eksamen bestaas med godt Resultat — Assistentuddannelse; den paagældende maa være i Besiddelse af Kundskaber svarende til Fordringerne ved Realskoleeksamen i Svensk, Matematik, Geografi og Sprog (Fransk og tillige Engelsk eller Tysk).

Ansættelse som P o s t b u d *(brevbärare)* foregaar efter ca. 1 Aars Tjeneste som *brevbärarelev*. Denne Tjeneste afsluttes med en Prøve i Postgeografi og i de i en Vejledning samlede Reglementsbestemmelser. De Elever, der har bestaaet, ansættes som *brevbäraraspiranter* og kan efter et Aars Tjeneste ansættes som *extra ordinarie* og senere som *ordinarie brevbärare*, fra hvilken Stilling de uden særlig Uddannelse har Adgang til Avancement til Overpostbud *(värdebrevbärare)*, Pakmester *(postiljon)* og Postbudformand *(brevbärarförman)*.

For at kunne avancere til Overpakmester *(förste postiljon)* og Pakmesterformand *(överpostiljon)* kræves der Deltagelse i et Undervisningskursus og bestaaet Eksamen.

Undervisningen bestaar i 6 Ugers teoretisk og 6 Ugers praktisk Uddannelse med paafølgende 3 Ugers Kursus og Eksamen. Postdirektionerne bestemmer, hvilke Tjenestemænd *(postiljoner* og *brevbärare)* det kan tillades at deltage i et saadant Kursus, og der kræves, at de paagældende skal have forrettet tilfredsstillende Tjeneste i mindst 3 Aar, have fornøden Færdighed i Skrivning og Regning og være under 30 Aar. Generalpoststyrelsen bestemmer dog Antallet af Deltagere fra hvert Distrikt samt om nogen, der er over 30 Aar, bør have Adgang.

For at kunne avancere til S t a t i o n s m e s t e r af 5. eller 6. Klasse fordres enten gennemgaaet Postekspeditøruddannelse eller for velegnede Tjenestemænd i *förste postiljon-* og *överpostiljon*-Stillinger en særlig Uddannelse.

Sidstnævnte Uddannelse omfatter 5 Ugers praktisk Uddannelse ved en Postekspedition og 3 Ugers teoretisk Uddannelse ved Undervisningsanstalten, altsaa ialt 8 Uger. Deltagerne udpeges 4 Maaneder forud og faar samtidig Anvisninger til Selvstudium.

Stationsmestertjenester af 7. og 8. Klasse besættes med velegnede Poststationsforstandere eller Kontorister *(kontorsbiträde)* fra Postkontorerne. Deres Uddannelse er hovedsagelig af praktisk Art.

Postboksanlæg ved Postkontoret i Falun.

Ved Postkontorerne og Postdirektionerne findes ansat kvindelige Kontorassistenter og Kontorister *(kansliskrivare* og *kansli- och kontorsbiträde)*, som er fast ansatte og udfører Arbejder, til hvilke der ikke fordres særlig postal Uddannelse. Ved de mindre Postkontorer findes et Antal af Postmesteren antagne Medhjælpere *(dispositionsbiträden)*, som uden at være fastansat ved Postvæsenet udfører en Del mindre selvstændigt Arbejde. Til Stempling, Budforretninger samt Udbringning af Ekspresforsendelser antages *kontorsvakter* i en Alder af under 18 Aar.

Poststationernes Forstandere er enten Jernbanestationsforstandere eller kontraktmæssigt antagne Privatpersoner. Brevsamlingssteder ledes af kontraktmæssigt antagne Forstandere.

I Bureauer og Søpostekspeditioner er tjenestegørende *kontrollörer*, *förste postassistenter*, *postassistenter*, *överpostiljoner*, *förste postiljoner* og *postiljoner*, medens Dampskibspostekspeditionernes Virksomhed udføres af kontraktmæssig antaget Forstander (Skibets Fører).

Postboksanlæget i Falun indvendig.

Foruden Generaldirektøren udnævnes Bureaucheferne, Postdirektørerne, Bureaudirektøren og Auditøren af Kongen. Alle andre Tjenestemænd udnævnes af Generalpoststyrelsen, der ligeledes antager Eleverne.

C. Postlovgivning m. v.

De nugældende Bestemmelser vedrørende Postvæsenets Virksomhed findes i *Allmänna Poststadgan*, der er udstedt den 4. Oktober 1932. Der findes i Sverige ingen særlig Postlov,

men alle Enerets- samt de fleste Takst- og Erstatningsbestemmelser, der er fastsat i nævnte Anordning, er givet ved kongelig Kundgørelse.

Postvæsenets E n e r e t udstrækker sig til den regelmæssige Befordring mod Betaling af lukkede Breve samt Brevkort mellem Sverige og Udlandet, mellem indenrigske Steder indbyrdes og paa de Steder, hvor Postvæsenet har indrettet Lokalomdeling.

Postautomobil med Bivogn.

Den indenrigske Postudveksling omfatter alle de i Verdenspostforeningens Konvention og Overenskomster omhandlede Forsendelsesarter.

L o k a l p o r t o anvendes:

dels paa Forsendelser, som indleveres ved et fast Posthus eller kommer ind til et saadant uden at have været besørget af Landpostbud eller postbefordret ad Jernbane-, Dampskibs- eller Landevejsrute, og som udleveres Adressaten direkte eller ved Postbud *(lokalbrevbärare)* fra det paagældende Posthus eller et andet Posthus paa samme Sted,

dels paa Forsendelser, som postbesørges indenfor et særskilt af Kongen fastsat Lokalportoomraade.

Aviser og Tidsskrifter kan ikke forsendes som anmeldte Eksemplarer, hvorimod de, naar de bestilles direkte hos Udgiveren, kan forsendes til Abonnenterne som Tryksag mod en særlig billig Porto *(utgivarkorsband, konmissionärskorsband)*. Saadanne Forsendelser frankeres ikke, men Portoen erlægges enten kontant ved Indleveringen eller kvartalsvis til Indleveringsposthuset efter den samlede Vægt af de i Kvartalet indleverede Korsbaand.

Aviser og Tidsskrifter, der forsendes af andre end Udgiverne, befordres kun som Tryksager.

Postgirovirksomheden, der er indført fra 1. Januar 1925, er centraliseret i Postgirokontoret, som hører til samme Bureau i Generalpoststyrelsen som Postsparebanken. Særlige Postgiroafdelinger i Göteborg, Boden og Malmö betjener dog Kontohavere indenfor visse begrænsede Omraader ved at modtage, behandle og uden Postgirokontorets Mellemkomst videresende Udbetalingskort.

Der ydes 0,5 pCt. i Rente af Beløb, som indestaar paa Postkonti, dog ikke af Beløb, som overstiger 100,000 Kr.

D. Postens Befordring og Omdeling.

Postbefordringen. Postens Befordring finder Sted dels med Jernbaner og Skibe, dels ad Landevejen og dels ad Luftvejen.

Blandt Befordringsmidlerne spiller Jernbanerne med det navnlig i Mellem- og Sydsverige stærkt udviklede Jernbanenet den største Rolle. Befordringen af Posten sker dels i Bureauer *(postkupé)* med Postpersonale, dels paa anden Maade, nemlig i aflaasede Lader *(fackpost)*, i særlige Tasker til Avisbefordring *(tidningsväska)* samt som Ilgods eller i Brevkasser.

Med Skibe befordres Posten i Søpostekspeditioner eller Dampskibspostekspeditioner, som Fragtgods i lukkede Sække eller som løse Pakker og i Brevkasser. Paa enkelte Ruter sker Søbefordringen med Motorbaad.

Postbefordringen ad Landevejene finder Sted ved Kontrahenter *(postförare)*, dels ved Hestekøretøj eller Automobil og Motorcykle *(åkande post)* og dels ved gaaende Bud

(gångpost). Postvæsenet befordrer tillige Rejsende med Automobil *(postdiligens)*, navnlig i det nordlige Sverige.

Omdelingen. Ved Postkontorerne i Almindelighed finder der Omdeling Sted ved Posttjenestemænd *(brevbärare)* af almindelige Brevpostforsendelser, almindelige indenlandske Pakker uden Postopkrævning og af Vægt indtil 1 kg, abonnerede Aviser samt Anmeldelser om ankomne Værdiforsendelser, Postanvisninger og Postgiroudbetalingskort. I Stockholm, Göteborg

Postflyvemaskine paa Ruten Stockholm—Helsingfors.

og Malmö omdeles endvidere anbefalede Forsendelser, Værdibreve og indenrigske Værdipakker af Vægt indtil 1 kg og med en Værdiangivelse af indtil 5000 Kr., Postgiroudbetalingskort paa højst 5000 Kr., samt Postanvisninger og disses Beløb. Antallet af Omdelinger paa Hverdage er i Stockholm 4, i Göteborg, Malmö og en stor Del af de øvrige større Byer 3. Paa Søn- og Helligdage udføres 1 Brevomdeling.

Ved visse Postkontorer, Postekspeditioner og en Del større Poststationer foretages Omdeling ved kontraktmæssigt antagne Personer, som dog kun udbringer Post til saadanne Adressater, som udenfor deres Bopæl har anbragt en særlig Brevkasse, der

leveres af Postvæsenet mod Betaling, og i hvilken Posten nedlægges *(lådbrevbäring)*.

Landpostbude *(landtbrevbärare)*, der udgaar fra Postkontorer og Postekspeditioner, omdeler Post udenfor Lokaldistriktet, og endvidere udgaar der Landpostbude fra en Del Poststationer. Landpostbudene afleverer Forsendelserne paa Adressatens Bopæl, hvis den ligger paa Ruten eller saa nær denne, at Aflevering kan foregaa uden væsentlig Forsinkelse eller betydeligere Afvigelse fra den fastsatte Rute. Forsendelser til andre Adressater afleveres til en Person, som kan paatage sig den videre Udlevering.

Gennem Dampskibspostekspeditioner udleveres til Adressater, hvis Post med Fordel kan udveksles paa denne Maade, almindelige Brevpostforsendelser, Anmeldelser om ankomne Forsendelser af andre Arter til Afhentning ved et fast Posthus, abonnerede Aviser samt i særlige Tilfælde og med Poststyrelsens Tilladelse anbefalede Forsendelser.

E. Særlige Virksomheder, der udføres af Postvæsenet.

Foruden de egentlige Postforretninger har det svenske Postvæsen overtaget Salget af Stempelmærker. Virksomheden omfatter tillige Postsparekasseforretning, som er centraliseret i *Postsparbanken* i Stockholm, der sammen med Postgirokontoret rangerer som Bureau (5te) i Generalpoststyrelsen.

Postsparebankens Formaal er under Statens Garanti at modtage og forrente Pengeindskud paa Sparekassebog: Indsætning og Udtagning af Beløbene kan finde Sted paa ethvert Posthus, og Beløbene kan ogsaa medgives Landpostbudene. Indskudene skal være paa mindst 1 Kr. og altid i hele Kroner. En og samme Persons Tilgodehavende kan ikke overstige 5000 Kr. plus den ved Forrentningen fremkomne Forøgelse af Kapitalen. Rentefoden er varierende og retter sig efter den almindelige Sparekasserente. Ved Indskud klæbes der i Sparekassebogen Kuponer til et Beløb svarende til Indskudets Størrelse. Disse Kuponer, der findes i forskellige Værdier og tjener som Kvittering for de indsatte Beløb, bliver ved Ind-

sætningen annulleret med Posthusets Dagstempel og Tjenestemandens Navn; desuden indføres Beløbet i Sparekassebogen.

Paa Anfordring kan der hæves højst 300 Kr. pr. Kalenderuge ved et hvilket som helst Postkontor eller Postekspedition, naar Sparekassebogsejeren kan legitimere sig. For Uddrag indtil 50 Kr. anses Præsentation af Sparekassebogen for fyldestgørende Legitimation. Udbetaling af større Beløb sker efter forudgaaende skriftlig Anmeldelse gennem vedkommende Posthus, og Opsigelsesfristerne er forskellige efter Størrelsen af det Beløb, der ønskes udtaget. Da Udbetaling kan ske ved et hvilket som helst Posthus, skal der i Anmeldelsen om Udtagningen angives Navnet paa det Posthus, hvorigennem Beløbet ønskes udbetalt. Udbetaling finder Sted mod Kvittering paa en særlig Blanket, og desuden indføres Beløbet i Sparekassebogen.

Ved Posthusene sælges Presentkort, der gælder som Kontanter ved Indskud i Postsparebanken.

Posthusene indsender til bestemte Tider hver Maaned til Postsparebanksbureauet Oversigt over de stedfundne Ind- og Udbetalinger; for hver Sparer føres der en Konto, hvor Renterne beregnes pr. 31. December hvert Aar.

Endvidere er det paalagt Postvæsenet paa Landet at modtage Indbetaling af Statsskat *(kronoskatten)*. Denne føres af alle Posthuse i samme Len i Afregning til Postkontoret i den By, hvor Landshøvdingen bor. Dette Postkontor afregner senere med Lensstyrelsen paa den Maade, at Beløbet for de ankomne Skattepostanvisninger, der er portofri, indsættes for Statens Regning paa Lensstyrelsens Girokonto i Rigsbanken. Indbetalingerne finder som Regel Sted i Tiden 25. April—5. Maj og 10.—20. November hvert Aar. I Byerne kan Statsskatten indbetales ved Hjælp af Postgiro.

Ved Posthusene udbetales endelig Folkepensioner og sælges Radiolicenser.

Ved visse Posthuse sælges endvidere Nordiske Rejsekort.

Telegrafvæsenet i Sverige.

A. Organisation.

Centraladministrationen. Det svenske Telegrafvæsen, som varetager hele Telegraf- og Telefontrafiken og i teknisk Henseende Radiofonien, ledes af Telegrafstyrelsen med en Generaldirektør som øverste Chef.

Telegrafstyrelsen er organiseret paa samme Maade som Generalpoststyrelsen med 5 Bureauchefer *(byråchef)*, der er Medlemmer af Styrelsen; i denne udføres Arbejdet iøvrigt af Tjenestemænd i væsentlig samme Stillinger som Postvæsenets. Desuden haves til Raadighed det fornødne teknisk uddannede Personale i Stillinger som *förste byråingenjör*, *byråingenjör* og *ingenjörsassistent*.

Distriktsstyrelsen. Ligesom i Postvæsenet findes der i Telegrafvæsenet Distriktsstyrelser *(distriktsförvaltning)*, ialt 6, med Sæde i Malmö, Göteborg, Norrköping, Stockholm, Gävle og Sundsvall. Hver Distriktsstyrelse er delt i to Afdelinger, nemlig Linieafdelingen, som forestaas af en Liniedirektør og beskæftiger sig med tekniske Anliggender samt Lokalespørgsmaal, og Trafikafdelingen, som ledes af en Trafikdirektør, og hvis Omraade er Telegraf- og Telefontrafiken samt Kasse- og Regnskabsvæsenet.

Udenfor Distriktsstyrelsen staar Telefonstationerne i Stockholm og Göteborg, Telegrafstationen i Stockholm og den forenede Telegraf- og Telefonstation i Malmö. Hver af disse Stationer med tilhørende Understationer, Ledninger og Apparater udgør et Hovedstationsomraade *(huvudstationsområde)*, og forestaas af en Telefon- respektive Telegrafdirektør, som indenfor sit Omraade udøver Trafikdirektørens Funktioner. Ved Behandlingen i Distriktsstyrelsen af Sager, som vedrører Hovedstationsomraadet indtræder vedkommende Telefon- eller Telegrafdirektør som Medlem af Distriktsstyrelsen. Telefondirektøren i Stockholm er tillige Trafikdirektør i 4. Distrikt.

Udenfor Distriktsinddelingen staar endvidere Telegrafvæsenets Radiostationer og Radiofonistationerne. Disse Stationer udgør et hele Landet omfattende Radiodistrikt og sorterer direkte under Styrelsen.

I Distriktsstyrelserne er i Linieafdelingen ansat en *første linjeingenjör*, der er Liniedirektørens Stedfortræder, samt det fornødne Ingeniør- og Kontorpersonale *(förrådsförvaltare, kontrollör, første kassör* m. fl.) I Trafikafdelingen findes en *første kontrollör* som Souschef samt *første telegrafassistenter, telegrafassistenter* m. fl.

Hvert Distrikt inddeles med Hensyn til Anlæg og Vedligeholdelsesarbejder samt teknisk Tilsyn i Liniesektioner og Vedligeholdelsesomraader *(underhållsområde)*, under Ledelse af *linjeingenjörer* henholdsvis *telegrafkommissarier.*

Stationerne. Med Hensyn til Trafiken samt Indkassering af og Regnskab med Afgifter deles Distriktet i Omraader *(redovisningsområde)*, der ledes af Telegrafbestyrere *(telegrafkommissarie)*. Hver Centralstation (d. v. s. selvstændig Telefon- eller Telegrafstation eller forenet Telefon- og Telegrafstation) med tilhørende Understationer, Ledninger og Apparater udgør et Omraade. Hovedstationerne udgør særskilte Omraader og ledes som nævnt af Telefon- eller Telegrafdirektører.

Ved den tekniske Tjeneste findes foruden Ingeniører og Tegnere *(ritare)* samt Kontorpersonale Liniemestre *(linjemästare)*, Linieformænd *(linjeförman)*, Første-Reparatører og Reparatører.

Paa Centralstationerne udføres Tjenesten af *telegrafexpeditörer, riks-, lands-* og *lokaltelefonister* samt *telegrambärare.* Paa de større Stationer findes (ved Telefontjenesten) *vaktföreståndare, kassörer* samt *kanslibiträden, kontorsbiträden* og *stationsbiträden* og ved de største Stationer *kontrollörer* eller *første telegrafassistenter* eller *telegrafassistenter.* Paa Telefonstationen i Stockholm er ansat en *trafikinspektör* og to *överkontrollörer* og paa Telefonstationen i Göteborg en *överkontrollör*, og der er i disse Byer samt i Malmö Stillinger som *første kontrollör* og enkelte andre Avancementsposter.

Under Betegnelsen Understationer sammenfattes følgende Stationer:

1. Vekslerstationer *(växelstation)*, hvorved forstaas Telefonstationer uden selvstændig Forvaltning,
2. Samtalestationer *(fristående samtalsstation)*, som er oprettet navnlig i tyndt befolkede Egne og alene rummer et

Telefonapparat til Offentlighedens Brug, men ikke har tilknyttet Telefonabonnenter,

3. Telegramexpeditioner, som i Telefonforbindelse med nærmeste Telegrafstation ekspederer afgaaende og ankommende Telegrammer,
4. Telegramindleveringssteder *(telegraminlämningsställe)*, som kun ekspederer afgaaende Telegrammer (pr. Telefon), samt

Creedafdelingen paa Stockholms Hovedtelegrafstation.

5. Filialtelegrafstationer med telegrafuddannet Personale, hvilke Stationer findes i de større Byer og paa Steder, navnlig Badesteder, med udpræget Sæsontrafik.

Telegramekspeditionerne er som oftest forenet med Vekslerstationer.

Understationerne med Undtagelse af Filialtelegrafstationer er som Regel betjent af kontraktmæssig antaget Personale.

B. Personalets Rekrutering og Uddannelse.

Ligesom i Postvæsenet rekruteres det faste Personale i Reglen af ekstraordinære Tjenestemænd. Nyantagelse sker hovedsagelig paa to Maader, nemlig som Elev eller som Aspi-

rant. Personer, der skal uddannes til Telegrafassistenter, Telegrafekspeditører og Telefonister, antages som Elever og oppebærer som Regel ingen Løn i Uddannelsestiden, medens Personale til de fleste øvrige Stillinger antages som Aspiranter. Aspiranterne bliver straks beskæftiget med egentligt Arbejde, under hvis Udførelse de erhverver den nødvendige Uddannelse; de er derfor i Modsætning til Eleverne lønnede i Uddannelsestiden.

Elever, som skal uddannes til Telegrafassistenter, antages af Styrelsen. De paagældende skal have Studentereksamen med mindst Karakteren »godkänd« i visse Fag og ikke være over 22 Aar; der kan dog dispenseres fra Aldersgrænsen, naar det drejer sig om særlig kvalificerede Ansøgere.

Efter Antagelsen gennemgaar Eleverne et ca. 4 Maaneders praktisk Kursus og Indøvelsestjeneste ved Distrikternes Linieafdelinger. Derefter fortsætter de med teoretisk og praktisk Uddannelse ved Telegrafvæsenets Undervisningsanstalt i Stockholm gennem et Kursus paa ialt 10—12 Maaneder, der er delt i to Dele med en Afbrydelse paa 4—5 Maaneder, i hvilke Eleverne beskæftiges med praktisk Stationstjeneste.

Det i Stockholm anordnede Kursus omfatter følgende Hovedfag:

Telegrafering indbefattende Maskinskrivning, Creedperforering, Teletypeekspedition og Høremodtagning.

Telegrafi (praktisk og teoretisk).

Telefoni { Apparat- og Vekslerbordslære. / Teoretisk Telefoni.

Elektriske Maalinger.

Radioteknik.

Reglementer og Instrukser.

Nyantagelse af Telegrafekspeditører har ikke fundet Sted i de sidste 10 Aar og vil under Hensyn til Indførelsen af Teletypesystemet med deraf følgende Personaleformindskelse sandsynligvis ikke finde Sted i de nærmest kommende Aar.

Telefonelever antages med Distriktsforvaltningens Bemyndigelse af Stationsbestyrerne. Der antages kun Kvinder, som er mellem 17 og 20 Aar og af en Læge er erklæret for egnet til Tjenesten; Eksamen fordres ikke. I Elevtiden, der som Regel varer 2—3 Maaneder, opøves Eleven i Betjening af Telefonvekslere, og samtidig skal hun sætte sig ind i Telefoninstruksens Forskrifter. Efter endt Uddannelse bliver Eleven efter Ansøgning ansat af Styrelsen som *extra lokaltelefonist* og benyttes til Afløsningstjeneste, til hun ved Pladsledighed kan ansættes

som *lokaltelefonist* og senere — efter Indøvelse — som *landstelefonist* og *rikstelefonist*, hvorfra hun har Mulighed for at avancere til *vaktföreståndare* og *förste vaktföreståndare*. Da Personalet paa Stationernes Kontorer i Reglen tages fra Telefonistklassen, er der yderligere Avancementsmuligheder i Kontortjenesten indtil Stillingen som *förste kassör*.

Liniearbejdere *(linjearbetare)* antages af Lederen af det paagældende Omraade og kan efter at have gennemgaaet visse Uddannelseskursus avancere til *reparatör*, *linjeförman* og *linjemästare*,

Telegrafbude *(telegrambärare)* antages i en Alder af 14 Aar af Stationsbestyrerne og kan kun forblive i Telegraftjenesten til 18-Aars Alderen bortset fra de største Byer, hvor de først afskediges ved Tidspunktet for Indkaldelse til Militærtjeneste. Et mindre Antal Telegrafbude kan dog ansættes i forskellige Stillinger som Kontorbud o. l. med Adgang til nogle Avancementsstillinger, af hvilke den højeste er *stationsförman*.

For Opnaaelse af fast Ansættelse i en Del højere Stillinger kræves en vis Uddannelse, nemlig til Ingeniørstillinger Eksamen fra en teknisk Højskole og til nogle Specialtjenester i Styrelsen juridisk Eksamen.

C. Takstbestemmelser.

I Henseende til Telefontakster er Sverige inddelt i 235 Takstomraader af forskellig Størrelse efter Befolkningstæthed, Terrænforhold, Byernes kommercielle Samhørighed m. v. Telefonsamtaler mellem Stationer indenfor samme Takstomraade benævnes Landssamtaler og er gebyrfri. En af Stationerne i hvert Takstomraade, som Regel den i telefonmæssig Henseende vigtigste, benævnes Takststation *(taxestation)*. For Samtaler mellem Stationer i forskellige Takstomraader — Rigssamtaler — opkræves for hver paabegyndt 3 Minutters Periode et Gebyr, hvis Størrelse varierer fra 20 Øre til 2½ Kr. efter den direkte Afstand mellem de to Omraaders Takststationer. Samtaler mellem nærliggende Stationer i forskellige Takstomraader, saakaldte »*buffertsamtal*« kan dog i mange Tilfælde ske gebyrfrit. I de tættest bebyggede Dele af Landet er i nogle Tilfælde flere Takstomraader sammenlagt til saakaldte

Fritrafikomraader med gebyrfri Samtaleudveksling mellem samtlige Stationer. Samtaler mellem Abonnenter ved samme Station benævnes Lokalsamtaler og er gebyrfri.

Med Hensyn til Abonnementstakster, Lokaler, Betjening m. v. deles Telefonstationerne i 2 Kategorier: Takst I-Stationer *(stationer av taxa I)*, hvor Telegrafvæsenet bekoster Lokaler og Betjening, og Takst II-Stationer, hvor Abonnenterne selv afholder Udgifterne. Takst II-Stationer er Vekslerstationer med under 50 Abonnenter.

Ved begge Arter af Stationer findes forskellige Abonnementsklasser, og for hver Klasse er der fastsat et Maksimum for det Antal Lokalsamtaler samt gebyrfri Lands- og Rigssamtaler, Abonnenten kan føre. Ved Takst II-Stationerne gælder Begrænsningen dog ikke Lokalsamtaler. I Byerne Stockholm og Göteborg samt indenfor Fritrafikomraaderne er Afgifterne i de forskellige Abonnementsklasser højere end i de øvrige Dele af Landet, og ved Takst II-Stationerne er Afgifterne væsentlig lavere end ved Takst I-Stationerne.

Ved Stationer med mindst 50 Abonnenter anlægger og vedligeholder Telegrafvæsenet Ledningerne indenfor en for hver Station fastsat Kreds *(frikrets)*; udenfor Frikredsen eller ved Stationer uden Frikreds kan Abonnenterne selv anlægge og vedligeholde Ledninger eller faa dette Arbejde udført af Telegrafvæsenet efter en fast Takst; Ledningerne kan dog ogsaa lejes af Telegrafvæsenet efter fastsatte Takster.

I Telegramtrafiken er der ligesom i Danmark en billigere Ordtakst for Lokaltelegrammer. Minimumstaksten for saavel Lokal- som Landstelegrammer (og Pressetelegrammer) er 50 Øre.

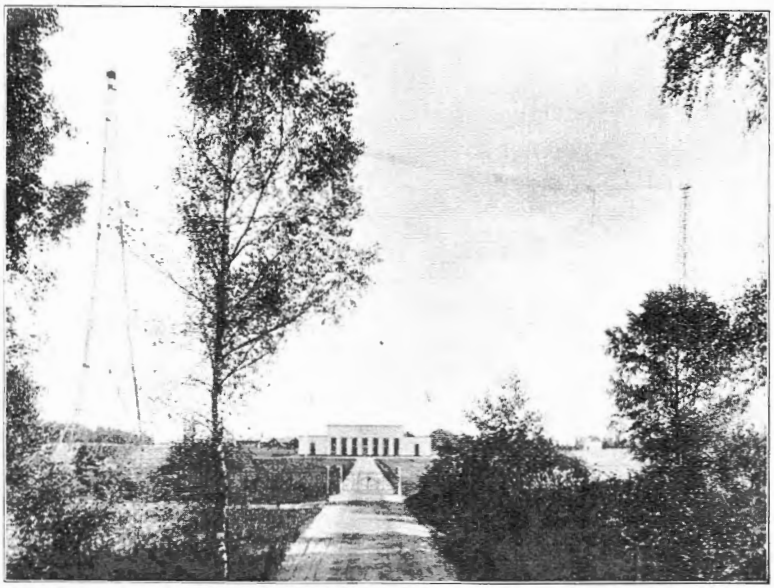
D. Radiotelegraftrafiken.

Sverige opretholder direkte Radiotelegrafforbindelse med Forenede Stater i Nordamerika, Estland, Frankrig, Letland, Nederlandene og Polen. Trafiken besørges af Radiocentralen paa Göteborgs Telegrafstation, hvorfra Telegrammer til Amerika traadbefordres til Varbergs Radiostation, som besørger Afsendelsen ved automatisk Overdragning. Telegrammer til Europa ekspederes paa samme Maade via Karlsborg Radiostation. Alle ankommende Telegrammer optages af Kungs-

backa Radiostation, hvorfra de automatisk overføres pr. Traad til Radiocentralen.

Forbindelsen med Skibe i Søen opretholdes over 8 Kyststationer, hvoraf nogle tilhører Marinen og Statsbanerne.

Radiotelegrafstationerne ledes af *ingenjörer*, Kyststationerne af *radiokommissarier* eller *radiotelegrafister*.

Motala Radiofonistation.

E. Telegraf- og Telefonnettet.

Der anvendes Wheatstone-Creed duplex paa de vigtigste inden- og udenlandske Forbindelser, Wheatstone-Creed simplex paa de øvrige udenlandske Forbindelser og Teletype eller Morse (duplex eller simplex) paa de øvrige indenlandske Forbindelser.

De større Telefonstationer er i Almindelighed indrettet med Centralbatterisystem, de mindre med Lokalbatterier. Stationerne i Stockholm, Göteborg og Malmö er under Ombygning til helautomatisk Drift. I Stockholm fandtes i Maj 1932 5 automatiske og 5 manuelle Stationer, i Göteborg 3 automatiske

og 2 manuelle Stationer og i Malmö 1 automatisk og 1 manuel Station. Desuden er Telefonstationen i Sundsvall automatiseret.

F. Radiofonien.

Radiofoniudsendelser foregaar paa Grundlag af en Overenskomst mellem Telegrafstyrelsen og Aktiebolaget Radiotjänst, i hvilket Selskab Tidningernes Telegrambyrå er Hovedinteressent. Telegrafvæsenet varetager den tekniske Drift af Radiofonien.

Der findes i Sverige (den 1. Januar 1932) 8 Radiofonistationer (*rundradiostationer*), og desuden har interesserede Radiosammenslutninger rundt om i Landet opført ialt 23 mindre Relæstationer, som oppebærer et aarligt Statstilskud og vederlagsfrit benytter de til Overføring af Programmerne nødvendige Ledninger, som stilles til Raadighed af Telegrafvæsenet.

Lytterne betaler en Licensafgift, der udgør 10 Kr. for 4 Kvartaler.

Ved Radiofonistationerne er ansat Telegrafassistenter og Radiotelegrafister.

Norge.

Det norske Postvæsen ledes af *Poststyret*, og det norske Telegrafvæsen ledes af *Telegrafstyret*. Begge Styrelser udgør Led i *Handelsdepartementets*(ministeriets) *Kommunikationsafdeling*. Kommunikationsafdelingen, der ledes af en Ekspeditionschef, omfatter ogsaa Postvæsenets og Telegrafvæsenets Regnskabsrevision.

Postvæsenet i Norge.

A. Organisation.

Styrelsen. I Spidsen for Poststyret staar en Postdirektør, som selvstændig og under Ansvar skal lede Postvæsenet i alle dets Grene, varetage Postvæsenets Økonomi, fremme dets Udvikling efter Tidens Krav og overvaage Tjenesten, alt i Overensstemmelse med Love, Bevillinger og andre Bestemmelser.

Postdirektøren har den afgørende Myndighed i alle Sager, som ikke ifølge gældende Bestemmelser skal afgøres af højere Instans, eller hvis Afgørelse ikke er overladt til anden Myndighed.

Sager, der skal afgøres af højere Instans, f. Eks.

a) Budget- og Lovsager samt en Del Portospørgsmaal, der afgøres af Stortinget,
b) internationale Aftaler, Udnævnelser og Afskedigelser af Embedsmænd samt enkelte Portospørgsmaal, der skal forelægges Kongen i Statsraadet,
c) Ansættelser og Afskedigelser, som ifølge de gældende Bestemmelser skal foretages af Departementet, og andre Sager, som skal afgøres af dette,

d) Dispositioner, som overskrider givne Bevillinger eller er af større økonomisk Rækkevidde og ikke har været forelagt Statsmyndigheden

forelægges af Postdirektøren for Departementet gennem Ekspeditionschefen.

Sager af betydelig Rækkevidde eller af principiel Art skal behandles i Fællesmøder mellem Postdirektøren og de ham underordnede Chefer; over Møderne føres Protokol.

Poststyret bestaar af 3 Postadministrationskontorer og et Regnskabskontor under Ledelse af Bureauchefer *(byråchef)*, og der er endvidere ansat en Postintendant, en Frimærkeforvalter og to Postinspektører. Postinspektørerne udfører Inspektion af Postkontorerne og eventuelt andre faste Posthuse samt af Postruter m. v. og har Indseende og Kontrol med den praktiske Posttjeneste, ligesom de foretager Kasseeftersyn. De bistaar Poststyret med Sagernes Behandling, og de skal være Politiet behjælpelig i postale Sager af strafferetslig Art og herunder foretage de Undersøgelser, som er nødvendige til Sagernes Belysning og Opklaring.

Ledelsen af Postvæsenet i Norge er stærkt centraliseret, idet der ingen Melleminstans findes mellem Poststyret og Postkontorerne.

Posthusene *(poststed)* er dels faste, dels rejsende.

De faste Posthuse er Postkontorer (og Feltpostkontorer), Underpostkontorer I, Underpostkontorer II, Postaabnerier og Brevhuse.

Postkontorer og Underpostkontorer I deltager i Udvekslingen af alle Arter af Postforsendelser.

Underpostkontorer II og Postaabnerier deltager i Udvekslingen af Brev- og Pakkepost, almindelige indenrigske Postanvisninger, Postopkrævninger og Postkreditiver samt — efter Poststyrets nærmere Bestemmelse — Telegrampostanvisninger og Postindkasseringer.

Brevhusene deltager i Udvekslingen af almindelig Brevpost og Aviser og udleverer Anmeldelser fra nærmeste fuldstændigere Posthus om Ankomsten af andre Forsendelser.

De rejsende Posthuse benævnes Posteksped itioner og findes indrettet saavel paa Jernbaner som i Dampskibe. De er altid underlagt et fast Postkontor. Ved Oslo, Bergens og

Trondheims Postkontorer besørges den daglige Ledelse af de under Postkontoret hørende Postekspeditioner af en særskilt Rejseafdeling.

Endvidere er der i Norge en Del Feltposthuse, hvorved forstaas Posthuse, som for en begrænset Tid oprettes paa Steder, hvor ekstraordinære Forhold som større Fiskerier, Jernbaneanlæg, Militærøvelser o. l. nødvendiggør Tilstedeværelsen af et Posthus, eller saafremt der paa Stedet allerede findes Postaabneri, da af et fuldstændigere Posthus. Feltposthusene op-

Postekspeditionen i M/S »Venus« (Bergen—Newcastle).

rettes dels som Feltpostkontorer, dels som Feltpostaabnerier med samme Forretninger som de tilsvarende faste Posthuse.

Postkontorerne og Feltpostkontorerne hører direkte under Poststyret; de øvrige faste Posthuse hører under det Postkontor, i hvis Distrikt de ligger.

Postkontorerne ledes af Postmestre og Underpostkontorer I af Postfuldmægtige eller Postekspeditører, de øvrige Posthuse ledes som Regel af Personer uden Faguddannelse.

Postmestrene skal, hver i sit Distrikt, sørge for Posttjenestens regelmæssige og ordentlige Udførelse og i det hele taget varetage Postvæsenets Tarv og Distriktets Postinter-

esser. Postmestrene fastsætter de underlagte Posthuses Kontortid og fører Tilsyn med disse Posthuse og Postruterne og skal i den Anledning foretage de nødvendige Inspektionsrejser i Distriktet. Postmestrene aflægger Regnskab kvartalsvis.

B. Personalets Ansættelse og Uddannelse.

Det norske Postpersonale inddeles i følgende 5 Grupper:

I. Den højere Postetat. Den højere Postetat rekruteres af mandlige eller kvindelige Elever, som antages i en Alder af mindst 17 Aar. For Ansættelse kræves Kundskaber i Norsk, Sprog, Regning og Geografi efter de for Middelskoleeksamen gældende Fordringer, samt Lægeattest og Vandelsattest.

Eleverne bliver straks sat til praktisk Uddannelse, først som Prøveelever i ca. 2 Maaneder og derefter som fast ansatte Elever i ca. 15 Maaneder (deraf 2 Maaneder ved rejsende Posthus), hvorefter følger et teoretisk Kursus paa ca. 3 Maaneder, der afsluttes med en Eksamen. Saafremt en Elev faar Karakteren »Ikke tilfredsstillende« i et enkelt Fag, kan han det følgende Aar underkaste sig ny Eksamination i dette Fag og derved fuldføre sin Eksamen. Elever, der ikke bestaar paa Grund af utilfredsstillende Gennemsnitskarakter, kan i det følgende Aar atter indstille sig til Eksamen efter eventuelt at have gennemgaaet det teoretiske Kursus paany; i sidstnævnte Tilfælde oppebærer Eleven dog ikke Lønning.

Efter aflagt Eksamen kan Eleverne ansættes som *postassistent* (svarende til dansk Medhjælper) og derefter avancere til *postekspeditør* (Assistent), *postfullmektig II* (Overassistent), *postfullmektig I* (Kontrolør) og til Slut til *postmester*.

Avancement indtil Postekspeditørstillingen foregaar som Regel efter Anciennetet. Ved Avancement til højere Stillinger tages der ved Siden af Anciennetet i højere eller mindre Grad Hensyn til foreliggende Oplysninger om Ansøgerens Kundskaber og Dygtighed.

II. Budfunktionærklassen. Budfunktionærklassen omfatter 1) *postbud*, 2) *budformenn* og *postledsagere*, 3) *pakkmestere*, *pengebrevbud*, *vaktmestere*, *håndverkere* og *postchauffører*. Hertil kommer en Del Tjenestemænd med teknisk Uddannelse.

Til Antagelse i Begynderstillinger ved Postarbejdet kræves Folkeskoleuddannelse, Vandels- og Lægeattest. Der er Adgang

til Avancement til de højere Stillinger indenfor Budfunktionærklassen, for de tekniske Stillinger betinget af, at Ansøgeren har de fornødne Kvalifikationer.

For at kunne avancere til Pakmester (svarende til dansk Overpakmester) maa en Tjenestemand gennemgaa en praktisk Uddannelse af ca. 1 Aars Varighed efterfulgt af et 5 Ugers Kursus, der afsluttes med en Eksamen.

Pakmestrene anvendes foruden ved de faste Posthuse tillige paa Jernbaner og Dampskibe.

Minimumsalderen for ordinær Ansættelse i Budfunktionærklassen er 18 Aar; der findes blandt Postbudene et ringe Antal Kvinder.

Tjenestemænd af Budfunktionærklassen har Adgang til Postassistentstillinger og eventuelt videre Avancement i den højere Etat, naar de skaffer sig de Kundskaber, som forlanges af Postelever, og derefter gennemgaar den for Elever bestemte Uddannelse.

III. Postaabnere. Betingelse for Ansættelse som *postaabner* er, at den paagældende er fyldt 21 Aar, nyder almindelig Tillid og har de samme Skolekundskaber som Postbude samt den Forretningsdygtighed, som i hvert enkelt Tilfælde anses for at være nødvendig. Der er ikke anordnet nogen Undervisning for Postaabnere og heller ikke givet bestemte Regler for deres Avancement.

Postaabnere er i mange Tilfælde tillige Stationsforstandere ved Jernbanerne og er da Tjenestemænd saavel i Post- som i Jernbaneetaten. I en Række Tilfælde har Poststyret sluttet Overenskomst med Norges Statsbaner eller med Telegrafstyret om Posttjenestens Udførelse paa en Jernbanestation eller en Rigstelefon- eller Telegrafstation ved Stationens Bestyrer.

IV. Brevhusstyrere. For *brevhusstyrere* gælder omtrent de samme Betingelser som for Postaabnere.

V. Landpostbude. *Landpostbud* besørger Udveksling af Postforsendelser: a) mellem et fast Posthus og Steder, som ligger ved Budets Rute, b) mellem Steder ved Ruten og c) mellem Steder paa to forskellige Landpostruter, som udgaar fra samme Posthus.

De Landpostbude, som efter de til enhver Tid gældende Bestemmelser regnes som offentlige Tjenestemænd, lønnes efter

et Regulativ baseret paa tilbagelagt Vejlængde; de øvrige ansættes ved Kontrakt.

Minimumsalder og Ansættelsesbetingelser er nogenlunde de samme som for Budfunktionærklassen. Der findes ingen Bestemmelser om Avancement for Landpostbude.

Postbaade paa Tanaelven.

Ansættelsesmyndigheder. Kongen ansætter Embedsmænd.

Departementet ansætter de Postmestre, som er Bestillingsmænd (f. T. med Løn under 6300 Kr.), Postfuldmægtige, Postekspeditører, Postassistenter, Pakmestre, Pengebrevbude og ligestillede samt de Postaabnere, som er offentlige Tjenestemænd (f. T. med Løn 1350 Kr. og derover).

Poststyret ansætter Postaabnere med Løn under 1350 Kr.

Poststyrets Ansættelsesraad, som bestaar af Postdirektøren og Chefen for Personelkontoret, ansætter Postbude og Postledsagere og ligestillede.

Postdistrikternes Ansættelsesraad, som bestaar af vedkommende Postmester og Distriktets Lensmand, ansætter

Landpostbude, der er offentlige Tjenestemænd (f. T. med Grundløn 1260 Kr. og derover).

Postmestrene ansætter Brevhusstyrere og slutter paa Poststyrets Vegne Kontrakt med Landpostbude, som ikke er offentlige Tjenestemænd, samt Postbefordrere.

Statens Pensionskasse. Postpersonalet med Undtagelse af Elever og Postaabnere samt Landpostbude og Styrere af Underpostkontorer II, som ikke er offentlige Tjenestemænd, og enkelte andre er Medlemmer af Pensionskassen, der er oprettet i 1917. Tjenestemændene maa selv betale en Præmie, der udgør 10 pCt. af Lønnen, og erhverver derfor Ret til saavel Egenpension som Enke- og Børnepension.

C. Postlovgivning.

Den norske Postlov er af 8. Juni 1928 og traadte i Kraft den 1. August 1929. Den fastsætter Postvæsenets Eneret og indeholder Bestemmelser vedrørende Taksters og Afgifters Fastsættelse, Portofrihed og Tjenestefrimærker, Ekspropriationsspørgsmaal, Posthemmeligheden, Erstatningspligten m. v. samt Straffebestemmelser.

Postvæsenet har E n e r e t til regelmæssig og mod Betaling at modtage til Udlevering eller befordre indenfor Riget og til at befordre mellem Norge og Udlandet:

1) Lukkede Breve,

2) Kort med skriftlige eller ved Skrift udfyldte trykte Meddelelser.

Kongen eller den, han bemyndiger, kan gøre Undtagelser fra denne Bestemmelse, naar særlige Forhold gør det ønskeligt.

Den nærmere Udformning af Postlovens Bestemmelser findes i Postreglementet, der er en Samling af de for Postvæsenet gældende Lovbestemmelser samt reglementariske og organisatoriske Bestemmelser.

Den indenrigske Postudveksling omfatter de internationale Forsendelsesarter undtagen Æsker med angiven Værdi og Postgiro. Desuden udstedes Postkreditiver.

L o k a l p o r t o finder Anvendelse paa Breve, Brevkort, Tryksager og Vareprøver, som udleveres eller udbringes fra

Indleveringsposthuset eller som uden at behandles ved mere end et Posthus befordres paa samme Landpostrute eller mellem to fra samme Posthus udgaaende Ruter.

Aviser og Tidsskrifter, der udgives i Norge, forsendes nærmest som »anmeldte« Eksemplarer, idet de — med Undtagelse af Dagblade, der kan forlanges omdelt efter Omdelingslister, som udfærdiges af Bladets Ekspedition — af Udgiveren skal leveres forsynet med Omslag og Adresse. Abonnement kan tegnes paa Posthusene, og der benyttes ved Bestillingen særlige Abonnementsanvisninger, der skal frankeres efter almindelig Takst.

Der er i Norge kun Portofrihed for Postvæsenets egne Forsendelser. Til Frigørelse af almindelige Brevpostforsendelser fra Stats- og kommunale Myndigheder kan anvendes Tjenestefrimærker, der udleveres af Posthusene uden Betaling, men mod Rekvirentens Kvittering; dog maa alle lokale Forsendelser i Byer med Postombæring samt Forsendelser vedrørende Stats- eller kommunale Institutioner af indtægtsgivende eller erhvervsmæssig Art frankeres med almindelige Frimærker. Postvæsenet faar Betaling af Statskassen beregnet paa Grundlag af de fra de kommunale Myndigheder modtagne Rekvisitioner paa Tjenestefrimærker. Staten benytter sig for Tiden (1932) ikke af Adgangen til at anvende Tjenestefrimærker.

D. Postens Befordring og Omdeling.

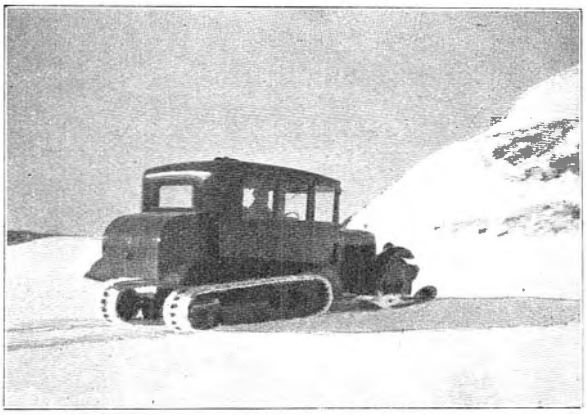
Postbefordringen. Paa Grund af Norges Naturforhold og den i Forhold til Landets Areal meget lange Kyststrækning med talrige Øer, Holme og Skær og de mange Fjorde, der skærer sig dybt ind i Landet, har Postgangen i Norge et ganske særegent Præg, idet en meget stor Del af de faste Posthuse udelukkende har Postforbindelse ad Søvejen, saa meget mere som Jernbanenettet paa Grund af Landets Naturforhold er ringe udviklet.

Som Følge heraf foregaar henved Halvdelen af Postbefordringen, regnet efter det paa Postruterne tilbagelagte Antal Kilometer, ad Søvejen, og denne Befordringsmaade spiller navnlig i det vestlige og nordlige Norge en meget stor Rolle.

Paa Jernbanerne befordres Posten dels i Postekspeditioner, betjent af Postfuldmægtige, Postekspeditører, Post-

assistenter og Pakmestre, dels i Jernbanevogne uden Postledsagelse *(konduktørpost)* og endelig som Ladepost *(kassepost)* eller i Brevkasser.

Med D a m p s k i b e befordres Posten dels i Dampskibspostekspeditioner med fuldstændig Posttjeneste (herunder ogsaa Modtagelse fra Publikum af almindelige og anbefalede Brevforsendelser, Værdibreve og Pakker samt Salg af Frigørelsesmidler), dels med Dampskibe uden Postpersonale, i hvilket Tilfælde dog de i Skibets Brevkasse nedlagte Brevforsendelser tildels behandles (stemples o. s. v.) af Skibsføreren eller en anden dertil bemyndiget Person ombord, f. Eks. Styrmanden *(styrmannsposter)*, og endelig ved Brevkasser alene. Foruden paa de gennemgaaende Kystruter og de fleste Lokalruter er der Postekspeditioner i Skibene paa Bergen—Newcastle og Kristiansand—Frederikshavn Ruterne.

Postautomobil med Larvehjul.

Paa en Række mindre Søruter befordres Posten ved Postførere, som benytter Ro-, Sejl- eller Motorbaad.

Postbefordringen ad L a n d e v e j e n finder Sted ved Postførere, som befordrer Posten dels med Automobil eller Motorcykle, dels med Hestekøretøj og dels gaaende.

Omdelingen. Ved de fleste Postkontorer finder der Omdeling i Bydistriktet Sted af almindelig Brevpost og Aviser, medens der for andre Forsendelsers Vedkommende afgives Anmeldelser. I nogle Tilfælde udbringes dog ogsaa Postanvisninger, i Bergen tillige disses Beløb. I Oslo og Bergen omdeles

desuden Værdibreve og anbefalede Forsendelser samt indenrigske Pakker.

Postomdelingen i Byerne foregaar fra 1 til 4 Gange daglig paa Hverdage efter Postkontorernes Størrelse. De fleste større Postkontorer har 3 Gange daglig Ombæring, Oslo 4 Gange.

I Landdistrikterne udgaar fra Postkontorer og Postaabnerier Landpostbude, som udbringer og modtager almindelige og anbefalede Brevpostforsendelser, Værdibreve indtil 500 Kr. og efter Postmesterens nærmere Bestemmelse Postanvisninger indtil 200 Kr. samt saavidt muligt mindre Pakker. Paa Grund af Naturforholdene og den spredte Befolkning er direkte Omdeling til Adressaterne kun i mindre Grad gennemført. Man ordner sig i stor Udstrækning med private Brevkasser, hvori Postforsendelser til Adressater, der bor i nogen Afstand fra Ruten, nedlægges. Aflevering af saadanne Forsendelser kan ogsaa ske til paalidelige ved Ruten bosatte Folk, som maatte være villige til at modtage dem paa Adressatens Vegne.

Fra Brevhusene finder der ikke Omdeling Sted.

Telegrafvæsenet i Norge.

A. Organisation.

Centralstyrelsen. I Spidsen for Telegrafstyret staar en Telegrafdirektør, hvis Stilling og Kompetence svarer til Postdirektørens.

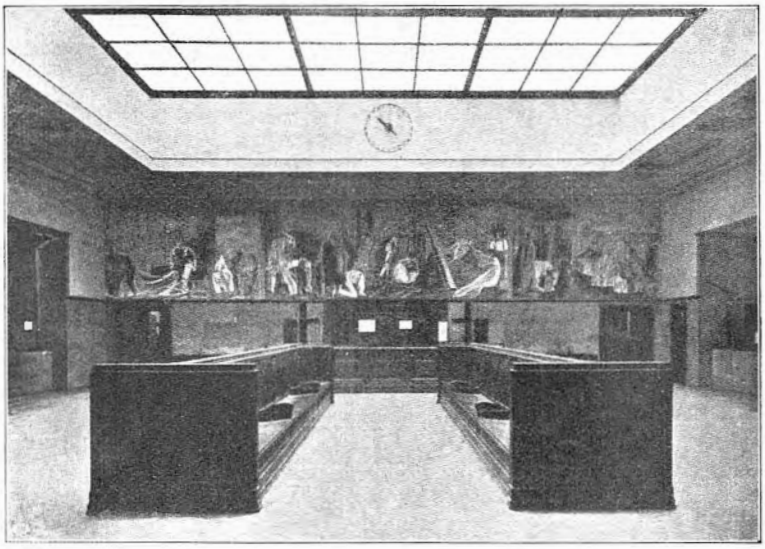
I de Fællesmøder, som afholdes i Telegrafstyret til Behandling af større Sager, deltager foruden Telegrafdirektøren de to Fagchefer, der leder hver sin Afdeling i Telegrafstyret.

Trafikchefen har Ledelsen af 1. Afdeling, som i forskellige Kontorer med hver sin Kontorchef beskæftiger sig med Administrationen samt Kasse- og Regnskabsvæsenet. Foruden Kontorpersonalet er der til denne Afdeling knyttet en kvindelig Rejseinspektør*), hvis Opgave er ved Rejser til alle

*) Ved Tidspunktet for Bogens Trykning er Rejseinspektørstillingen ubesat.

Landets Telegrafstationer og Rigstelefonstationer samt de Telefonabonnentanlæg, der ejes af Telegrafvæsenet, at undersøge, at Personalets Arbejdsforhold til enhver Tid er gode og forsvarlige.

Chefingeniøren har Ledelsen af 2. Afdeling, hvis Kontorer under Ledelse af Overingeniører beskæftiger sig med tekniske Anliggender, herunder Anskaffelse af Materiel.

Publikumshallen, Oslo Telegrafstation.

Distriktsstyrelsen. Landet er inddelt i 12 Telegrafinspektørkredse eller Inspektorater, hver under en Telegrafinspektør, som har Ansvaret for saavel den administrative som den tekniske Ledelse af Telegraf- og Telefonvæsenet i sin Kreds. Inspektøren er nærmeste overordnede Myndighed for Stationernes Bestyrere og Lederne af Arbejdsafdelingerne ved Bygning og Vedligeholdelse af Linier, og foretager Inspektion af Stationer og Linier.

Stationer m. v. Telegrafstationerne administreres af Bestyrere, som er ansvarlig for Stationens daglige Drift og desuden har Kontrollen med et større eller mindre Antal Rigstelefonstationer, ofte med Abonnentnet. Kun de største Abon-

nentnet har egen Telefonbestyrer, som da sorterer direkte under Kredsens Telegrafinspektør. Oslo har en særlig Ordning med en mere selvstændig Ledelse. Indenfor Stationsdistriktet, der kan være temmelig stort, paahviler det Telegrafbestyreren at kontrollere Telegraf- og Telefonlinierne, foretage Maalinger og sørge for Fejlretning. Bestyreren afgør efter den gældende Instruks alle Spørgsmaal vedrørende den daglige Drift, opstiller Tjeneste- og Ferieplaner, aflægger Regnskab og kontrollerer de underlagte Stationers Regnskaber.

Radiotelegrafstationerne er som Regel stillet paa samme Maade som de almindelige Telegrafstationer og underlagt Kredsens Telegrafinspektør.

Radiopejlstationerne hører under Forsvarsministeriet, men er som Regel forbundet med en Telegrafstation og betjenes af Telegrafvæsenet.

Til Benyttelse ved Vejrmeldingstjenesten har de meteorologiske Instituter enkelte Radiostationer, der er uafhængige af Telegrafvæsenet.

Søkabeltilsynet udføres ved to Kabelskibe, der er stationeret henholdsvis i Bergen og Bodø, og som er normeret med særlig uddannet Personale.

Udenfor Kredsene, direkte underlagt Telegrafstyret, staar Oslo Telefonanlæg, Svalbard, Stavanger og Jeløy Radio, Kabeltilsynet samt et Imprægneringsanlæg paa Lillestrøm for Imprægnering af Telefonstænger med Kreosotolie.

Et stort Antal Telefonabonnentnet er i privat Eje og drives i Henhold til Koncession, der som Regel er givet paa 10 Aar. Telegrafvæsenet har Ret til med et Aars Varsel at indløse Anlæget eller Dele af samme. Nægter det Offentlige ved Koncessionens Udløb at forny den, bliver det forpligtet til mod Erstatning af overtage Nettet eller den Del deraf, som derved bliver ubrugeligt.

B. Personalets Ansættelse og Uddannelse.

Den almindelige Telegrafetat rekruteres af Elever, som antages i en Alder af fra 17 til 22 Aar. For Antagelse kræves Middelskoleeksamen. Efter bestaaet Eksamen ved Telegrafskolens 1. Afdeling, som varer i ca. 8 Maaneder, anvendes Eleverne til Afløsnings- og Assistancetjeneste, indtil de ved

Ledighed opnaar Ansættelse som *telegrafassistenter* eller *telegrafekspeditører*. For at kunne avancere til højere Stillinger maa de i Almindelighed gennemgaa »det højere Telegrafkursus«, Telegrafskolens 2. Afdeling. Denne bestaar af et 3 Maaneders Forberedelseskursus, ca. 3 Maaneders praktisk Liniearbejde i Marken, og det egentlige højere Kursus, som varer i ca. 12 eller 15 Maaneder (15 Maaneder iberegnet Radiouddannelse) og afsluttes med en Eksamen. Saavel Mænd som Kvinder har Adgang til at gennemgaa begge Afdelinger af

Liniebygning i Finmarken.

Telegrafskolen og til at konkurrere om alle Stillinger indenfor Etaten.

Ingeniørstillinger besættes som Regel med Tjenestemænd med fuld Telegrafuddannelse og Afgangseksamen fra en teknisk Højskole.

A n s æ t t e l s e s m y n d i g h e d e r. Kongen ansætter Telegrafdirektøren, som er Embedsmand, de to Fagchefer, Telegrafinspektørerne og Direktøren for Oslo Telefonanlæg.

Departementet ansætter det øvrige overordnede Personale ned til Telegrafbestyrere af 5. og Telefonbestyrerinder af 2. Klasse.

Telegrafstyret antager Telegrafelever.

Telegrafinspektørerne antager Telefonelever efter Bemyndigelse fra Styret.

Telegrafstyrets Ansættelsesraad, der bestaar af Telegrafdirektøren, Trafikchefen og Chefen for Personelkontoret ansætter alle øvrige Tjenestemænd.

Reservebude og dag- eller sæsonlønnede Arbejdere antages lokalt.

Telegrafbetjeningen bestaar overalt af Statstjenestemænd, og en Del af Rigstelefonstationerne betjenes paa samme Maade. I Landdistrikterne er Telefonpersonalet de fleste Steder lønnet af vedkommende Kommune. Betjeningen faar i saadanne Tilfælde af Telegrafvæsenet en vis Andel i Gebyrerne for afgaaende Telegrammer og Samtaler. Ved enkelte Stationer er der oprettet Kontrakt med Kommunen om Lokaler og Betjening samt Opvarmning og Belysning m. v.

Radiostationernes Personale rekruteres dels fra det almindelige Telegrafpersonale, hvoraf en Del har faaet Uddannelse i Radioteknik, og dels fra Elever, som udelukkende er uddannet til Radiotjeneste.

C. Lovgivning og Takster.

Ved Lov af 29. April 1899 med senere Ændringer, sidst af 2. Juni 1929, er Statens E n e r e t til Befordring af Meddelelser ved Hjælp af Telegraflinier og lignende Anlæg fastslaaet. Der er desuden særlige Love om Afgivelse af Grund til Anlæg af Telegraflinier o. l., om Kontrol med (Post- og) Telegrafforsendelser, hvorhos den norske Straffelov indeholder forskellige Beskyttelsesbestemmelser. Den nærmere Udformning af Reglerne om den indenrigske Tjeneste findes i det indenlandske Telegraf- og Telefonreglement.

Taksterne fastsættes af Stortinget. For Telegrambefordringen haves en Enhedstakst for hele Landet, medens Rigstelefonsamtalerne (Samtaler over lange Afstande) takseres efter forskellige Satser, der retter sig efter Afstanden og varierer fra 20 Øre til 3½ Kr. for en 3 Minutters Samtale. For almindelige Telegrammer og Rigstelefonsamtaler, der ekspederes om Søndagen opkræves en Tillægstakst paa 50 pCt. For Telefonabonnement ved Statens Anlæg betales dels en Grundtakst pr. Aar for et vist Antal Samtaler, og dels Grundtakst plus Afgift for hver Samtale. Tarifferne er for de enkelte Steder fastsat under Hensyn til Anlægenes Størrelse.

D. Korrespondancens Befordring.

I Telegram- og Samtalebefordringen deltager Telegrafvæsenets Telegraf-, Rigstelefon- og Radiostationer, Jernbanens Telegrafstationer og private Telefonstationer. Ved Befordringen af indenlandske Telegrammer paa baade Telegrafvæsenets og Banernes Linier beholder hver Etat de af denne opkrævede Takster. Naar private Telefonstationer deltager i Telegram- og Telefontrafiken, kan de beregne sig et mindre Tillægsgebyr.

Radiostationerne udfører dels udelukkende Korrespondancen med Udlandet, dels udelukkende Kysttjeneste og dels begge Dele.

Ved en Del mindre Stationer i Kystdistrikterne, hvor Telegramtrafiken normalt afvikles pr. Telefon, bliver der i Fisketiden etableret Telegrafdrift, og endelig oprettes der i Nordnorge undertiden Felt-Radiostationer (transportable Radiostationer), som afvikler Telegrafkorrespondancen til og fra Fiskepladserne.

E. Radiofonien.

Den tekniske Drift af Radiofonistationerne, »*Kringkasterne*«, ledes — undtagen for Tromsøs Vedkommende — af Telegrafvæsenet, og Personalet ved disse Stationer rekruteres fra de til den almindelige Radiotjeneste uddannede Tjenestemænd. Radiofonistationerne hører i teknisk Henseende under Distriktets Telegrafinspektør.

Iøvrigt er Radiofonien ordnet saaledes, at der er meddelt private Aktieselskaber Koncession, som Regel paa 5 Aar, paa Anlæg og Drift af Stationerne. Telegrafvæsenet anlægger Stationerne og besørger den tekniske Drift og Vedligeholdelse mod Refusion af de dermed forbundne Udgifter. Ålesund Radiofonistation ejes og drives dog af Telegrafvæsenet, medens Tromsø Station drives helt af vedkommende private Selskab.

Lytterne betaler en Licensafgift paa 20 Kr. aarlig indenfor Selskabernes Koncessionsomraader (undtaget er dog nogle Distrikter paa Vestlandet, hvor Afgiften foreløbig er 5 Kr. aarlig) og 5 Kr. aarlig for den øvrige Del af Landet. Desuden betaler Lytterne ved Køb af Materiel til Modtagning en Stempelafgift paa ca. 10 pCt. af Materiellets Detailpris.

Island.

A. Organisation og Personel.

Styrelsen. Erhvervs- og Trafikministeriet har den øverste Ledelse af Islands Post- og Telegrafvæsen.

Postforretningerne ledes af en Postdirektør og Telegrafforretningerne af en Telegrafdirektør. Begge disse Embedsmænd staar umiddelbart under Erhvervs- og Trafikministeren, hvem de er behjælpelige hver paa sit Omraade i alle Sager vedrørende Post- og Telegrafvæsenet.

Til Postdirektørens Assistance er ansat en Postsekretær, Postfuldmægtige og Assistenter; Postsekretæren træder i Postdirektørens Sted under dennes Fraværelse. Til Telegrafdirektørens Assistance er ansat en Telegrafingeniør, en Fuldmægtig i Hovedkontoret samt andet nødvendigt Personale.

Postdirektøren og Telegrafdirektøren udnævnes af Kongen. Postsekretæren, Postfuldmægtige, Telegrafingeniøren, Fuldmægtigen i Hovedkontoret, Forstandere for Post- og Telegraf- og Telefonstationer og andet ved Lønningslov normeret Personale udnævnes af Ministeren efter Indstilling fra vedkommende Direktør.

Naar der i en Købstad (med Undtagelse af Reykjavik), Handelsplads eller Gaard findes I., II. eller III. Klasses Posthus og I. eller II. Klasses Telegrafstation eller Telefonstation, skal Bestyreren af denne Station fra 1. Januar 1930 ved indtrædende Vakance overtage Postforretningerne og hører da i denne Henseende direkte under Postdirektøren.

Forvaltningen af Postvæsenets Inventar og Materiel, Nyanskaffelser af samme, Revision, Bogholderi- og Kasseeftersyn ved Posthusene udføres af Postdirektøren eller de af Personalet eller andre, som han giver Bemyndigelse dertil, ligesom Posthusenes Kassebeholdninger indsendes til ham, og Kassetilskud og Frimærker rekvireres hos ham. For Telegrafvæsenets Vedkommende udføres de tilsvarende Funktioner af Telegrafdirektøren.

Postdirektøren, henholdsvis Telegrafdirektøren, afslutter Overenskomster og Aftaler med fremmede Post- eller Telegrafstyrelser efter Bemyndigelse fra Ministeriet.

Posthuse og Telegrafstationer. De islandske Posthuse deles i 5 Klasser, nemlig:

Klasse I, Postkontorer *(póststofa)*, der ledes af Forstandere og hvoraf der findes 4, i Reykjavik, Isafjord, Akureyri og Seydisfjord,

Kombineret Heste- og Kærretransport af Post.

Klasse II, der omfatter Postekspeditioner *(póstafgreiðsla)* med selvstændig Regnskabsførelse,

Klasse III, der omfatter Postekspeditioner, som ikke er selvstændig regnskabsførende,

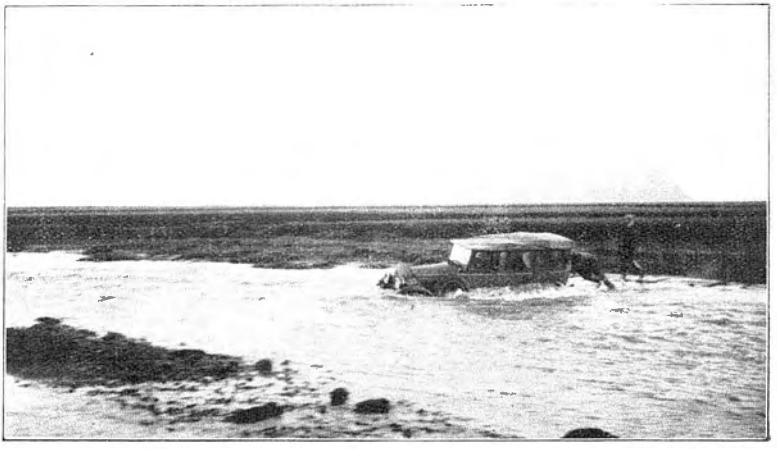
Klasse IV og V omfattende Brevsamlingssteder *(brjefhirðingstöð)* og Udvekslingssteder *(viðkomustöð)*.

Posthuse hørende til de sidste tre Klasser er efter deres Beliggenhed underlagt Posthuse af Klasse I eller II.

Posthusene af Klasse I og II udfører alle Arter af Postforretninger og indsender Regnskab hver Maaned til Postdirektøren. Posthuse af Klasse III udfører alle Arter af Postforret-

ninger og Brevsamlingsstederne ligeledes med Undtagelse af Udveksling af Postanvisninger, Postopkrævninger og Postindkasseringer til og fra Udlandet. Udvekslingsstederne modtager og udleverer kun almindelige Brevforsendelser.

Bestyrerne af Posthusene i Klasse II—IV tages som oftest blandt de paa Stedet boende Handelsmænd, Bønder eller Fiskere; for at blive ansat fordres ikke særlig Faguddannelse, da Postforretningerne for de flestes Vedkommende kun er Bierhverv. Hvor Forstandere for Telegraf- eller Telefonstationer

Postførende Automobil ved at passere en Elv.

overtager Postforretningerne, skal de forinden skaffe sig Kendskab til Postforretninger og Postvæsen.

Telegraftjenesten bestrides af 7 selvstændige Telegrafstationer *(ritsimastöð)* under Ledelse af Telegrafbestyrere; andre Telegrafstationer findes ikke i Island.

Telefoninstallationer findes kun nogle faa Steder, hvor Abonnenterne selv ejer deres Telefonapparater, medens Telegrafvæsenet anlægger og driver Centralen.

Radiotelegraftjenesten udføres af 3 Stationer, som ogsaa er indrettet til Radiotelefoni. Desuden findes 5 mindre Radiotelefonstationer.

Radiofonien omfatter Udsendelse af meteorologiske Meddelelser flere Gange daglig fra Reykjavik Radio og Ud-

sendelse af Nyheder og Underholdning fra samme Station hver Aften.

Telegraf- og Telefonstationerne er delt i 4 Klasser. Til Klasse I hører de 7 Telegrafstationer og de Telefonstationer, hvis Kontortid overstiger 10 Timer; til Klasse II regnes Telefonstationer med 6 Timers daglig Kontortid og til Klasse III og IV Stationer med kortere Kontortid.

B. Post- og Telegraflovgivning.

De for Post- og Telegrafvæsenet gældende Love er Postlov af 7. Maj 1921 med Ændringer ved Lov af 12. Marts 1925, Telegraflov af 20. Oktober 1905 og Lov af 14. Juni 1929 angaaende Ledelsen af Post- og Telegrafvæsenets Forretninger.

Postvæsenet har kun Eneret paa Befordring af lukkede Breve og Brevkort med postførende Skibe og Vogne; Postførere, deres Følgemænd eller Rejsefæller maa ikke befordre eller medtage saadanne Forsendelser. Postvæsenet paatager sig desuden Befordringen af Tryksager, Vareprøver og Mønstre, Værdiforsendelser, Postanvisninger (ogsaa telegrafiske), Pakker og Postopkrævninger (paa Blanket, almindelige og anbefalede Brevforsendelser, Værdibreve og Pakker), Indkasseringer, indregistrerede og postadresserede Aviser og Tidsskrifter samt adresseløse Forsendelser.

Telegrafvæsenets Eneret omfatter Anlæg og Drift af Telegraf- og Telefonforbindelser og tillige enhver anden Slags elektriske Anlæg for Telegramkorrespondance i Island og indenfor islandsk Territorium.

C. Post- og Telegrambefordring og Omdeling.

Paa Grund af Landets store Areal i Forhold til Folkemængden (102 846 km² med 105 000 Indbyggere) er Samfærdselsmidlerne i Island temmelig uudviklede. Der findes ingen Jernbaner og kun faa rigtige Automobilveje.

Ved Postens Befordring over Land benyttes der i udstrakt Grad Heste, adskillige Steder Automobiler, især om Sommeren,

og gaaende Bude. Alle Postførere er kontraktmæssigt ansat af Postdirektøren.

Langt den største Del af Postbefordringen sker ad Søvejen. Dertil benyttes først og fremmest de regulære Kystfartsbaade, endvidere inden- og udenlandske Rutedampere paa deres Vej rundt om Landet og endelig enhver tilfældig Skibslejlighed (Transportskibe, Trawlere og Motorbaade, de sidste dog ikke

Hestetransport af Post.

under 10 Tons, naar Værdipost medsendes). Alle Skibsførere og Redere er pligtige til at medtage Post under Ansvar af Bøder og Udelukkelse fra Postbesørgelse for et begrænset Tidsrum.

Ved de fire Postkontorer og en Del større Postekspeditioner finder der Omdeling Sted ved Postbude af almindelig Brevpost samt Anmeldelser om andre Forsendelser. Paa Grund af den spredte Beboelse paa Landet finder Omdeling ikke Sted der, men Adressaterne maa selv ved Lejlighed sørge for Afhentning af deres Post paa vedkommende Posthus eller fra Brevkasser opsat ved Postruten; dog udbringes Ekspresforsendelser fra Postkontorer og Postekspeditioner paa selve Poststedet for

50 Øre, og udover Poststedet for 60 Øre pr. km, men kun for saa vidt Ekspresbudet ikke behøver at passere Aaer eller Elve. For at fremme Udleveringen af Postsager og lette Brevomdelingen benyttes Postboks ved adskillige Posthuse.

Telegrafkorrespondancen med Udlandet afvikles over Kabel; Radioforbindelse benyttes kun i Tilfælde af Kabelafbrydelse.

Telegrammer udbringes til Adressater indenfor 1 km Afstand fra Stationen. Hvis Afstanden overstiger 1 km, betales 35 Øre pr. km eller Del deraf.

Finland.

A. Organisation.

Post-, Telegraf-, Radio- og Telefonvæsenet i Finland ledes af *Post och -Telegrafstyrelsen*, som sorterer under *Ministeriet för Kommunikationväsendet och A'männa Arbetena.* I 1927 blev Telegrafvæsenet forenet med Postvæsenet, og Styrelsen fik da Navnet Post- og Telegrafstyrelsen, i Spidsen for hvilken staar en Generaldirektør.

Centralstyrelsen. Generaldirektøren er Chef for Styrelsen og i første Række ansvarlig for Post- og Telegrafvæsenets Forvaltning og Udvikling. Under Generaldirektørens Forfald træder i hans Sted den Direktør, som Ministeriet paa Generaldirektørens Indstilling har udpeget dertil for højst 3 Aar ad Gangen. I Styrelsen findes en Postafdeling, en Telegrafafdeling og en Fællesafdeling *(kansliafdelning)* under Ledelse af hver sin Direktør samt et Udenrigsbureau og et Regnskabsbureau, hvis Chefer benævnes henholdsvis *byråchef* og *överkamrerare.*

De vigtigste Sager afgøres i Styrelsesmøder *(plenum)*, der ledes af Generaldirektøren, og i hvilke Direktørerne og eventuelt Cheferne for Udenrigsbureauet og Regnskabsbureauet deltager. Afgørelsen af disse Sager, af hvilke skal nævnes Budgetsager, Udnævnelse og Afskedigelse af visse Tjenestemænd, internationale Overenskomster, Oprettelse og Nedlæggelse af Posthuse og Telegrafstationer, Tjenesteforsømmelser m. m., sker ved Afstemning; i Tilfælde af Stemmelighed gør Generaldirektørens Stemme Udslaget. Dersom der ved en Sags Behandling fremsættes forskellige Meninger, føres der Protokol.

Andre Sager afgøres af Generaldirektøren efter Referat af vedkommende Direktør eller Bureauchef; mindre vigtige Sager afgør Direktørerne eller Bureaucheferne.

Linieforvaltningen. Finland er delt i 6 Post- og Telegrafdistrikter samt et Postkupédistrikt. De 4 største Distrikter samt Postkupédistriktet ledes af hver sin Postinspektør med det fornødne Medhjælpspersonale. I hvert af de to mindste Distrikter udføres Postinspektørforretningerne af Chefen for et Post- og Telegrafkontor.

Postinspektørerne fører Tilsyn med Post- og Telegrafanstalterne samt Posttrafiken i Distriktet og afholder Kasseeftersyn mindst hvert halve Aar. Iøvrigt er deres Stilling nærmest som de danske Distriktsmyndigheders.

Postinspektøren i Postkupédistriktet fører Tilsyn med de bevægelige Postanstalter og har til Medhjælp Formænd *(banförman)* ved de forskellige Jernbaneafsnit.

Tilsynet med Telegraf-, Radio- og Telefontrafiken føres ogsaa af Vicedirektøren *(biträdande direktör)* i Styrelsens Telegrafafdeling.

Post- og Telegrafanstalterne. Post- og Telegraftjenesten udføres gennem Postkontorer med Filialer, et Avispostkontor *(tidningspostkontor)*, Telegrafkontorer med Filialer, Radiostationer, Telefoncentraler, Postekspeditioner, Poststationer, Udvekslingssteder *(posthaltpunkt)*, Telegrafstationer og Telefonstationer. Post- og Telegrafanstalterne er dels forenede dels adskilte. Desuden findes der bevægelige Postanstalter, nemlig Postkupéer, Postillonskupéer og Dampskibspostekspeditioner *(ångbåtspostexpedition)*.

Postkontorer og Postekspeditioner er fuldstændige Postanstalter, hvis Virksomhed omfatter samtlige Forretningsgrene. Poststationer I har samme Forretninger men med visse Indskrænkninger vedrørende Forsendelser til og fra Udlandet og Postanvisninger, og deltager ikke i Postindkasseringstjenesten. Poststationer II deltager kun i Besørgelsen af almindelige og anbefalede Brevpostforsendelser og Pakker. Visse andre Forsendelser kan paa Adressatens Ansvar sendes til Poststationer II til Udlevering derfra. Udvekslingsstederne deltager kun i Besørgelsen af almindelige Brevpostforsendelser.

Telegrafkontorerne og Telegrafstationerne er fuldstændige Telegrafanstalter, der udfører alle Telegrafforretninger, og Telefoncentralerne og Telefonstationerne deltager saavel i den indenrigske Trafik som i Trafiken paa Udlandet.

Post- og Telegrafkontorer ledes af Kontorforstandere *(kontorsföreståndare)*, Telegrafstationer eller forenede Telegraf- og Telefonstationer af Telegrafister, Post- og Telegrafkontorfilialer af en af Kontorets Tjenestemænd; de øvrige Anstalter ledes af Forstandere *(föres'åndare)*.

Personalet ved Postkontorerne bestaar af *förste expeditörer*, *expeditörer* (Kontrolører), *förste bokhållare* (Overassi-

Postbygningen i Wiborg.

stenter), *bokhållare* (Assistenter) og *postiljoner* m. fl. og ved Telegrafkontorerne af *kontrollörer*, *förste*, *andra* og *tredje telegrafister*, *telegrafmekanikere*, *telefonister*, *montörer* m. fl.

B. Personalets Ansættelse og Uddannelse.

Tjenestemændene kan deles i 3 Grupper, nemlig

1) Tjenestemænd, for hvilke der er udfærdiget aabent Brev. Disse Tjenestemænd udnævnes af Republikens Præsident paa Indstilling af Statsraadet uden forudgaaende Opslag og Ansøgning og kan afskediges af Præsidenten, naar Almenvellet kræver det;

2) Tjenestemænd, for hvilke der er udfærdiget Fuldmagt. Disse Tjenestemænd kan kun afskediges efter Lov og Dom eller af den udnævnende Myndighed som Disciplinarstraf;

3) Tjenestemænd, for hvilke der er udfærdiget *»befattningsbrev«* d. v. s. Tjenestemænd i saakaldte faste Bestillinger. Disse Tjenestemænd kan afskediges af den udnævnende Myndighed, naar der viser sig at være Grund dertil.

Forskellen mellem *»tjänst«* (1 og 2) og *»befattning«* (3) er altsaa, at Indehavere af sidstnævnte lettere kan afskediges.

Til Stillingerne i Styrelsen kræves som Regel juridisk eller statsvidenskabelig Eksamen eller Diplomingeniøreksamen. For at blive Kontorforstander, Førsteekspeditør eller Kontrolør kræves Studentereksamen eller Afgangseksamen fra visse Handelsinstituter og for det øvrige Kontorpersonale kræves Mellemskoleeksamen.

Foruden ovennævnte Eksaminer forlanges der af Tjenestemænd i Driften særlig Fageksamen efter nærmere Forskrifter af Styrelsen, der lader afholde Kursus, som for Kontorpersonalet finder Sted efter mindst 6 Maaneders praktisk Postuddannelse og varer i 5 à 6 Maaneder (delt i en Periode om Foraaret og en om Efteraaret). Postillonkursus varer i 2 Maaneder. Ved Postkursus undervises der i Forvaltningsret, Indenrigsk Postlovgivning, Internationale Postoverenskomster, Postgeografi, Posthistorie, Fransk og Tysk. Ved Telegrafkursus meddeles Undervisning i Morsetelegrafering og Maskinskrivning, Instrukser, Forvaltningsret, Geografi, Matematik og Fysik, Kemi, Apparatkendskab, Fransk samt Engelsk.

C. Post- og Telegraflovgivning.

Bestemmelserne angaaende Posttrafiken findes i Poststadgan, som er udfærdiget i 1924, og angaaende Telegraftrafiken i Telegrafstadgan af 1922, hvortil for Telefontrafiken kommer Statsraadets Beslutning af 1928 indeholdende Bestemmelser om Ekspedition af Samtaler i Finland paa Post- og Telegrafvæsenets Telefonlinier. Hertil kommer forskellige Lovbestemmelser om Radiotrafiken.

Post- og Telegrafvæsenet har E n e r e t paa regelmæssig Befordring mod Betaling af Brevforsendelser af enhver Art.

Brevkasser af samme Farve og Udseende som Post- og Telegrafvæsenets maa ikke anbringes af andre ved offentlig Vej eller paa andre offentlige Steder.

Post- og Telegrafvæsenet har ligeledes Eneret til at udføre og udnytte Telegrafanlæg med tilhørende Ledninger. Private kan dog efter Ansøgning faa Tilladelse hertil for en vis Tid, ikke udover 10 Aar, i Henhold til de af Statsraadet fastsatte almindelige Principper.

Med Hensyn til Telefontrafiken har Post- og Telegrafvæsenet ingen Eneret. Private Personer eller Selskaber kan faa Koncession paa et vist Aaremaal til at drive Telefontrafik; dog er Staten berettiget til at indløse Telefonanlægget hos Koncessionshaveren.

Post- og Telegrafvæsenet har heller ikke Eneret paa Radioomraadet; Tilladelse til Udførelse og Udnyttelse af Radioanlæg kan meddeles Private paa et vist Aaremaal, højst 10 Aar.

Postvæsenets Virksomhed omfatter Besørgelsen af alle de internationale Forsendelsesarter undtagen Æsker med angiven Værdi og Postgiro. Endvidere omfatter Postforretningerne Salg af Stempelmærker samt Postsparekassevirksomhed, og endelig paatager Post- og Telegrafvæsenet sig i visse Tilfælde Besørgelsen af Passagerer og Fragtgods. Med Hensyn til Avisbesørgelsen gælder bl. a., at abonnerede Aviser af Udgiveren skal leveres med Adresse.

I Finland finder Portofriheden en udstrakt Anvendelse, enten som »*fribrevsrätt*« (Fritagelse for saavel Porto som for eventuelt Anbefalings- eller Forsikringsgebyr) eller som »*portofrihet*« (Fritagelse kun for selve Portoen). Forsendelser med Fribrevsret eller Portofrihed benævnes Tjenesteforsendelser og kan sendes af de fleste Stats- og kommunale Myndigheder og Institutioner og en Del videnskabelige og almennyttige Foreninger og Institutioner.

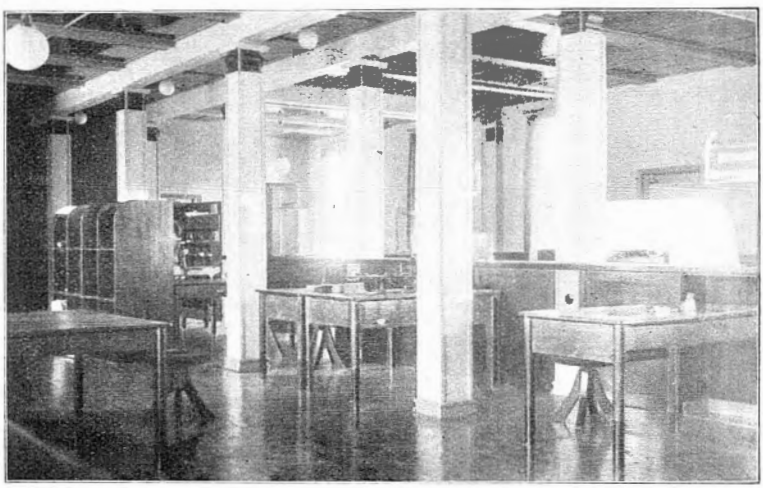
D. Forsendelsernes Befordring og Omdeling.

Befordring. Posten befordres dels med Tog, dels med Skib og dels ad Landevej.

Jernbanebefordringen sker i *postkupé* med Kontor- og Postbudpersonale, i *postillonkupé* med Postbudpersonale og i *konduktörsvagn* i aflaasede Lader og uden Postledsagelse.

Søbefordringen i Forbindelse med Udlandet kan ske i *ångbåtspostexpeditioner**), der betjenes som Postkupéer; iøvrigt finder Søbefordring af Post Sted i forseglede Poser og i Brevkasser med Dampskibe eller Motorbaade uden Postledsagelse.

Ad Landevej befordres Posten i Reglen af Postførere eller Landpostbude *(lantbrevbärare)*, der er kontraktmæssigt antaget. Postførslen sker dels med Hestekøretøj, dels med Auto-

Indleveringen i Varkaus Post- og Telegrafekspedition.

mobil og dels til Fods. Paa en Del større Postlinier anvender Post- og Telegrafvæsenet egne Automobiler til Befordring af baade Post, Fragtgods og Passagerer.

Omdeling. I Byerne og ved større Landstationer udbringes almindelige og anbefalede Brevpostforsendelser, Adressekort, Anvisningsblanketter, Aviser samt Anmeldelser om andre Forsendelser. Korsbaandsforsendelser af Vægt over ½ kg udbringes dog ikke. Efter Anmodning fra Afsender eller Adressat kan mod Erlæggelse af en særlig Afgift ogsaa Værdibreve indtil 10 000 Mark og Pakker af Vægt indtil 10 kg og med angiven Værdi indtil 10 000 Mark udbringes. Fribrevskorrespondance til Myndighederne skal altid afhentes paa Posthusene.

*) Ved Bogens Trykning fandtes ingen saadanne i Virksomhed.

I Landdistrikterne udbringes almindelige Brevpostforsendelser, Aviser og Anmeldelser om andre Forsendelser til de Adressater, hvis Bolig ligger ved en Landpostrute. Saadanne Forsendelser til andre Adressater skal afhentes paa Posthuset, dersom Adressaten ikke har ladet opsætte Brevkasse ved Postvejen.

Telegrammer udbringes gratis i Byerne og ved større Landstationer samt paa Landet indtil 1 km fra Telegrafstationen. Telegrammer til Adressater udenfor Omdelingsrayonen kan efter Afsenderens Begæring eller efter Aftale mellem Adressaten og Adressestationen udsendes pr. Post, Ekspresbud eller Telefon.

E. Radiofonien.

Radiofonien er i Finland ordnet ved Lov og Forordning af 1927. Virksomheden er fordelt saaledes, at Post- og Telegrafstyrelsen varetager den tekniske Drift af Stationerne samt Indkassering af Licensafgifterne, hvorimod Programtjenesten er overdraget til Aktiebolaget Finlands Rundradio. Af Landets 8 Radiofonistationer staar de 6 direkte under Post- og Telegrafstyrelsen, hvorimod de 2 endnu indtil videre drives af de lokale Radioforeninger paa de paagældende Steder. Programselskabet oppebærer for Tiden ca. 44 pCt. af Licensafgifterne.

I Begyndelsen af Radiofoniens Virksomhed bevilgedes Licenserne af Trafikministeriet, indtil Loven af 1927 overdrog Post- og Telegrafstyrelsen at udfærdige Licenser, som nu udstedes af Post- og Telegrafanstalterne. Licensernes Antal ved Udgangen af Aaret 1931 udgjorde 116 000 eller ca. 30 pr. 1000 Indbyggere.

Estland.

A. Styrelsen.

Post-, Telegraf-, Telefon- og Radiovæsenet i Estland er samlet i een Etat, der bærer Navnet Postvæsenet, og som ledes af et under Trafikministeriet staaende Generaldirektorat med Generaldirektøren for Postvæsenet som Chef. Generaldirektørens Dispositionsret er noget begrænset ved, at en Del vigtige Sager afgøres af Trafikministeren og nogle faa Spørgsmaal af Regeringen, hvortil kommer Parlamentets Beføjelser paa Lovgivningsomraadet. Til Generaldirektørens Assistance er ansat fire Afdelingschefer, der behandler og afgør alle Sager vedrørende Driften. Den ene af Afdelingscheferne varetager endvidere Inspektionen og foretager Undersøgelser angaaende Uregelmæssigheder o. l.

B. Posthuse og Telegrafstationer.

Post-, Telegraf- og Telefontjenesten udføres i Byerne af Postkontorer *(bureau du type normal)* og i Landdistrikterne dels af Postkontorer, dels af Postekspeditioner *(agence postale)* og dels af Brevsamlingssteder *(station rurale de poste)*. Da Landbefolkningen kun i ringe Grad bor samlet i Landsbyer, men væsentligt er spredt paa enkeltliggende Ejendomme, er Posthusene lagt saaledes, at der med ca. 20 km Afstand findes Postkontorer og i hvert Postkontors Distrikt mindst 5 Postekspeditioner og mindst 20 Brevsamlingssteder. Paa denne Maade bliver der højst 2 km fra en Gaard til nærmeste Posthus, der som anført ogsaa udfører Telegraf- og Telefontjeneste. Postkontorerne staar direkte under Generaldirektoratet, dog foretager Che-

ferne for Postkontorerne i Distriktsbyerne Revision ved de øvrige Postkontorer i deres Distrikt. Postekspeditioner og Brevsamlingssteder er underlagt et Postkontor.

Postkontorerne, der efter Personalets Størrelse er delt i 5 Klasser, hvortil kommer Centralpostkontoret i Hovedstaden, udfører alle Arter af Post- og Telegraf- og Telefonforretninger. I Tallinn findes der dog et særligt Telegrafkontor og i Tallin, Tartu og Narva særlige Telefoncentraler. Postekspeditionernes Forretninger er noget begrænsede, bl. a. deltager de som Regel ikke i Postanvisningsudvekslingen, men Postanvisningsbeløb til Adressater ved en Postekspedition udsendes fra nærmeste Postkontor i Værdibreve adresseret direkte til de enkelte Adressater. Brevsamlingsstedernes Virksomhed er indskrænket til Frimærkesalg samt Ind- og Udlevering af almindelig Brevpost og Aviser.

Personalet til Kontor- og Vedligeholdelsestjenesten (Mekanikere o. l.) rekruteres blandt Personer mellem 19 og 30 Aar, der efter Ansøgning til Generaldirektoratet henvises til Uddannelse ved et Postkontor. Efter endt Uddannelse, der varer 6 Maaneder og foregaar efter en af Generaldirektoratet fastsat Plan, underkastes de paagældende en Eksamen, hvis Bestaaen er Betingelsen for Ansættelse som Tjenestemænd. Avancement fra Bundstillingerne er betinget af forskellige Prøver indenfor de enkelte Tjenestegrene.

Som Postekspeditører antages Jernbanestationsforstandere, Kommunesekretærer, Skolebestyrere, Mejeribestyrere eller Forretningsfolk. Som Brevsamlere antager man lokale Beboere, og Hvervet betragtes som et Æreshverv og er ulønnet. Brevsamlingsstederne holdes kun aabne 2 Timer daglig, og det eneste Vederlag Brevsamlerne faar, er Bekvemmeligheden ved at faa deres egen Korrespondance tilbragt og have gratis Telefon.

C. Post- og Telegraftjenesten.

Postvæsenet har med enkelte uvæsentlige Undtagelser Eneret paa Befordring af aabne og lukkede Breve samt Brevkort og paa alle Arter af Telegraf-, Telefon- og Radiotjeneste, herunder Radiofoni. En Del af Radiofonitjenesten udføres dog i Henhold til Koncession af private Selskaber.

Lytterne betaler en Afgift, der varierer efter Modtagerapparaternes Art og Størrelse.

Postvæsenet udfører alle Arter af Post- og Telegraftjeneste, og paa Posthusene sælges endvidere Brevpapir, Konvolutter, Prospektkort, Stempelmærker og Vekselblanketter. Postkontorerne paa de Steder, hvor der ikke findes Filial af Estlands Bank, modtager desuden Skatter, og alle Postkontorer virker som Filialer af Statens Sparekasse.

For Postbefordringens Vedkommende bestaar der et Samarbejde med Jernbanerne deri, at Postpersonalet paa Hovedruterne, hvor der findes 8 bevægelige Postkontorer (der er underlagt faste Postkontorer), ved Siden af Postarbejdet tager sig af Rejsegodset, medens Jernbanepersonalet i de øvrige Tog udfører Postarbejdet. Udenfor Jernbanerne befordres Posten af særlige Kontrahenter eller med Ruteautomobiler. I de af Trafikministeriet udfærdigede Ruteautomobilkoncessioner forpligtes Automobilejeren til at befordre Post mod en nærmere fastsat Godtgørelse pr. kg og km.

I Byerne, Flækkerne og de større Landsbyer medPostkontor udføres Omdeling af alle Arter af Postforsendelser undtagen Pakker. Omdelingen af Brevpostforsendelser og Telegrammer sker gratis, hvorimod der maa betales et Udbringningsgebyr for Postanvisninger. Ved Postekspeditioner og Brevsamlingssteder er der kun undtagelsesvis etableret Omdeling, og der opkræves da et ganske ringe Gebyr for Udbringningen. Gebyrets Størrelse er fastsat saaledes, at Omdelingen af 80 000 Forsendelser aarlig skal dække Udgiften til et Landpostbud med en Rute paa 20 km. Ved de øvrige Posthuse paa Landet maa Posten afhentes, og der er paa hvert Posthus Postboksanlæg med Rum til hver Landsby eller sammenhængende Bebyggelse, hvis Beboere selv maa sørge for Postens Afhentning og Fordeling mellem Adressaterne. Dersom Posthuset er installeret paa et Mejeri, befordres Posten ud til Adressaterne med Mælkevognene.

Letland.

A. Organisation.

Det lettiske Post- og Telegrafvæsen er forenet og ledes af Departementet for Post- og Telegrafvæsenet, som hører under Trafikministeriet. I Spidsen for Departementet staar Direktøren for Post- og Telegrafvæsenet.

Departementet er delt i 5 Afdelinger: Driftens Administration, Teknisk Administration, Økonomiafdeling, Statistiksektion og de elektrotekniske Statsværksteder.

Der findes ingen Distriktsstyrelse, men Posthuse og Telegrafstationer staar direkte under Departementet. Hovedpostkontoret og Hovedtelegrafstationen i Riga staar udenfor Klasse, medens de øvrige Postkontorer med fuld Tjeneste, henholdsvis Telegrafkontorer eller Post- og Telegrafkontorer er delt i 5 Klasser efter deres Betydning. Desuden findes der Posthuse og Telegrafstationer med indskrænket Tjeneste.

Staten har Post- og Telegrafmonopol, indbefattende Monopol paa Radiotelegraf og Telefon.

B. Post- og Telegraftjenesten.

Post-, Telegraf- og Telefontjenesten er i Almindelighed forenet undtagen i Riga og Liepaja, hvor de tre Tjenestegrene er adskilt, og i de vigtigste (for Tiden 8) af de andre Byer, hvor Telefoncentralerne har særskilte Lokaler, medens de iøvrigt er installeret paa Post- og Telegrafkontorerne. Hele Telefontjenesten udføres af Staten, og der findes saaledes ikke private Telefonselskaber i Letland.

Alle de i Verdenspostforeningens Konvention og Overenskomster omhandlede Forretninger udføres af det lettiske Postvæsen, som desuden beskæftiger sig med mange andre For-

retninger, saasom Sparekasse, Salg af Stempelmærker og Stempelpapir, Indkassering af Skatter, Udbetalinger til kommunale Virksomheder, Udbetaling af Pensioner, Befordring af Rejsende.

Postbefordringen udenfor Jernbanerne sker med Vogne, Automobiler eller til Hest, og Postvæsenet har paa de vigtigste Linier selv Automobiler til Befordring af Post og Rejsende. Der køres daglig undtagen Søndage og udveksles Post med alle Posthuse ved Ruten. Desuden befordres der Post med private Automobiler, som har Koncession paa Personbefordring; Betalingen for denne Postbefordring sker paa den i Koncessionen fastsatte Basis og efter den virkelig befordrede Vægt. Lokalkørslen bortliciteres for et Aar ad Gangen.

Postomdeling finder Sted i alle Byer indenfor en af Centralstyrelsen fastsat Grænse, som Regel indenfor 3 km fra Posthuset. I de vigtigste Byer, som f. Eks. Riga, Liepaja og Jelgava omfatter Omdelingsrayonen alle Steder indenfor Kommunegrænsen.

Omdelingen omfatter almindelige og anbefalede Brevpostforsendelser, Aviser, Postanvisninger, smaa Pakker og Anmeldelser om andre Forsendelser; i Riga omdeles ogsaa Pakker. I Landdistrikterne, som betjenes af Filialposthuse, finder der ingen Omdeling Sted, men Posten maa afhentes paa Posthuset.

C. Radiofonien.

Radiofonien udgør et Statsmonopol. Den er underlagt Post- og Telegrafdepartementet og er organiseret af dette. For at forebygge Støj og daarlige Aflytningsforhold er Fabrikation af Modtagerapparater kun tilladt efter en særlig Bevilling til Fabrikation, som kan gives, naar et af Fabrikanten afleveret Prøveeksemplar af den Modtager, der fremstilles, er undersøgt og godkendt i Post- og Telegrafdepartementets Laboratorium. Import af Modtagerapparater maa kun ske ved Importører, der har Post- og Telegrafdepartementets Tilladelse. Der er Indførselsforbud for Apparater med mindre end 7 Lamper, Højttalere og Hovedtelefoner. Til Handel med Modtagerapparater kræves ligeledes Tilladelse.

For Fabrikationsbevillinger og Import- eller Salgstilladelser betales en Afgift, der varierer efter Forholdene i det enkelte Tilfælde.

D. Personelforhold.

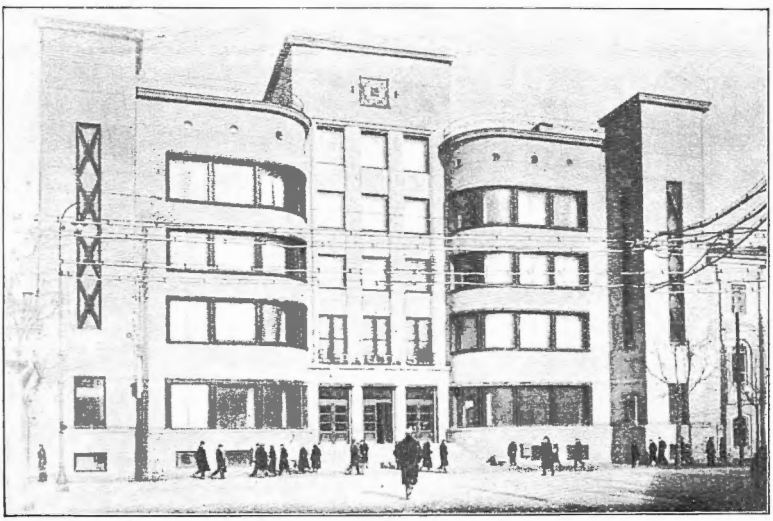
Personer, der ønsker Ansættelse ved Post-, Telegraf- eller Telefontjenesten, forberedes til en af disse Tjenester ved de lokale Kontorer. Som Elever antages Personer af begge Køn, der har gennemgaaet en højere Skoleuddannelse (i Lyceum eller Gymnasium). Efter 6 Maaneders praktisk og teoretisk Uddannelse skal Eleven underkaste sig Medhjælpereksamen og bliver efter yderligere 6 Maaneders Tjeneste ansat som Medhjælper af 2. Grad. Avancement fra denne Stilling sker efter Anciennetet og Dygtighed.

Kontorpersonalet omfatter følgende Kategorier: Kontrolører *(contrôleur)*, Overassistenter *(agent supérieure)*, Assistenter *(agent)* af 1., 2. og 3. Grad, Medhjælpere *(assistant)* af 1. og 2. Grad samt Elever.

Aspiranter til tekniske Stillinger ved Telegraf- og Telefontjenesten eller ved andre Grene af den tekniske Virksomhed skal præstere Afgangsbevis fra den tekniske Skole, hvor de har faaet deres Uddannelse. Desuden gives der Elever fra de tekniske Skoler Tilladelse til at deltage i det praktiske Arbejde i Skoleferierne.

Litauen.

Det litauiske Post-, Telegraf- og Telefonvæsen er forenet og ledes af Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet i Kaunas, som er underlagt Trafikministeriet.

Postbygningen i Kaunas.

I Spidsen for Generaldirektoratet staar en Generaldirektør, som til Medhjælp har en Vicedirektør. Generaldirektoratet er delt i 6 Afdelinger (for alm. Administration, Posttjeneste, Teknik, Regnskab, internationale Forhold og Anlæg), der ledes hver af sin Afdelingschef. De forskellige Afdelinger er delt i Underafdelinger, og i Tilknytning til teknisk Afdeling findes et Materieldepot, der leverer Telegraf- og Telefonmateriel, Instrumenter og Værktøj, samt et Værksted, som udfører alle Reparationsarbejder paa Telegraf- og Telefonapparater.

Post-, Telegraf- og Telefontjenesten udføres gennem Post- og Telegrafkontorer, som efter deres Betydning er delt i 7 Klasser, og som beskæftiger sig med alle Arter af Postforretninger med Undtagelse af Postgiro- og Postindkasseringstjeneste, der ikke er indført i Litauen. Desuden findes der en Del Postekspeditioner *(agence)*, hvis Forretningsomraade — bortset fra Postekspeditionerne i Memeldistriktet — er noget begrænset. Post- og Telegrafkontorerne staar direkte under Generaldirektoratet.

Posten befordres dels ad Jernbaner og dels ad Landevej med Automobiler eller Hestekøretøj.

Ved de største Post- og Telegrafkontorer omdeles almindelige og anbefalede Brevpostforsendelser, Postanvisninger indtil 1000 Litas og Pakker indtil 10 kg. Ved de øvrige Kontorer i hele Litauen og ved Postekspeditionerne i Memeldistriktet omdeles almindelige og anbefalede Brevpostforsendelser. Paa Landet udenfor Omdelingsrayonen maa Forsendelserne afhentes af Adressaterne eller af særlige af Kommunerne autoriserede Personer.

Radiofonien hører for Programtjenestens Vedkommende under Ministeriet for offentlig Undervisning, medens Radiofonistationen staar under Trafikministeriet.

Personer, som søger Ansættelse i Post- og Telegrafvæsenet gennemgaar et Aars Kursusuddannelse og har efter at have bestaaet en Eksamen Adgang til ledige Tjenestemandsstillinger. Den samme Adgang har Personer, der har gennemgaaet en praktisk Uddannelse ved Postkontorerne og bestaaet deres Eksamen.

Tyskland.

A. Statsretsligt Grundlag.

Det tyske Riges Forfatning og Rigspostfinansloven udgør det statsretlige Grundlag for det tyske Rigspostvæsen. Efter Forfatningen er Post- og Telegrafvæsenet (Telegraf-, Telefon- og Radiovæsenet) udelukkende et Rigsanliggende.*) Rigspostfinansloven af 18. Marts 1924 indeholder i første Række Bestemmelser om Retsformen for Postvæsenet, Rigspostministerens Stilling, Forvaltningsraadet, Postvæsenets finansielle og økonomiske Forhold samt Tjenestemændene.

Efter Rigspostfinansloven er Postvæsenet en selvstændig Rigsvirksomhed. Postvæsenets Formue og samtlige offentlige og private Rettigheder og Forpligtelser skal som Postvæsenets Særformue holdes adskilt fra Rigets almindelige Formue og dettes Rettigheder og Pligter. For Postvæsenets Forpligtelser hefter alene Særformuen, som til Gengæld ikke hefter for Rigets Forpligtelser.

Rigspostministerens statsretlige Stilling svarer ganske til de andre Rigsministres. Han udsteder paa Grundlag af Forvaltningsraadets Afgørelser Forordninger om Betingelserne og Taksterne for Benyttelsen af de forskellige Tjenestegrene og er overfor Rigsdagen ansvarlig for, at Postvæsenet forvaltes i Overensstemmelse med Lovene og de Fordringer, Trafiken og tysk Økonomi stiller.

Forvaltningsraadet er en offentligretlig Institution, der bestaar af højst 41 Medlemmer, som udnævnes af Rigspræsidenten. Det er sammensat af Repræsentanter for de lovgivende Organer (Rigsdag og Rigsraad), Rigsfinans-

*) Bayerns og Württembergs Post- og Telegrafforvaltninger er ved Statskonventioner overgaaet til Riget i Aaret 1920.

ministeriet, Hovederhvervene samt Postvæsenets Personale. Forsædet i Forvaltningsraadet føres af Rigspostministeren eller dennes Stedfortræder. Forvaltningsraadet træffer bl. a. Bestemmelse om Fastsættelse af Budgettet og Godkendelse af Forvaltningen, Optagelse af Krediter, Størrelsen af Gældsamortisation, Principperne og Taksterne for Benyttelsen af de forskellige Tjenestegrene, Grundsætningerne for Opstilling af Løntariffer for Arbejdere og Ansatte (ikke Tjenestemænd), de almindelige Grundsætninger for Anbringelse og Anvendelse af Postgiromidler samt for Anbringelsen af Reservefonden og om Optagelse af nye eller Opgivelse af bestaaende Forretningsgrene. Ved Siden af den besluttende Virksomhed udøver Forvaltningsraadet en raadgivende og kontrollerende Virksomhed. Det skal bistaa Rigspostministeren i Førelsen af Forretningerne og overvaage, at de ved Love og Anordninger fastsatte Grundsætninger iagttages.

Virksomheden »*Deutsche Reichspost*« skal efter Rigspostfinansloven styres efter forretningsmæssig-økonomiske Principper. Den skal hvile i sig selv, og Postvæsenets Udgifter saavel som Forrentning og Amortisation af Gælden skal dækkes af Indtægterne. Tilskud fra den almindelige Rigskasse ydes ikke, og Krediter maa kun optages til Forbedring af Anlægene, og ogsaa Forrentning og Amortisation af saadanne Krediter skal dækkes af Driftsindtægterne. For at sikre Økonomien skal der til Dækning af eventuelle Underskud tilvejebringes en Reservefond paa 100 Millioner Reichsmark. Postvæsenet skal alt efter Størrelsen af de aarlige Driftsindtægter yde visse Betalinger til Riget. Der skal ved Udgangen af hvert Regnskabsaar forelægges Rigsdag og Rigsraad en Driftsberetning med Gevinst- og Tabskonto samt Statusopgørelse, af hvilken Postvæsenets finansielle Stilling skal fremgaa.

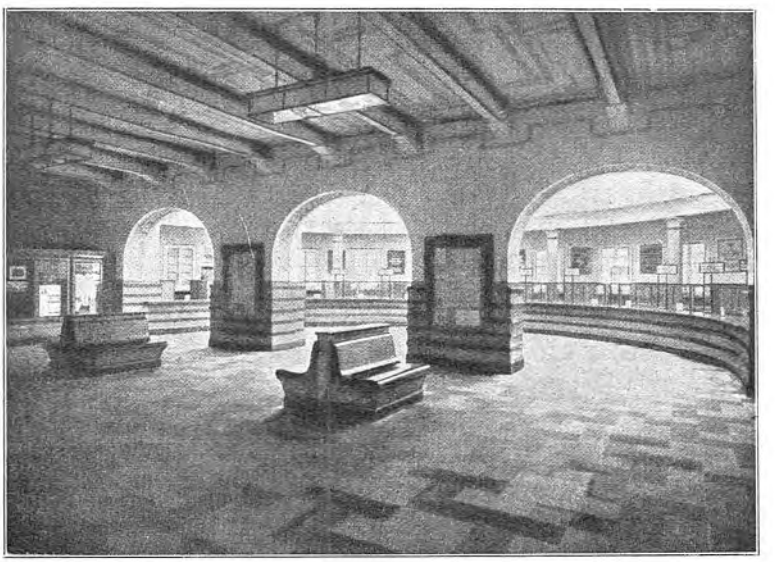
De ved Rigspostfinansloven i Grundtrækkene bestemte Retningslinier for Forvaltningen af Postvæsenet er uddybet ved Rigspostministerens Forvaltningsreskript af Juli 1925, der opstiller et Program for Postvæsenets økonomiske Politik. Til Gennemførelsen af de mangesidede og omfangsrige nye Opgaver blev der oprettet en Økonomiafdeling i Rigspostministeriet og indrettet Sektioner *(Referat)* for tilsvarende Spørgsmaal ved Distriktsmyndighederne (Overpostdirektionerne). Disse Sektioner fik ogsaa overdraget den nye Virksomhed med

Propaganda, der var en Følge af Postvæsenets forretningsmæssig-økonomiske Indstilling.

Postvæsenets Tjenestemænd er Rigstjenestemænd med saadannes Rettigheder og Pligter.

B. Post- og Telegraflovgivning.

Grundlaget for Posttjenesten er *Gesetz über das Postwesen des Deutschen Reichs* af 1871 med senere Ændringer. Af de

Publikumshallen, Bochums Postkontor.

Forrettigheder, som denne Lov tilstaar Postvæsenet, er Postregalet det vigtigste. Ved Loven paabydes det Almenheden at benytte Postvæsenet til Befordring af lukkede Breve og af politiske Aviser, som udkommer mere end een Gang ugentlig og forsendes ud over en Omkreds af to Mil fra Udgivelsesstedet. Befordring af saadanne Genstande ved Afsenderens eget Bud er dog tilladt, naar Budet hverken medtager postpligtige Genstande for andre eller paa Tilbagevejen tager saadanne Genstande med til andre. Herudover behandler Postloven i første Række Postvæsenets Befordringspligt, Posthemmeligheden, Erstatning for Postforsendelser og Postrejsende samt

forskellige Straffebestemmelser. Endvidere træffer den Bestemmelse om Udstedelse af en Postanordning.

En særlig Jernbanepostlov ordner Forholdet mellem Postvæsenet og Banerne og en Postgirolov indeholder Forskrifterne om Postgirovæsenet.

Grundlaget for Telegraftjenesten er *Gesetz über Fernmeldeanlagen* af 1928, som fastsætter, at Retten til at etablere og drive Telegrafanlæg til Formidling af Efterretninger, Telefon- og Radioanlæg udelukkende tilkommer Riget. Den fastsætter de Betingelser, paa hvilke Adkomst til Oprettelse og Drift af saadanne Anlæg kan overdrages til andre, og indeholder Bestemmelser til Beskyttelse af Telegrafhøjhedsretten.

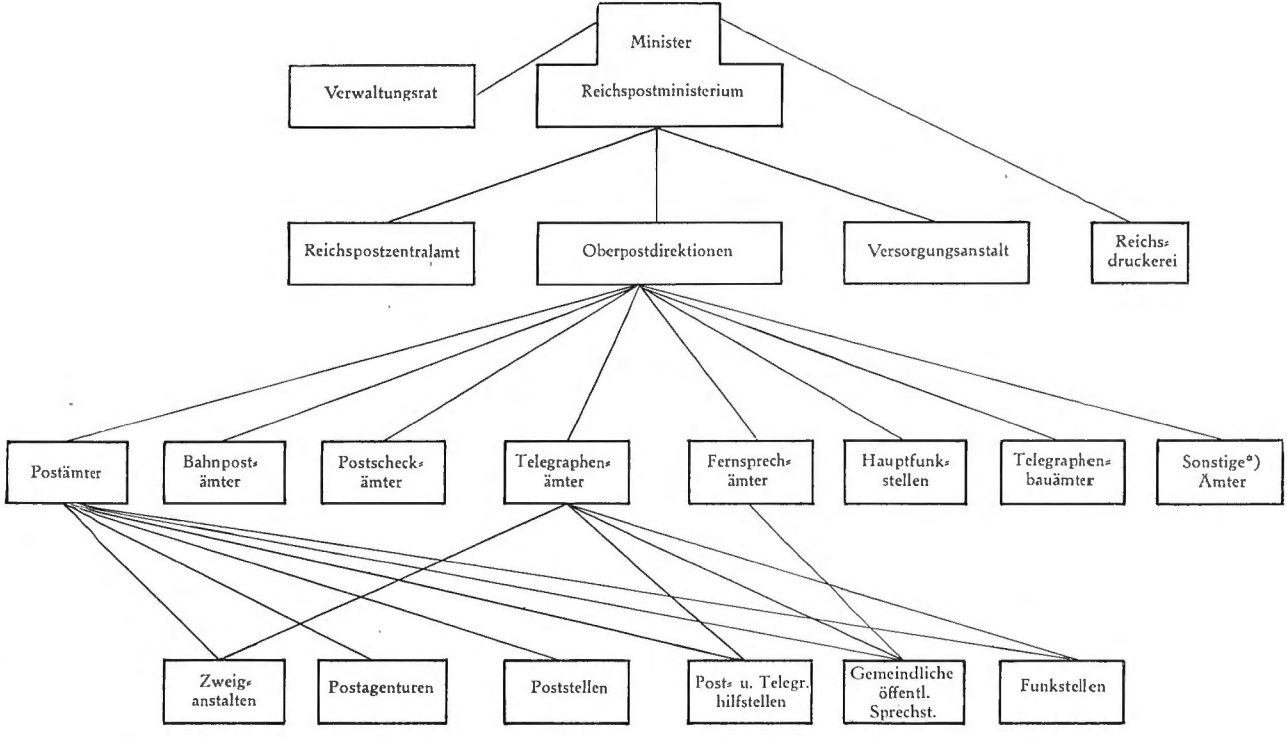
En Lov om Telegrafveje afgør Omfanget af Postvæsenets Ret til at benytte offentlige Veje til Telegraflinier, dets Forpligtelser overfor Vejmyndighederne og Tilsyn med Telegrafledningerne ved Vejbygnings- og Politipersonale, samt Postvæsenets Ret til at benytte Luftrummet over private Grundstykker til Telegrafformaal.

C. Organisation.

Postvæsenet er organiseret med en Hovedforvaltning — Rigspostministeriet —, en Række Distriktsmyndigheder — Overpostdirektioner — samt Lokalmyndighederne, der benævnes Trafikanstalter.

Organisationen kan skematisk fremstilles som paa Side 67 vist.

For at forenkle og fremskynde Forretningsgangen er Ministeriets og de underordnede Myndigheders Kompetenceforhold afgrænset ved en Kompetenceforordning, efter hvilken Hovedforvaltningen i vidt Omfang aflastes for alle Sager, som kan afgøres af lavere Myndigheder; der indrømmes Melleminstanserne større Selvstændighed og Bevægelsesfrihed indenfor deres Omraade, og de rent lokale Drifts- og Administrationsspørgsmaal overdrages i videst muligt Omfang til de lokale Kontorer. Forordningen giver detaillerede Bestemmelser om, hvilke Sager Ministeriet behandler, og bestemmer, at Overpostdirektionerne behandler alle andre Sager, med mindre de udtrykkelig er henvist til Behandling andet Steds (f. Eks. ved de lokale

*) Postzeitungsamt, Postfuhramt, Kraftpostwerke, selbständige Telegraphenzeugämter.

Kontorer). Som Følge heraf ligger Forvaltningens Tyngdepunkt i Overpostdirektionerne, Driftens ved de lokale Kontorer.

Hovedforvaltningen. I Spidsen for Rigspostministeriet staar Rigspostministeren, der bistaas af 3 Statssekretærer. Den første, saakaldte forretningsførende, Statssekretær er til Stadighed Ministerens Stedfortræder. Ministeriet er delt i 8 Afdelinger, der ledes enten af en Statssekretær eller en Ministerialdirektør. Indenfor hver Afdeling er de forskellige Sagomraader samlet i Underafdelinger, og til Sagernes Forberedelse og Afgørelse af de mindre vigtige Sager findes en Række Fagkontorer.

Ministeriets vigtigste Opgaver er den øverste Ledelse af Forvaltningen og Tilsyn med den samlede Forretningsførelse, Udførelse af Rigspostfinanslovens Bestemmelser, Forvaltningsraadets Anliggender, almindelige Principspørgsmaal, Fastlæggelse af Finans-, Forvaltnings-, Trafik- og Personalepolitik samt Forhold udadtil, navnlig overfor Udlandets Poststyrelser.

Under Ministeriet hører foruden Distriktsmyndighederne Rigspostcentralkontoret og Forsørgelsesanstalten. Rigstrykkeriet staar direkte under Ministeren.

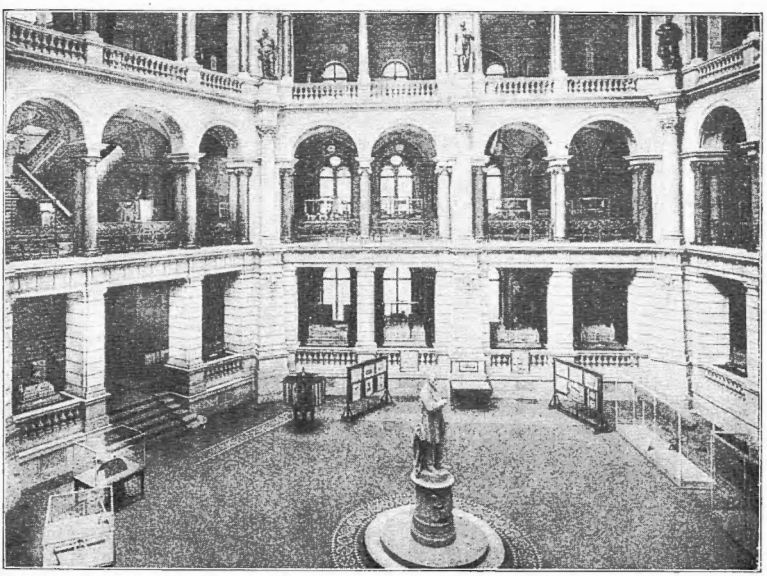
Rigspostcentralkontoret *(Reichspostzentralamt)* beskæftiger sig med saadanne Sager, som kræver ensartet Behandling for hele Riget, uden at de dog skal behandles af Ministeriet. Under dette Kontor, der er ligestillet med Overpostdirektionerne og ledes af en Præsident, hører Generalpostkassen, der varetager Kontorets og Ministeriets Kasseforretninger og afregner med de enkelte Overpostdirektioners Kasser.

Rigspostcentralkontoret foretager drifts- og arbejdsvidenskabelige Undersøgelser indenfor alle Omraader af Post- og Telegraftjenesten, undersøger Forslag og Opfindelser, afprøver tekniske Nyheder, mekaniske Anlæg, Kontormaskiner, Belysnings- og Ventilationsanlæg, anskaffer Jernbanepostvogne, Stempelmaskiner, Postsække m. v., beskæftiger sig med visse Sager vedrørende Undervisningsvæsenet, administrerer Postmuseet, afregner med Udlandet o. s. v.

Forsørgelsesanstalten *(Versorgungsanstalt)* staar under Tilsyn af Rigspostministeren og har til Formaal at yde Postvæsenets Arbejdere og Ansatte og deres Efterladte Til-

skud til Pensioner, Invaliderenter og Overlevelsesrenter. Videregaaende Forsorg for de forsikrede er ikke udelukket. De forsikrede er dels pligtige dels frivillige Medlemmer, og ogsaa Tjenestemænd kan forsikre sig frivillig. For de pligtige Medlemmer betaler Postvæsenet $^2/_3$ af det ugentlige Bidrag, medens de frivillige Medlemmer selv maa betale fuldt Bidrag.

Rigstrykkeriet *(Reichsdruckerei)* foretager Trykning af alle Slags Frigørelsesmidler, tjenstlige Cirkulærer,

Det tyske Post- og Telegrafmuseums Ovenlyshal.

Reglementer og Blanketter. Desuden paatager Rigstrykkeriet sig Trykningsarbejder for andre Myndigheder og under visse Forudsætninger ogsaa for Private.

Distriktsmyndighederne. Hver Overpostdirektion *(Oberpostdirektion)* ledes af en Præsident, og er alt efter Størrelse inddelt i Sagomraader og Afdelinger paa en noget lignende Maade som Ministeriet. Ved hver Overpostdirektion findes en *Oberpostkasse* for Distriktets Kasse- og Regnskabsvæsen. Alle Overpostkasserne afregner med Generalpostkassen, og denne aflægger Aarsregnskabet for hele Rigspostomraadet.

Der findes Overpostdirektioner paa følgende Steder:
Aachen, Augsburg, Bamberg, Berlin, Braunschweig, Bremen, Breslau, Chemnitz, Darmstadt, Dortmund, Dresden, Düsseldorf, Erfurt, Frankfurt (Main), Frankfurt (Oder), Gumbinnen, Halle (Saale), Hamburg, Hannover, Karlsruhe (Baden), Kassel, Kiel, Koblenz, Köln, Königsberg (Pr.), Köslin, Konstanz, Landshut, Leipzig, Liegnitz, Magdeburg, Minden (Westf.), München, Münster (Westf.), Nürnberg, Oldenburg (Oldb.), Oppeln, Potsdam, Regensburg, Schwerin (Mecklb.), Speyer, Stettin, Stuttgart, Trier og Würzburg.

Af Hensyn til en lettere Afvikling af Forretningerne og Forenkling og Ensartethed i Trafik- og Driftsforhold er der dannet større Forvaltningsdistrikter, omfattende flere Overpostdirektioner, til Behandling af visse Sager, f. Eks. Brevpost-, Pakkepost-, Telegram- og Telefonsamtaleudvekslingen med Udlandet, Afholdelse af Fagprøver for Personalet, Undervisningsvæsenet, Anskaffelse af Rekvisitter og andre Fornødenheder. I hvert saadant Forvaltningsdistrikt, der benævnes Distriktsgruppe, er en Overpostdirektion udpeget til forretningsførende, og kun denne Overpostdirektion forhandler med Hovedforvaltningen i de paagældende Sager.

De enkelte Overpostdirektioner har indenfor deres Distrikt den samlede Administration af Post-, Telegraf- og Telefontjenesten; de sørger for Iværksættelsen af alle derhen hørende Lov- og Forordningsbestemmelser samt Gennemførelsen af Rigspostministeriets Finans-, Forvaltnings-, Trafik- og Personalepolitik, og overvaager de underordnede Trafikanstalter.

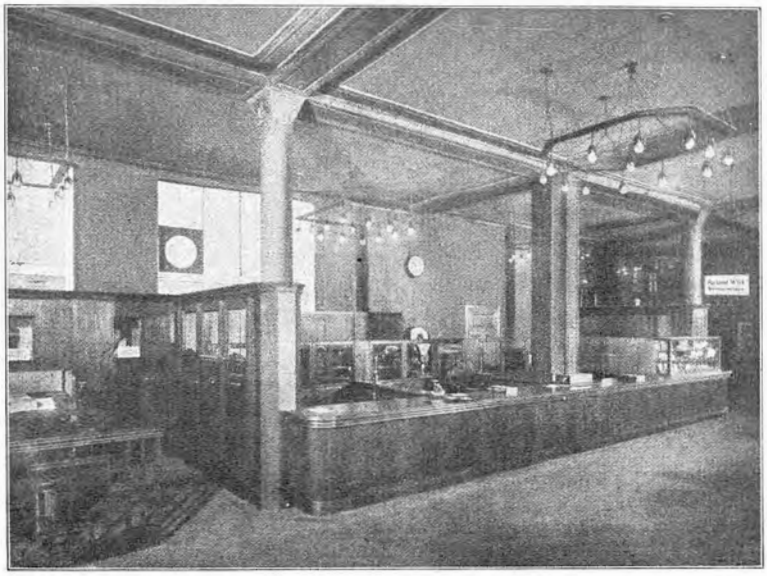
Indenfor Rammerne af de til deres Raadighed staaende Midler og efter Ministeriets Forskrifter afgør de selvstændigt og under eget Ansvar alle Sager, som Ministeriet ikke har forbeholdt sig, eller som ikke hører under en anden Myndigheds Omraade. Klager over Overpostdirektionens Dispositioner afgøres af Præsidenten, med mindre der ved Lov eller særlig Anordning er truffet anden Bestemmelse.

Lokalmyndighederne. Trafikanstalterne *(Verkehrsanstalt)* omfatter Postkontorer, Jernbanepostkontorer, Postgirokontorer, Telegrafkontorer, Telefonkontorer, Telegrafbygningskontorer o. s. v., jfr. foranstaaende skematiske Fremstilling.

Kontorerne ledes alt efter deres Størrelse af Tjenestemænd med Betegnelsen *Oberpostdirektor*, *Postdirektor* eller *Telegraphendirektor*, *Postamtmann*, *Oberpostmeister*, *Postmeister* eller *Post-*

verwalter. Kontorernes indre Organisation retter sig ganske efter de driftsmæssige og lokale Forhold. Store Kontorer er delt i Afdelinger med hver sin Leder.

Kontorerne formidler Forbindelsen med det Publikun, der benytter Post-, Telegraf-, Telefon- og Radiotjenesten og ordner indenfor deres Forretningsomraade selvstændig Driften i Overensstemmelse med det lokale Trafikbehov.

Postkontor i berlinsk Stormagasin.

De lokale Chefer afgør som første Instans uden Undtagelse alle den løbende Tjenestes Spørgsmaal og overfor Personalet alle Sager, der hører under deres Kompetence som direkte foresat Myndighed.

D. Personale- og Undervisningsvæsen.

I. Personelforhold.

Post- og Telegrafvæsenets Tjenestemænd er Rigstjenestemænd, og deres Rettigheder og Pligter er derfor ordnet ved de almindelige Bestemmelser for Rigstjenestemænd (Rigsforfatningen, Rigstjenestemandsloven o. s. v.)

Forskrifterne om de forskellige Personalegrupper har i det væsentlige følgende Indhold:

1. Højere Tjeneste. Efter Uddannelse og Arbejdsfelt skelner man mellem 4 Grupper: Posttjeneste, Telegraf- og Telefontjeneste, maskinteknisk Tjeneste og Bygningstjeneste.

Aspiranter til Posttjenesten skal have aflagt den store Statseksamen for den højere Justits- og Forvaltningstjeneste. Antagelse sker som *Postassessor;* videre Løbebane: *Postdirektor* eller *Postrat*, *Oberpostrat*, *Abteilungsdirektor* o. s. v.

Som Aspiranter til Telegraf- og Telefontjenesten ansættes Elektroingeniører med Diplomingeniøreksamen. Efter en treaarig Forberedelsestjeneste i Rigspostministeriet aflægges Postassessoreksamen. Videre Løbebane som under Posttjenesten.

Som Aspiranter til den maskintekniske Tjeneste (Automobilvæsen o. s. v.) antages Maskiningeniører som *Postreferendar.* Iøvrigt gælder samme Regler som for Elektroingeniører.

Som Aspiranter til Bygningstjenesten antages Arkitekter. Den første ordinære Ansættelse sker som *Postbaurat*, derefter *Oberpostbaurat*, *Abteilungsdirektor* o. s. v.

2. Overordnet Mellemtjeneste.*) Efter Uddannelse og Arbejdsfelt skelner man mellem 4 Grupper: Posttjeneste, telegrafteknisk Tjeneste, maskinteknisk Tjeneste og byggeteknisk Tjeneste.

Adgangen til Posttjenesten har i en Aarrække været lukket, og der er ikke truffet Bestemmelse om Genaabning. Efter de for Tiden gældende, men under Omarbejdelse værende Regler forlanges Afgangseksamen fra 1. Gymnasieklasse. Ansættelse sker som *Postsupernumarer*, og efter en treaarig Forberedelsestid aflægges Oversekretærprøve. Tjenestemænd, der bestaar Prøven, udnævnes til *Postpraktikant;* videre Løbebane: *Oberpostsekretär*, *Oberpostinspektor* og *Postamtmann.*

Aspiranter til den telegraftekniske Tjeneste skal have Realeksamen, have arbejdet mindst to Aar i maskin- og elektro-

*) For Forsørgelsesaspiranter (forhenværende Ansatte i Rigsværnet, Marinen eller Beskyttelsespolitiet) gælder visse Afvigelser.

teknisk Industri (Finmekanik) og have Afgangsbevis fra en højere Maskinbygningsskole. Ansættelse sker som *Technischer Telegraphensupernumerar*. Efter den toaarige Forberedelsestid aflægges Oversekretærprøven, hvorpaa Tjenestemanden udnævnes til *Technischer Telegraphenpraktikant;* videre Løbebane: *Technischer Obertelegraphensekretär*, *Technischer Obertelegraphen-inspektor* og *Postamtmann*.

1 et Postpakke-Lazaret.

For den maskintekniske og den byggetekniske Tjeneste er Reglerne noget lignende som for den telegraftekniske.

3. Kvindelige Tjenestemænd. Betingelse for Ansættelse er en god Folkeskoleuddannelse eller anden tilsvarende Uddannelse. Ansøgeren antages først som *Helferin*, der ikke er nogen Tjenestemandsstilling. Videre Løbebane som Tjenestemand: *Post-* eller *Telegraphengehilfin*, svarende til dansk Kontorist, *Post-* eller *Telegraphenassistent* og efter bestaaet Prøve Avancement til *Post-* eller *Telegraphensekretär*.

4. Mellemtjeneste.*) Personalet til Posttjenesten saavel som til Telegrafbygnings- og Telegrafdriftstjeneste rekruteres fra den lavere Tjeneste.

Indenfor de tekniske Tjenestegrene skelnes mellem telegrafteknisk, maskinteknisk og automobilteknisk Tjeneste.

For Ansættelse kræves Folkeskoleuddannelse og Svendebrev som Mekaniker eller Smed. Antagelse sker som Aspirant med en Forberedelsestid paa 1 à 2 Aar; videre Løbebane:

i telegrafteknisk Tjeneste efter aflagt Prøve: *Telegraphenmechaniker*, *Telegraphenwerkführer*, senere *Telegraphenwerkmeister* samt efter Bestaaelse af endnu en Prøve *Telegraphenoberwerkmeister;*
i maskinteknisk Tjeneste: *Hilfsmaschinist*, *Maschinist* og efter bestaaet Prøve *Werkführer* og senere *Maschinenmeister;*
i automobilteknisk Tjeneste: *Hilfspostkraftwagenführer*, *Postkraftwagenführer* og efter bestaaet Prøve *Werkführer* og *Werkmeister*.

5. Lavere Tjeneste.*) Der skelnes mellem Posttjeneste og Telegrafbygnings- samt Telegrafdriftstjeneste.

Ansøgere til Posttjenesten bliver enten antaget som Tjenestemandsaspiranter med Betegnelsen *Postjungbote* i en Alder af 14 Aar eller som *Posthelfer* — svarende til Ekstrabud. De unge Bude bliver efter 3 Aars Uddannelse, og naar de har dokumenteret fornødne Kundskaber, ansat som *Hilfspostschaffner*. Ekstrabudene kan ligeledes, naar de er under 25 Aar, og der er Brug for dem, gaa over i denne Tjenestemandsstilling; videre Løbebane: *Postschaffner* (Postbud), senere *Oberpostschaffner* (Overpostbud) eller *Betriebsassistent* (Overpakmester). Efter bestaaet Assistentprøve kan de overgaa til Mellemtjenesten som *Postassistent*, *Postsekretär* eller *Postverwalter*.

Ansøgere til Telegrafbygnings- og Driftstjenesten antages i en Alder af mellem 14 og 17 Aar som *Telegraphenbaulehrling*, aflægger efter 3 Aars Forløb Svendeprøve og bliver derpaa beskæftiget som *Telegraphenbauhandwerker* (ikke Tjenestemand).

---

*) For Forsørgelsesaspiranter (forhenværende Ansatte i Rigsværnet, Marinen eller Beskyttelsespolitiet) gælder visse Afvigelser.

Der kan ogsaa gives Telegrafarbejdere eller Haandværkere, der er beskæftiget ved Telegrafbygning, Adgang til at aflægge Svendeprøven (Alder indtil 25, undtagelsesvis 30 Aar). Telegrafbygningshaandværkerne overgaar efter Behov i Tjenestemandsstilling som *Telegraphenleitungsaufseher*. Efter bestaaet Assistentprøve sker Ansættelse i Mellemtjenesten som *Telegraphenassistent* og senere som *Telegraphensekretär* eller *Telegraphenbauführer*.

II. Undervisningsvæsen.

Retningslinierne for Undervisningen bestemmes af Rigspostministeriet, hvorimod Gennemførelsen af disse Bestemmelser i Enkeltheder paahviler Overpostdirektionerne paa Grund af Forskellighederne i de lokale Forhold. De forretningsførende Overpostdirektioner (se S. 70) tilrettelægger Undervisningen paa ensartet Maade for hele Distriktsgruppen, etablerer Kursus for Undervisningsledere og for bestemte Tjenestegrene, samt udveksler Læremidler og opstiller Læseplaner. Desuden udøver Rigspostcentralkontoret en samlende Virksomhed i Undervisningssager bl. a. som Central for Læremidler, Udveksling af Foredrag, Films o. s. v.

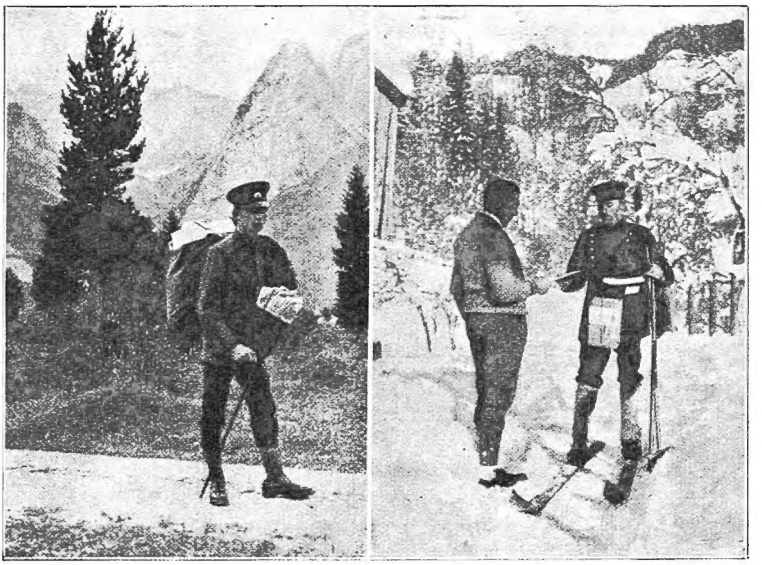
Undervisningsvæsenet deles i Tjenesteskolevæsenet, Tjenesteforedragsvæsenet og Frivilligt Uddannelsesvæsen.

Tjenesteskolevæsenet. Tjenesteskolevæsenet omfatter den planmæssige praktiske og teoretiske Uddannelse af Begyndere i Forberedelsestiden. Uddannelsen i praktisk Tjeneste gennemføres efter en forudlagt Plan og omfatter alle Arbejdsfelter, til hvilke der kræves Kendskab. Den teoretiske Undervisning meddeles som Regel i Tjenesteskoler. Man skelner mellem Postdriftsskoler for Begyndere i den lavere og den enklere Mellemtjeneste og Postforvaltningsskoler for Begyndere i den overordnede Mellemtjeneste. Tjenesteskolerne indrettes paa Overpostdirektionernes Hjemsted og paa andre egnede Steder, f. Eks. i Byer med flere Trafikanstalter, eventuelt ogsaa i Fællesskab for flere i Nærheden af hverandre liggende Byer; der skal være mindst 10 Deltagere. Undervisningen meddeles efter Skolemønster af særlige Lærere og efter en foreskreven Læreplan. Lærerne tages hovedsagelig blandt egnede Tjenestemænd.

For Uddannelsen af en Række Begyndergrupper er der givet særlige Forskrifter, saaledes for Telegrafbygningslærlinge, som i deres treaarige Læretid uddannes i Lærlingeværksteder, og for Forsørgelsesaspiranter, der faar et fire Ugers Kursus, og endelig for de yngre Tjenestemænd i den højere Tjeneste, for hvis videnskabelige Videreuddannelse der er oprettet et »*Wissenschaftliche Seminar für den höheren Dienst der Deutschen*

Reichspost«. Ved dette Seminarium etableres der særskilte Kursus af flere Maaneders Varighed for de højere Tjenestemænd i Telegraf- og Telefontjenesten og den maskintekniske Tjeneste (Diplomingeniører) samt for Postforvaltningstjenestemændene. Paa disse Kursus holdes der af Docenter fra de videnskabelige Højskoler og af højere Posttjenestemænd Forelæsninger og Øvelser over Emner fra Post- og Telegraftjenesten.

Tjenesteforedragene. Tjenesteforedragsvæsenet omfatter paa den ene Side den løbende Undervisning af det allerede uddannede Driftspersonale og har til Formaal at opfriske og fæstne Kendskabet til Tjenesteforskrifterne samt forklare den praktiske Anvendelse af Forskrifterne,

Landpostbude.

saaledes at de anvendes rigtigt og sikkert, og paa den anden Side Fremstilling for Personalet af Nyindretninger og nye Tjenesteforskrifter. Desuden holdes der Tjenesteforedrag om Sundhedspleje, Beskyttelse mod Ulykkestilfælde, Ildebrands- og andre Sikkerhedsforskrifter.

For bestemte Tjenestegrene, f. Eks. Brevpostekspedition, Indlevering, Bureautjeneste samt for Telegraf-, Telefon- og Radiotjeneste etableres der efter Behov Særkursus til Uddannelse af de paagældende Tjenestemænd.

Tjenestemænd, der deltager i Forhandlinger med udenlandske Myndigheder samt Indleverings- og Telefontjenestemænd ved Kontorer med stærk Udlandstrafik undervises i fremmede Sprog af tyske og udenlandske Lærere. Tjenestemænd, som skal kunne stenografere, faar Undervisning heri.

Desuden foranstaltes der almindelige Foredragsaftener, til hvilke hele det tjenestefri Personale indbydes. Disse Foredrag tjener til at give Personalet Lejlighed til i en letforstaaelig Form at faa uddybet dets almindelige og faglige Kundskaber og fæste Blikket udover Grænserne for det snævrere Arbejdsfelt og paa Postvæsenets andre Forretningsgrene og den store økonomiske Sammenhæng.

Frivillig Uddannelse. Dette Felt omfatter alle de af Tjenestemandsforeningerne eller af Deltagerne selv etablerede Institutioner til Videreuddannelse af Tjenestemænd og finder vidtgaaende Understøttelse hos Postvæsenet. I første Række maa her nævnes Forvaltningsakademierne, som ved Afholdelse af løbende Kursus, Weekendkursus o. l. tjener til Uddannelsen af Personalet, særlig Tjenestemænd af den overordnede Mellemtjeneste. I Samarbejde med Rigspostministeriet etableres der Særforanstaltninger af en Uges Varighed — post- og telegrafvidenskabelige Uger —, hvortil der sendes et større Antal Tjenestemænd fra hele Riget. Til den videre Uddannelse af Tjenestemændene i den højere Forvaltningstjenestes Hjælpevidenskaber tjener to Foreninger for rets- og statsvidenskabelig Uddannelse, til hvis Kursus der regelmæssigt sendes en Del af Postvæsenets Tjenestemænd.

Læremidler. Som Læremidler anvendes de almindelige Tjenestereglementer, tjenstlige Tidsskrifter, de ved Ministeriets Foranstaltning særligt med Undervisningsformaal udgivne *Postleitfäden* samt et Par Undervisningstidsskrifter. Af tekniske Hjælpemidler har man bl. a. Modeller af Indleveringspladser samt Films og Grammofonplader, de sidste til Sprogundervisning.

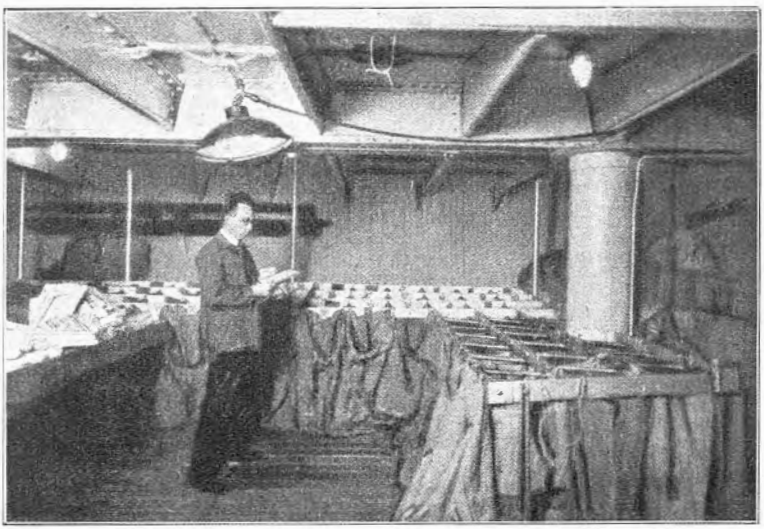
E. De forskellige Forretningsgrene.

I. Posttjenesten.

Postforretningerne. Det tyske Postvæsen udføre alle de i Verdenspostforeningens Konvention og Overenskomster omhandlede Forretninger. Der besørges endvidere ligesom i Danmark adresseløse Forsendelser, og i Pakkeposttjenesten haves et Arrangement med Forsikring af Pakker til Lande, der ikke tillader Værdipakker eller kun Værdipakker med lavt Værdimaksimum. For indenrigske Pakker opkræves et Omdelingsgebyr, der kan betales enten af Afsenderen eller af Adressaten.

Under Betegnelsen Postbankvæsen falder Postanvisningstjenesten, Giroudveksling med Rigsbanken, Postgirovæsenet, Postopkrævningstjenesten og Postindkasseringstjenesten.

Giroudvekslingen med Rigsbanken bestaar i, at Generalpostkassen, Overpostkasserne, Postgirokontorerne og Trafikanstalterne paa Steder, hvor der findes Rigsbankfilial, har en Rigsbankkonto, til hvilken Kassebeholdninger indbetales og hvor Tilskud hæves, eller ved hvis Mellemkomst Beløb overføres fra et Tjenestested til et andet. Endvidere kan Postanvisninger og Postgiroanvisninger til Rigsbankens Girokunder godskrives paa disses Girokonto, og ved Checks paa denne

Postrum i tysk Amerikadamper.

kan Indbetaling af Postanvisninger til Afsendelse og Betaling af Frigørelsesmidler m. v. effektueres.

Under Postindkasseringstjenesten hører bl. a. Præsentation af Veksler til Accept, Indkassering af forfaldne Veksler og eventuelt Optagelse af Vekselprotest, og denne Del af Indkasseringstjenesten har navnlig fundet Tilslutning blandt mindre Næringsdrivende.

Postbefordringen. Postvæsenet følger her det Princip, at der til Postbefordring skal anvendes de hurtigste og mest ydedygtige Befordringsmidler. Som Følge heraf bestaar der et intimt Samarbejde med Jernbaner, Skibs- og Luftfarts-

selskaber. Hovedmængden af Posten befordres med Jernbanerne, enten i Bureauer *(Bahnpost)* med Postpersonale paa samme Maade som i Danmark eller i lukkede Sække ved Jernbanepersonalets Foranstaltning. Postvæsenet ejer selv en Del Jernbanepostvogne og har desuden indrettet Postrum i Vogne, tilhørende Banerne. Med Skibe befordres Posten hovedsagelig uden Postpersonale, saaledes at Postvæsenets Forretninger ombord udføres af en Skibsofficer. Paa Dam-

Fra Postbanegaarden i Bremen.

perne paa Ruterne til New York er der indrettet Bureau *(Seepost)*, der betjenes af tysk og amerikansk Postpersonale i Fællesskab med en tysk Tjenestemand som Leder paa Vejen til Amerika og en amerikansk i modsat Retning. Bureauet behandler først og fremmest Afslutningerne, der udveksles mellem Tyskland og Forenede Stater, men kan, dersom Tiden tillader det, ogsaa aabne og udsortere Posten i Afslutninger fra andre Lande. Posten til disse Bureauer bliver tilbragt Skibene i Afgangshavnen med Særtog saa sent som muligt før Afgangen.

Med Automobilernes Udvikling forfølger Postvæsenet det Formaal at forbedre Postbefordringen og tilfreds-

stille Landbefolkningens Trafikbehov, og desuden spiller Automobilerne en vigtig Rolle i Telegrafbygningstjenesten.

Automobiler anvendes dels til Postbefordring, dels til Personbefordring, navnlig i Egne uden Jernbanenet, og dels til Godsbefordring. Desuden anvendes der Motorcykler til Kassetømning, Ekspresbesørgelse og Fejlretningstjenesten. Al Kørslen udføres med Postvæsenets egne Automobiler og Motorcykler.

Luftpostbefordringen udføres med de private Selskabers Rutemaskiner for Passager- og Godstrafik, og paa særlig vigtige Linier ved saakaldte Rigspostflyvninger, som alene benyttes til Postbefordring og — dersom Pladsen tillader det — Godsbefordring. Der er etableret saadanne Flyvninger paa Ruterne Berlin—Hannover—Köln—London, Hannover—Amsterdam, Hannover—København—Malmö, Berlin—Saloniki, Köln—Frankfurt og Köln—Cherbourg. Sidstnævnte Linie er oprettet for at tilføre de tyske Hurtigdampere til Amerika den senest indleverede Post. I Forbindelse med enkelte af disse Skibe er der etableret Katapultflyvninger med Afgang fra Skibet 500—800 km, før det naar New York eller europæisk Havn.

Rørpostbefordring. Rørposten tjener til Befordring af Telegrammer, Ekspresbreve m. v. dels indenfor en enkelt Bygning og dels mellem Trafikanstalterne i en By. Saadanne Anlæg findes i en Række store Byer. I Berlin, hvor et Rørpostnet paa 384 km forbinder 89 Kontorer, og i München, hvor 68 km Rørpostledninger forbinder 23 Kontorer, anvendes den ogsaa til Befordring af almindelige Breve mod et særligt Rørposttillægsgebyr.

Omdelingen. Omdelingen saavel i Byerne som paa Landet omfatter alle Forsendelser, for Anvisninger tillige Beløbene. Dog omdeles Forsendelser med en angiven Værdi over en vis Grænse ikke, og paa Landet er Pakkeomdelingen begrænset til Pakker under 5 kg i det Omfang, Landpostbudet kan transportere.

Paa de mindre Steder omdeles der i Almindelighed Brevpost 2 Gange paa Hverdage. I Byer med stærkere Posttrafik kan der med Rigspostministeriets Tilslutning etableres 3 og i særlige Tilfælde 4 daglige Omdelinger, naar der er stærk Trang

dertil. Paa Søn- og Helligdage udføres i Almindelighed 1 Brevomdeling.

Paa Landet omdeles der 1 Gang daglig paa Hverdage. Til Fremme af Landomdelingen er man i de senere Aar gaaet over til at anvende Automobiler paa den Maade, at Posten udsendes fra et Dirigeringspostkontor *(Leitpostamt)* ad en Række Ruter, som passerer Landsbyerne i et større Distrikt; i hver Landsby er der oprettet et Udvekslingssted *(Poststelle)*, hvis Bestyrer omdeler Posten i Landsbyen. Den anden daglige Tur, som Automobilerne udfører, har navnlig Betydning for Udsendelse af Middagsbladene, som kan afhentes paa Posthuset ret tidligt paa Eftermiddagen. Fordelene ved Nyordningen ligger i Fremskyndelse af Postbefordringen til og fra Landdistriktet, Fremskyndelse af Udbringningen, Lettelse for Landboerne ved Indlevering af Postforsendelser samt Forenkling af Dirigeringsforholdene og Ekspedition af afgaaende Post, derved at mange Forsendelser samles i Brevbundter til Dirigeringspostkontorerne. Desuden er der for Poststyrelsen med Nyordningen forbunden en Personalebesparelse ved Nedlæggelse af mindre Postkontorer og Postekspeditioner.

Særlige Forretninger. Da Postvæsenet med sin vidt forgrenede Organisation staar i Forbindelse med alle Befolkningskredse, anvendes dets Bistand til en Række ikke postale, offentlige Forretninger. Det drejer sig navnlig om Salg af Indkomstskattemærker, Vekselskattemærker, statistiske Stempelmærker og Bidragsmærker til Invalide- og Arbejderforsikring og om Udbetaling af Socialrenter og Militærforsorgsydelser.

Som Godtgørelse for disse Forretninger betales der Postvæsenet et aarligt Beløb, der dækker Omkostningerne, saa at Postvæsenet ingen direkte Indtægt har deraf.

I denne Sammenhæng kan nævnes, at der i Automobilværkstederne ogsaa udføres Arbejder for andre Myndigheder, og at der i et vist Omfang leveres forskelligt Materiel til andre Myndigheder. Godtgørelsen herfor er ikke større end, at den lige dækker Omkostningerne.

II. Telegraf-, Telefon- og Radiotjenesten.

Telegraftjenesten. Betingelserne for Benyttelsen af den til offentlig Trafik bestemte Telegraf findes i en Telegraf-

anordning, der er givet af Rigspostministeren med Tilslutning af Forvaltningsraadet.

Telegrafnettet er under fuldstændig Ombygning, fordi man i stigende Grad benytter Telefonkablerne til Telegrafi, hvorfor Luftledningsnettet stadig bliver mindre. Af økonomiske Grunde og for at gøre hele Telegraftrafiken saa ensartet og enkelt som mulig, gaar man efterhaanden over til at anvende Fjernskrivemaskiner, og som Følge heraf vil de fleste andre Apparattyper forsvinde. Man lægger desuden stor Vægt paa at forkorte Opholdstiderne og har af den Grund forbundet de enkelte Afdelinger indenfor større Stationer med Rørpostnet og andre moderne indendørs Befordringsmidler; Rørpost anvendes desuden som tidligere nævnt i de større Byer til Telegrambefordring mellem de enkelte Kontorer i Byen.

I den indenrigske Trafik befordres der udover de almindelige Former for Telegrammer Lyntelegrammer, der gaar forud for alle andre Telegrammer, Lykønskningstelegrammer paa særlig Blanket, »*Kurztelegramme*«, d. v. s. Telegrammer paa højst 8 Ord, som besørges for et Gebyr af 50 Rpf., billige Brevtelegrammer med samme Ordlyd til et større Antal Adressater paa samme Adressested, væsentlig i Reklameøjemed, Jule- og Nytaarstelegrammer til halv Takst og Billedtelegrammer.

Telefontjenesten. For denne Tjeneste findes der en Telefonanordning, bl. a. indeholdende Taksterne, som i Lokaltrafiken er sammensat af en Grundtakst og et Gebyr pr. Samtale, medens der i den interurbane Trafik anvendes en Tidszonetarif.

Samtaler kan føres dels fra Abonnentapparater, og dels fra offentlige Samtalestationer, der findes paa Posthuse og Telegraf- eller Telefonstationer, paa Banegaardene, i særlige Kiosker samt hos Private. Paa Landet stiller Kommunerne gratis Lokale til Raadighed til Indretning af en Samtalestation. En Del af Samtalestationerne er forsynet med Automattelefon med Indkast for forskellige Møntstykker, saa at de kan benyttes baade til Lokalsamtaler og andre Samtaler samt til Indtelefonering af Telegrammer.

Ved Siden af de i den internationale Trafik almindelige Samtalearter findes der i Tyskland to Samtalearter af særlig Betydning, nemlig saakaldte N-Samtaler og Il-Pressesamtaler.

N-Samtalerne føres med Bestyrerne af Posthuse eller Samtalestationer paa Landet, og deres Indhold er bestemt til at meddeles videre til en anden Person i Form af en kort Efterretning. Il-Pressesamtaler føres mellem Pressebureauer og Aviser samt deres Korrespondenter og gaar forud for andre private Ilsamtaler, men udføres for samme Takst.

Telefonkiosk med Frimærkeautomater.

Radiotjenesten. Den radiotelegrafiske Trafik med europæiske Lande varetages af Sendestationen i Königs Wusterhausen med Modtageren i Zehlendorf, medens den oversøiske Trafik gaar over Sendestationen i Nauen med Modtager i Beelitz. Radiotelegrafstationerne betjenes fra Hovedtelegrafstationen i Berlin, og desuden er der indrettet en Oversø-Central ved Telegrafkontoret i Hamburg med særlige Ledninger til den tilsvarende Central i Berlin, og i paakommende Tilfælde kan enkelte af Senderne i Nauen betjenes direkte fra Hamburg. Radiotelefontrafiken med oversøiske Lande foregaar ligeledes over Nauen.

Skibsradiostationerne bygges og drives af de forskellige Rederier, af hvilke de fleste dog har Kontrakt med et særligt Selskab *(Debeg)* om Udførelsen af Tjenesten.

Togtelefonien muliggør Udveksling af Telegrammer og Telefonsamtaler med kørende Jernbanetog. Selskabet »*Zugtelephonie A. G.*« har udrustet samtlige Eksprestog paa Ruten Berlin—Hamburg med Radiotelefonanlæg, saa at der paa Hverdage kan udveksles Efterretninger med de Rejsende paa Strækningen.

Radiofonien. Organisationen af Radiofonien *(Rundfunk)* beherskes af det Synspunkt, at Radiofonien ikke maa stilles i en ensidig økonomisk eller politisk Interessegruppes Tjeneste, men skal være et Organ for Kultur og Efterretningsvæsen for Almenheden under offentlig Kontrol. Ud fra dette Synspunkt er Radiofonien organiseret saadan, at Postvæsenet har Arbejder af lovgivningsmæssig Art, Udstedelse af Radiofonibestemmelser, Sendetilladelser, Fastsættelse og Opkrævning af Gebyrer, Bygning af Stationer og den tekniske Side af deres Drift, Videreførelse af Radiofoniens tekniske Udvikling og Tilsyn med Forvaltningen. Rigsindenrigsministeren har sammen med Landsregeringerne den principielle Ordning af alle politiske og kulturelle Spørgsmaal ved Programtilrettelægningen. Radiofoniselskaberne har Programmerne, Gennemførelse af Udsendelserne samt Valg af Kunstnere og Foredragsholdere.

I Tyskland findes følgende Radiofoniselskaber:

Funkstunde A. G., Berlin; Mitteldeutsche Rundfunk A. G., Leipzig; Bayerische Rundfunk G. m. b. H., München; Südwestdeutscher Rundfunk A. G., Frankfurt (Main); Nordischer Rundfunk A. G., Hamburg, Süddeutsche Rundfunk A. G., Stuttgart; Schlesische Funkstunde A. G., Breslau; Ostmarken-Rundfunk A. G., Königsberg (Preussen); Westdeutscher Rundfunk A. G., Köln; Deutsche Welle G. m. b. H., Berlin.

Radiofoniselskaberne er — med Undtagelse af Deutsche Welle og Bayerische Rundfunk — grundlagt som private Aktieselskaber, hvis Retsstilling fremgaar af den dem af Postvæsenet meddelte »Tilladelse til Benyttelse af et af Postvæsenets Radiosendeanlæg i Underholdningsøjemed« med tilhørende Regulativ, der bl. a. indeholder Bestemmelser om Tilsynsudvalg, der fører Tilsyn med den politiske Side af Efterretnings- og Foredragstjeneste, og kulturelle Raad, som kontrollerer Udsendelserne paa Kunstens, Videnskabens og Folkeuddannelsens Omraade.

Radiofoniselskaberne er sammensluttet i et *Reichs-Rundfunk-Gesellschaft*, af hvis Kapital Postvæsenet ejer 51 pCt. og Majoriteten af Stemmerne, og dette Selskab har atter Flertal af Stemmer i de enkelte Radiofoniselskaber. Rigsselskabet ledes efter Anvisninger fra et særligt Forvaltningsraad under Forsæde af en af Rigspostministeren udnævnt Radiofonikommissær, og drager Omsorg for Samarbejde mellem Selskaberne, fører Tilsyn med dem og forvalter deres Overskud, finansierer Forsøg af teknisk Art, repræsenterer Radiofonien udadtil og er Raadgiver for Selskaberne.

Der arbejdes (i 1932) paa en Nyordning, som skal simplificere Radiofoniens Organisation og gøre den overskueligere samt bringe de paa private Hænder værende Aktier i Offentlighedens (Rigets og Landenes) Eje og endelig sikre ensartede Retningslinier for Programlægningen, saadan at de enkelte Landsdeles kulturelle Særpræg bevares i Udsendelserne og disse holdes fri for Partipolitik. Det er Hensigten at erstatte de politiske Tilsynsraad med Statskommissærer og de kulturelle Raad med Programudvalg, hvis Medlemmer udnævnes af Landene.

I Tilslutning til Radiofonien findes der særlige Organer for Udsendelse af Kursnoteringer og Markedsberetninger *(Wirtschaftsfunk)*, for Pressetjeneste *(Pressefunk)*, for Udsendelse af Efterretninger for Søfarten, herunder Meddelelser til bestemte Modtagere ombord i Skibe *(Hochseefunk)*, for Sportsudsendelser *(Sportfunk)* og for Udsendelser paa Tysk, Engelsk, Fransk og Spansk til det oversøiske Udland af de vigtigste Efterretninger fra hele Jorden med særligt Henblik paa Tyskland *(Transozeanpressefunk)*.

Storbritannien

(indbefattet Nordirland, Kanaløerne og Øen Man).

A. Styrelsen.

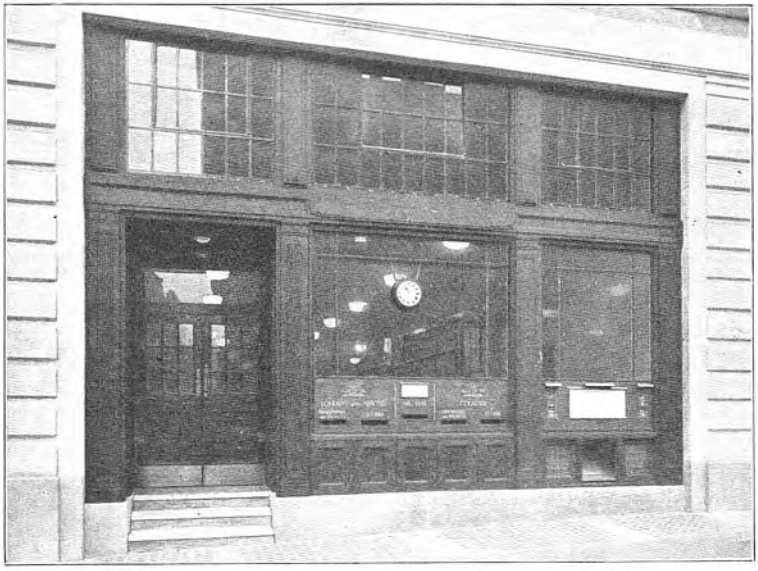
Centralstyrelsen. Den britiske Post-, Telegraf- og Telefonadministration danner et Ministerialdepartement, et Slags selvstændigt Ministerium, som bærer Benævnelsen *General Post Office.* I Spidsen for dette Departement staar en politisk Generalpostmester *(Postmaster General)*, der er Medlem af Regeringen og staar umiddelbart under Kronen i alle administrative og organisatoriske Sager, men i finansielle Spørgsmaal er ansvarlig overfor Finansministeren. Som Generalpostmesterens nærmeste Hjælp findes en *Assistant Postmaster General*, der er Medlem af Parlamentet.

Den øverste Ledelse af Post- Telegraf- og Telefonvæsenets Drift varetages af en Embedsmand, *Secretary*, der er direkte ansvarlig overfor Generalpostmesteren. For Skotlands Vedkommende varetages Ledelsen af og Kontrollen med Driften af en særlig *Secretary*, som residerer i Edinburgh, og som er underordnet Centralstyrelsen i London. Til Assistance for *Secretary* er ansat en *Second Secretary* samt en Direktør for Post-Tjenesten og en Direktør for Telegraf- og Telefontjenesten. Iøvrigt er Styrelsen delt i en Finansafdeling omfattende Regnskabsvæsenet, Postanvisningsvæsenet og Postsparekassen, en teknisk Afdeling omfattende Ingeniør- og Værkstedstjenesten samt en Driftsafdeling omfattende den Side af Tjenesten, der vender ud mod Publikum.

Distriktsstyrelsen. For Londons Vedkommende er Posttjenesten samt Telegraftjenesten udenfor Hovedtelegrafstationen underlagt en Overpostmester *(Controller of the London Postal Service)*, Telegraftjenesten ved Hovedtelegrafstationen

underlagt en Overtelegrafbestyrer *(Controller of the Central Telegraph Office)*, og Telefontjenesten underlagt en Overtelefonbestyrer *(Controller of the London Telephone Service)*.

Landet udenfor London er delt i 11 Distrikter, i hvilke det daglige Overopsyn med Driften føres af en Overpostinspektør *(Surveyor)* i hvert Distrikt, og hvor Bygning og Vedligeholdelse af samt Tilsyn med Linier og Installationer føres af Distriktsingeniører *(Superintending Engineer)*, der er

Filialpostkontor i London.

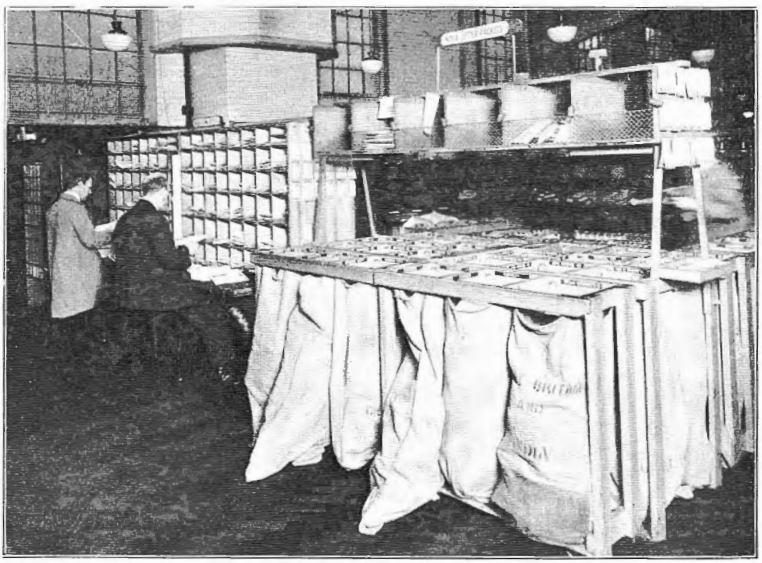
sideordnet Overpostinspektørerne og samarbejder med disse. Udenfor Distrikterne staar i driftsmæssig Henseende de 9 største Byer, hvis Postmester under Betegnelsen *Postmaster-Surveyor* udfører Distriktsmyndighedens Funktioner for den paagældende By med omliggende Distrikt. Nordirland udgør eet Distrikt under Ledelse af *Postmaster-Surveyor* i Belfast.

B. Posthuse, Telegraf- og Telefonstationer.

London. Post- og Telegraftjenesten i London udenfor Hovedtelegrafstationen udføres af P o s t h u s e af forskellig Art. Ekspeditionen af Brevpost udføres af Omkarterings-

kontorer *(Chief Sorting Office)* og Distriktskontorer. Indleverings- og Telegraftjenesten udføres af Distriktskontorer og Filialkontorer samt — i ringere Omfang — af Postekspeditioner.

De største Kontorer er *Eastern Central and Foreign Sections*, som ekspederer Brevpost til Udbringning i Postdistrikt E. C., Kassebreve fra dette Distrikt til hele London og Brevpost til og fra Udlandet, samt *Inland Section*, der behandler den afgaaende Post til Indlandet og er forbundet med et Pakke-

Hjørne af Indien-Sorteringen i London.

postkontor, der besørger Udbringning og Afsendelse af indenlandsk og udenlandsk Pakkepost.

Londons Postomraade er delt i ni Distrikter med hver sin Postmester *(District Postmaster)*, og Yderdistrikterne er inddelt i ca. 100 Omdelingsdistrikter. En Del af den lokale Postbefordring foregaar ad en underjordisk Jernbane, der er bygget udelukkende til Postbrug over en Strækning af ca. 6 miles fra Paddington til Whitechapel. Banen er dobbeltsporet og befares af elektrisk drevne Tog uden Personale, men saaledes at Togene dirigeres fra Stationerne, der er bygget under de store Postkontorer.

Hovedtelegrafstationen *(Central Telegraph Office)* afvikler en meget stor Del af hele Landets Telegrafkorrespondance, og nogle af Radiostationerne, som Rugby, Leafield (Oxford) o. s. v. betjenes direkte fra Radiocentralen paa Hovedtelegrafstationen. Herunder hører endvidere de to Filialstationer paa Fondsbørsen og Kolonibørsen, af hvilke den førstnævnte har direkte Forbindelser til de vigtigste Børser udenfor London og til enkelte Børser paa Kontinentet. Hovedtelegrafstationen har Rørpostforbindelse med en Del Posthuse i det indre London til Befordring af Telegrammer i Stedet for Traadbefordringen.

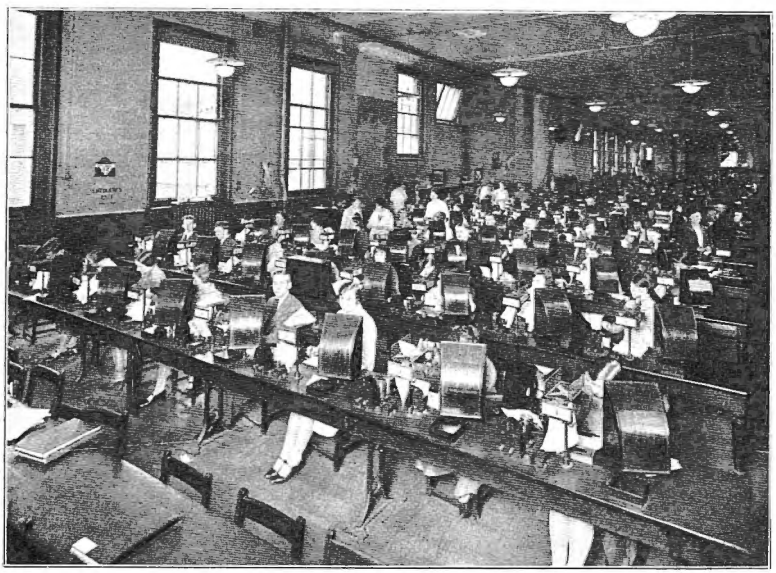
Postbrevkasse med Frimærkeautomat.

Under Overtelefonbestyreren staar samtlige Telefoncentraler *(Exchange)* indenfor Londons Telefonomraade (som ikke falder sammen med Postomraadet, men omfatter et Bælte paa 20—25 miles fra Centrum) samt de Centraler, som ekspederer Samtaler til og fra Provinsen og Udlandet, herunder oversøiske Samtaler fra Storbritannien og Kontinentet via Rugby Radio.

Provinsen. Mellem Tjenesten i London og i Provinsen er der en meget betydelig Forskel i organisatorisk Henseende, fordi der i London er koncentreret store Arbejdsmængder og gennemført en stærk Specialisering.

Under Overpostinspektørerne staar Hovedpostmestre *(Head Postmaster)*, der har Ledelsen af Post- og Telegraftjenesten ved

deres eget Kontor og de Posthuse, som er underlagt dette. Hovedpostmestrene er ogsaa det lokale Telefonpersonales Foresatte, men Spørgsmaalet vedrørende Telefontrafiken og Telefontjenestens Regnskabsvæsen hører under særlige Telefonbestyrere *(Telephone District Manager)*, af hvilke der findes en eller flere i hvert Distrikt, og som staar direkte under Overpostinspektøren.

Soundersal paa Londons Hovedtelegrafstation.

De faste Posthuse deles i:

1. Hovedpostkontorer *(Head Office)*, der udfører alle Arter af Post- og Telegrafforretninger;

2. Filialpostkontorer *(Branch Post Office)*, som kun findes i de større Byer, er underlagt Hovedpostkontoret, og væsentligt udfører Post- og Telegrafindleveringstjeneste;

3. Postekspeditioner *(Sub Office)*, som findes baade i Byerne *(Town Sub Office)*, hvor de virker som Frimærkesalg og Postindleveringssteder, og paa Landet *(Country Sub Office)*, hvor de udfører nogle flere Forretninger, bl. a. i visse Tilfælde Postomdeling. Postekspeditionerne afgiver som Regel den indleverede Post ustemplet og usorteret til et Hoved- eller Filial-

kontor til videre Behandling. En Del af Postekspeditionerne deltager tillige i Telegraftjenesten.

Postekspeditionerne bestyres i nogle Tilfælde af en Posttjenestemand med Postpersonale til Assistance; en saadan Postekspedition benævnes *Salaried Sub Office.* I andre Tilfælde er der sluttet Kontrakt med en Butikshandlende om Udførelse af Tjenesten, og Postekspeditionen benævnes da *Scale Payment Sub Office* (eller *Shop Office).* De kontraktmæssigt antagne Postekspeditører staar enten under en Postekspedition med Postpersonale eller — ligesom denne — direkte under et Hovedpostkontor.

Omlæsning til den underjordiske Postbane.

Telefontjenesten udføres som Regel adskilt fra Post- og Telegraftjenesten under Ledelse af Telefonbestyrere, medens Hovedpostmestrene har Personel- og Bygningsadministrationen. De større Centralers Forstandere og Personale er Tjenestemænd, medens de mindre bestyres af kontraktmæssigt antagne Postekspeditører, der selv sørger for Personale, og Samtalestationerne paa Landet passes af en Opsynsmand.

De fleste af de bevægelige Postkontorer paa Hovedlinierne ledes af en Jernbanepostmester *(Chief Superintending of Travelling Post Offices)*, som staar under Overpostmesteren i London. De øvrige Bureauer er i Almindelighed af mindre Vigtighed og benyttes i mange Tilfælde til Udsortering af Post til Brevbærerdistrikter i de Byer, de kører til, eller Udfærdigelse af direkte Sække til Smaabyerne. De staar under Hovedpostmesteren ved et af Rutens Endepunkter.

De paa Postkontorer, Telegrafstationer og Telefoncentraler tjenstgørende Kvinder anvendes ikke til Tjeneste i Nattimerne, og al Nattjeneste — ogsaa Centralbetjeningen — udføres derfor af mandligt Personale.

C. Post- og Telegrafforretningerne m. v.

Eneret. Post- og Telegrafvæsenet har Eneret paa Besørgelse af Breve fra Sted til Sted og paa at udføre Forretninger, som staar i Forbindelse dermed, saasom Indsamling og Omdeling af Breve; endvidere er der Eneret paa Besørgelsen af Telegrammer og Telefonsamtaler indenfor Storbritannien samt til og fra den irske Fristat, men derimod ikke til eller fra Kolonierne eller Udlandet. Telefontjenesten i Hull og paa Kanaløerne er dog overdraget private Selskaber til Udførelse.

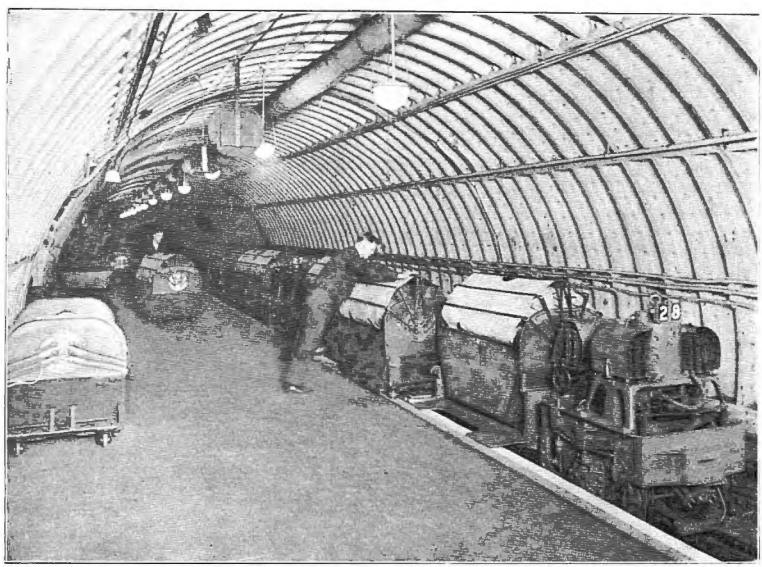
For Radiotjenestens Vedkommende kræves der Tilladelse fra Post- og Telegrafvæsenet til at bygge og drive Sende- eller Modtagestationer af en hvilken som helst Art.

Posttjenesten omfatter Besørgelsen af Brevpost, Postanvisninger, Postbons og Pakker af Vægt indtil 11 lbs, derimod ikke Værdibreve, Postindkasseringer og Postgiro. For anbefalede Forsendelser kan man mod Betaling af højere Anbefalingsgebyr opnaa, at den Erstatning, der ydes i Tilfælde af Forsendelsens Bortkomst eller Beskadigelse, forhøjes. Erstatningsbeløbet varierer efter Anbefalingsgebyret og kan stige til 400 £. Poststyrelsen er ikke ved Lov forpligtet til at yde Erstatning, men har selv fastsat Reglerne herfor.

En særlig Form for Brevbesørgelsen haves i de saakaldte Jernbanebreve og Telefonbreve. Et Jernbanebrev skal frankeres efter sædvanlig Takst og indleveres paa en

Jernbanestation, hvor der betales en Tillægstakst, som tilfalder Jernbaneselskabet. Brevet afsendes med det først afgaaende Tog til Bestemmelsesstedet, hvor det lægges i en Postbrevkasse til Viderebesørgelse gennem Postvæsenet, med mindre det er adresseret restante, i hvilket Tilfælde det bliver liggende til Afhentning paa Stationen i 7 Dage.

En Kombination af Brevpost- og Telefontjenesten er organiseret paa den Maade, at en Afsender kan ringe et Post-

Elektrisk underjordisk Postbane i London.

kontor op og diktere det et Brev til Besørgelse enten som almindeligt Brev, Ekspresbrev eller Luftpostbrev. Opringningen kan ske til Postkontoret paa Bestemmelsesstedet eller i Lufthavnen, og der betales foruden den sædvanlige Porto et Gebyr efter Ordantallet samt Samtaletaksten for Telefonsamtalen.

Pengeanvisninger besørges i Form af Postanvisninger *(Money order)* og Postbons *(Postal order)*. Postanvisninger udfærdiges af Indbetalingsposthuset og indeholder ikke Oplysning om Afsenderens Navn; dette anføres derimod paa en Anmeldelse, der af Indbetalingsposthuset tilsendes Ud-

betalingsposthuset samtidig med, at selve Anvisningen udleveres til Afsenderen til Oversendelse (pr Brev eller paa anden Maade) til Adressaten. Afsenderen eller Adressaten kan »krydse« Anvisningen ved tværs over Forsiden at anføre »& C i e«, i hvilket Tilfælde Anvisningen kun kan hæves ved en Banks Mellemkomst. Andre Anvisninger maa hæves paa Postkontoret, hvor Adressaten skal kunne opgive Afsenderens Navn. P o s t b o n s er Anvisninger med paatrykt Beløbangivelse, lydende paa 6 d eller Multipla af 6 d indtil 21 sh, og Afsenderen kan supplere Beløbet ved Paaklæbning af Frimærker indtil 5 d. Postbons kan købes paa de fleste Posthuse, hvorimod ikke alle Posthuse deltager i Besørgelsen af egentlige Postanvisninger. Postbons udfyldes af Afsenderen med Adressatens Navn og kan hæves ved de fleste Posthuse i Storbritannien og de britiske Dominions og Kolonier. Det staar Afsenderen frit for at angive et Udbetalingsposthus paa Blanketten, der iøvrigt behandles som en Postanvisning.

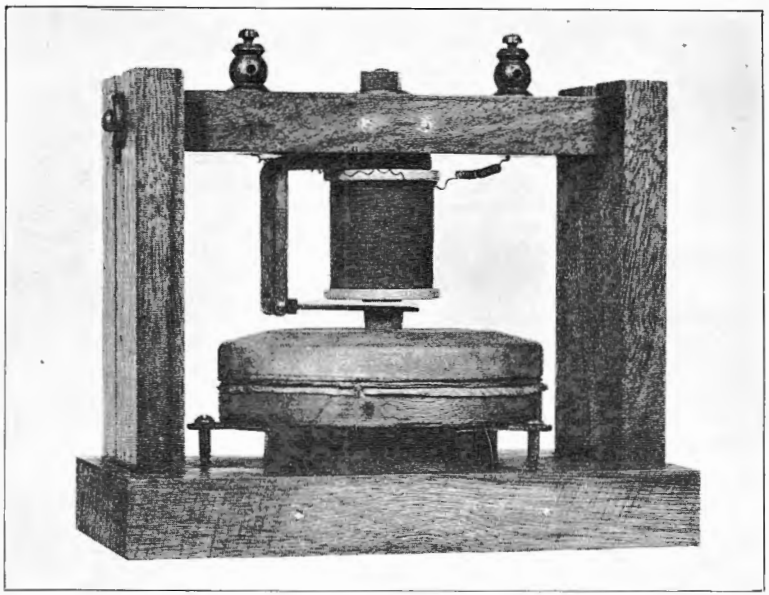
A v i s e r og Tidsskrifter kan kun postbesørges som Tryksager med Adresse. Aviser, der udkommer mindst en Gang ugentlig, kan mod Betaling af en Aarsafgift indregistreres hos Postvæsenet og opnaar derved Befordring for en Porto, der er billigere end den almindelige Tryksagsporto.

O m d e l i n g e n i saavel By- som Landdistrikterne omfatter alle Arter af Postforsendelser; herfra kan dog undtages Udlandspakker af Vægt over 11 lbs, dersom deres Omdeling vilde foraarsage Ekstraomkostninger.

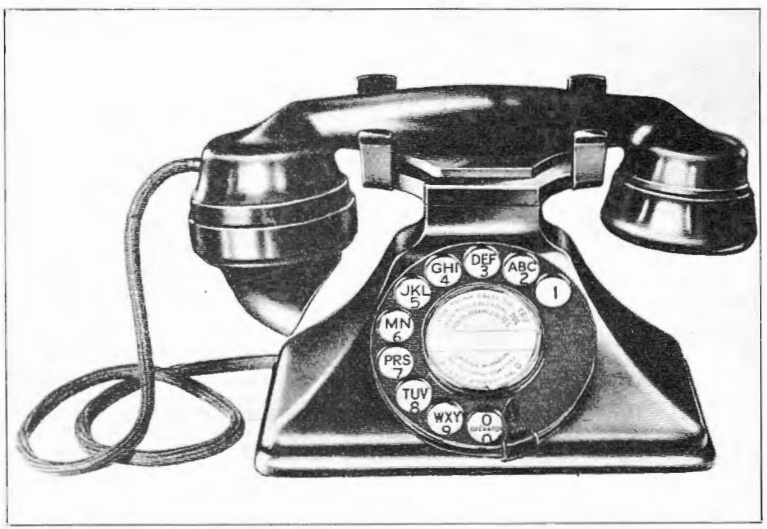
I de fleste Byer omdeles der Brevpost tre Gange daglig paa Hverdage, i de største Provinsbyer og i Londons Forstæder fire Gange, i ganske enkelte vigtige Byer fem Gange og i det indre London seks Gange. Paa Landet omdeles der direkte til alle Beboelser, men i afsides liggende Distrikter finder Omdeling ikke Sted hver Dag.

Paa Søndage finder der ingen Omdeling Sted, bortset fra Ekspresforsendelser, som kan udbringes i London og nogle af de største Provinsbyer mod dobbelt Ekspresgebyr.

Telegraftjenesten. Telegrammer til Afsendelse kan indleveres paa Posthusene, indtelefoneres, nedlægges i Brevkasserne eller medgives Landpostbudene. For indenlandske

Graham Bells Telefonapparat.

Moderne Telefonapparat.

Telegrammer gælder en Enhedstakst for hele Landet, og for Telegrammer, som indleveres paa Søndage, opkræves et Ekstragebyr. Telegrammer til Adressater i Udlandet kan adresseres til et engelsk Grænsepostkontor til Videresendelse i Brevposten. Ankomne Telegrammer udbringes gratis indenfor en Afstand af 3 miles fra Adressestationen.

Andre Forretninger. I Forbindelse med Posttjenesten deltager de fleste Posthuse i Postsparekassetjenesten. Mindste Indskud i Postsparekassen *(Post Office Saving Bank)*. er 1 sh, og der maa højst indsættes 500 £ aarlig paa en Konto, hvorimod der ikke er noget Maksimum for Kontoens Størrelse; de indestaaende Beløb forrentes med 2½ pCt.

Sammen med Postsparekasseforretningerne udfører Postvæsenet Salg af Statsobligationer *(National Saving Certificate)*, Tegning af Livsforsikringer og Livrenter i Statsanstalten for Livsforsikring og Salg af Stempelpapir og Stempelmærker. Desuden udfører Posthusene Kasseforretninger for forskellige Statsinstitutioner, f. Eks. Udbetaling af Aldersrenter og Pensioner, Indbetaling af Motorskat o. s. v., og andre Statsinstitutioner benytter Postvæsenets Mellemkomst ved at effektuere forskellige Udbetalinger ved Checks, trukket paa Postvæsenet og betalbare ved alle Posthuse, som kan udbetale Postbons.

Nederlandene.

A. Organisation.

Post-, Telegraf- og Telefontjenesten er i Nederlandene forenet i een Etat under Navnet *het Staatsbedrijft der Posterijen, Telegrafie en Telefonie*, hvis Organisation er fastsat ved kongelig Anordning af 11. Marts 1929.

Styrelsen. Etaten ledes af et Generaldirektorat *(Hoofdbestuur der P. T. T.)*, som staar direkte under Ministeriet for Vandsikringsvæsenet. I Spidsen for Generaldirektoratet staar en Generaldirektør, der selvstændig afgør alle Sager, hvis Afgørelse ikke efter de gældende Love er forbeholdt Dronningen eller Ministeren.

Som Generaldirektørens nærmeste Medarbejdere findes en Generalsekretær, der varetager Ledelsen af Arbejdet indenfor Generaldirektoratet, en Overingeniør som Leder af den tekniske Tjeneste og to Overinspektører, der har det øverste Tilsyn med den praktiske Udførelse af Posttjenesten, henholdsvis Telegraf- og Telefontjenesten.

Landet er inddelt i 9 Distrikter, *(inspectie)* hvert under en Inspektør, hvortil kommer en Inspektør for de tre Jernbanepostkontorer. Inspektørerne er Ledere af Tjenesten i Distrikterne og fører med Assistance af Viceinspektører Tilsyn og Kontrol med Posthuse og Telegrafstationer. Udenfor Distrikterne direkte under Generaldirektoratet staar Postkontorerne og Telegrafkontorerne i Amsterdam, Rotterdam, Haag og Utrecht samt Telegrafkontoret i Arnhem. Tilsynet med disse Kontorer føres af Overinspektørerne i Generaldirektoratet.

Posthuse og Telegrafstationer. Af faste Posthuse findes Postkontorer *(postkantoor)*, Postekspeditioner *(station)* og Brevsamlingssteder *(agentschaap)*.

Postkontorerne deles i Hovedkontorer, Bikontorer og Hjælpekontorer, af hvilke de to sidstnævnte ligesom Postekspeditioner og Brevsamlingssteder er underlagt et Hovedkontor. Bikontorer er Postkontorerne i mindre Byer, der ligger i umiddelbar Nærhed af en By med Hovedkontor, og Hjælpekontorer er Forstadskontorer i de store Byer; de deltager i Udførelsen af alle Tjenestegrene. Brevsamlingsstederne, der er indrettet hos Butikshandlende i Byerne, sælger Frigørelsesmidler og deltager i de almindeligste Post-, Telegraf- og Telefonforretninger, medens Postekspeditionerne er Landposthuse, der hyppigt er indrettet hos et Landpostbud.

Kun i de største Byer findes særskilte Telegraf- og Telefonkontorer, og en Del Steder paa Landet, hvor der ikke er Postekspedition, er der oprettet Telegraf- og Telefonekspeditioner, men iøvrigt udføres Telegraf- og Telefontjenesten paa Posthusene.

Hovedkontorerne ledes af Postmestre *(directeur)*, som fører Tilsyn med Tjenesten ved Kontoret og de underlagte Posthuse og overvaager Personalets Udførelse af Arbejdet ogsaa udenfor Kontoret. Under særlige Omstændigheder kan Postmestrene paa eget Ansvar træffe nødvendige ekstraordinære Forholdsregler, naar der ikke er Tid til at indhente Forholdsordre hos Generaldirektoratet eller Inspektoratet. Postmestrene afholder alle Udgifter under en vis Grænse, giver ordinær Ferie og ikender Disciplinarstraffe paa indtil 3 Timers Ekstratjeneste eller Bøder indtil 1 fl.

Postraad. For at opretholde Forbindelsen mellem Post- og Telegrafvæsenet og dets Kunder er der nedsat et Postraad, bestaaende af Repræsentanter for Handels- og Industrikredse. Postraadet fremsætter sin Mening om de af Post- og Telegrafvæsenet paatænkte nye Foranstaltninger, der har offentlig Interesse, og holdes underrettet om de Betænkeligheder fra Styrelsens Side, der i givet Fald er til Hinder for at imødekomme fremsatte Ønsker.

B. Monopol m. v.

Poststyrelsen har Eneret paa at besørge Breve af Vægt indtil 500 g og oppebære Portoen herfor. De øvrige Postfor-

retninger, nemlig Besørgelsen af andre Brevpostforsendelser end ovennævnte, Besørgelsen af Pakker, Postanvisninger, Postindkasseringer og Aviser, samt Postgiro- og Postsparekasseforretninger udøves derimod i fri Konkurrence med andre Virksomheder.

Foruden de egentlige Postforretninger udføres gennem Posthusene en Række andre vigtige Forretninger, af hvilke skal nævnes Kasseforretninger og Modtagelse af Anmeldelser til

Postbygningen i Amsterdam.

Rigsforsikringsbanken (Ulykkesforsikring), Indbetaling af direkte Skatter, Indkassering af visse Afgifter paa Slagtekvæg og Øl, af Stempelafgifter for visse Dokumenter, Salg af forskellige Stempel- og Afgiftsmærker (bl. a. for Cycler) samt Udlevering af og Opkrævning af Betaling for de af Statstrykkeriet udsendte Publikationer.

Telegrafstyrelsen har ikke noget egentlig Monopol paa Anlæg og Drift af Telegraflinier. Enhver udenfor Statsmagten, der ønsker at etablere eller drive Telegraflinier, skal dog have en af Dronningen underskrevet Koncession, og en saadan Koncession er kun givet det nederlandske Jernbaneselskab til Brug for Tjenestetelegrafering.

Den lokale Telefontrafik var oprindelig i Hænderne paa en Række lokale Selskaber, af hvilke en Del i Tidens Løb er blevet overtaget af Kommunerne, medens den interurbane Trafik udførtes af et koncessioneret Selskab, *la Nederlandsche Bell Telephoon Maatschappij*. Disse Virksomheder er dog senere overtaget af Post- og Telegrafvæsenet med Undtagelse af Lokaltelefonanlægene i Amsterdam, Rotterdam og Haag, der stadig drives kommunalt i Henhold til Koncessioner, som imidlertid nu kan opsiges med et Aars Varsel.

C. Postomdeling.

I de tre største Byer (Amsterdam, Rotterdam og Haag) er der 4 daglige Omdelinger paa Hverdage. Man har imidlertid (i 1932) til Hensigt at reducere Antallet til 3 undtagen i Amsterdams Centraldistrikt. I de andre Byer er der 2 à 3 Omdelinger paa Hverdage, i Byer med over 5000 Indbyggere 3 Omdelinger i Centrum.

Paa Landet er der i Almindelighed 1 Omdeling paa Hverdage til alle Adressater, omfattende almindelige og anbefalede Forsendelser, Postanvisninger og Giroudbetalingskort og disses Beløb; under Omdelingen modtager Landpostbudene tilsvarende Forsendelser til Afsendelse samt Sparekasseindskud og sælger Frimærker.

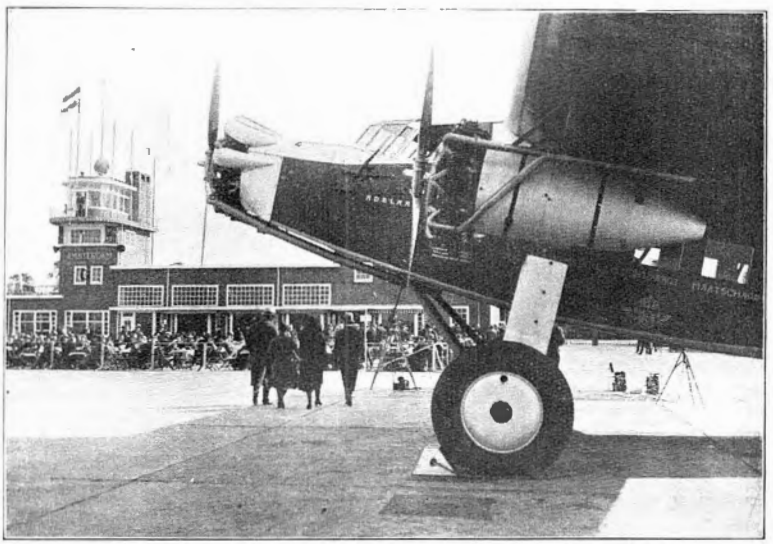
Paa Søndage er der 1 Omdeling i Amsterdam, Haag, Scheveningen, Groningen, Rotterdam og Utrecht, og der omdeles (foruden Ekspresforsendelser, der udbringes overalt):

a. Breve og Brevkort fra Udlandet,
b. indenrigske Breve, Brevkort og trykte Meddelelser om Dødsfald, naar de paa Forsiden bærer en Etiket »Délivrer le Dimanche«,
c. Aviser, der udkommer mindst 3 Gange ugentlig,
d. Anmeldelser om anbefalede Forsendelser, hvis ikke selve Forsendelsen udbringes.

D. Telegraftrafiken.

I den indre Telegraftjeneste anvender man hovedsagelig Morsetelegrafi med et Liniesystem, efter hvilket

Stationerne efter Trafikens Vigtighed er forbundet med en eller flere saakaldte Centralstationer, som ved Modtagelsen af et Kaldesignal sætter Afgangsstationen i direkte Forbindelse med Bestemmelsesstationen. Paa denne Maade opnaar man som Regel direkte Aftelegrafering af Telegrammet frə Afgangs- til Bestemmelsesstationen og undgaar næsten altid Omtelegrafering ved en eller flere Mellemstationer. Indførelsen af dette System har medført en betydelig Nedsættelse af den gennem-

Postflyvemaskine til Java forinden Afgangen fra Amsterdam.

snitlige Befordringstid, som nu beløber sig til 15 Minutter, regnet fra Klokkeslettet for Telegrammets Indlevering til endt Modtagelse paa Bestemmelsesstationen.

Ved Siden af Morseforbindelserne har de vigtigste Stationer direkte Forbindelser med Apparater med større Hurtighed (Hughes, Teletype og Baudot).

Stationer med ringe Trafik afgiver og modtager deres Telegrammer pr. Telefon.

Radiotelegraftjenesten varetages af Radiocentralen paa Hovedtelegraf- og telefonkontoret i Amsterdam, der gennem Kabelforbindelser betjener Senderen (Kootwijkradio) og Modtageren (Noordwijkradio) og har direkte Rør-

postforbindelse med Telegrafkontoret paa Børsen. Der er Radiotelegrafforbindelse med en Række Lande i Europa samt Nord- og Sydamerika og Nederlandsk Indien; i sidstnævnte Forbindelse er der desuden etableret Billedtelegrafi.

Radiotelefontjenesten varetages ligeledes af en Central paa Amsterdams Hovedkontor, hvor hver Sender betjenes af to Telefonister, en for den radiotelefoniske Del af Strækningen og en for Landstrækningen. Der kan samtales med Nederlandsk Indien og Skibe i Søen, og Samtaler kan føres fra alle offentlige Samtalestationer og alle Abonnentapparater, og desuden er der paa forskellige Steder indrettet særlige Samtalekamre, i hvilke 4 Personer kan deltage i en Samtale.

E. Personelforhold.

Tjenestemandsstillingerne i det hollandske Post- og Telegrafvæsen er paa noget lignende Maade som i Tyskland delt i 3 Hovedgrupper omfattende højere Stillinger, Mellemstillinger og lavere Stillinger.

Til den første Gruppe hører det overordnede Personale i Styrelsen samt Chefer og Afdelingschefer ved Postkontorerne og Telegrafkontorerne.

Man antager til denne Gruppe unge Mennesker med Gymnasieuddannelse og giver dem en treaarig teoretisk Uddannelse med to Eksaminer og derefter to Aars praktisk Uddannelse. Til tekniske Stillinger i denne Gruppe antages Personer med Ingeniøruddannelse.

Mellemgruppen omfatter Kontorpersonalet i Driften, indbefattet Telefonister og Stillinger svarende til danske Postbudformænd og Overpakmestre m. v. Personalet uddannes dels alene til Telegraf- og Telefontjeneste, dels til saavel Post- som Telegraf- og Telefontjeneste. Personer med denne sidste Uddannelse kan avancere til Postmestre ved de mindste Kontorer.

Den lavere Gruppe omfatter Postbude, Telegraf- og Telefonarbejdere o. l., og disse Tjenestemænd har efter at have bestaaet en Prøve Adgang til at overgaa til Mellemgruppen.

Belgien.

Det belgiske Postvæsen ledes af en Poststyrelse *(Administration des Postes)*, medens det belgiske Telegraf- og Telefonvæsen er organiseret som en selvstændig Forvaltning *(Régie des Télégraphes et des Téléphones)*, adskilt fra Staten i retslig Henseende. Begge Styrelser er underlagt Ministeriet for Jernbanerne, Søfart, Post-, Telegraf- og Luftfartsvæsen.

Postvæsenet i Belgien.

A. Styrelsen.

Postvæsenets Centralstyrelse omfatter Generaldirektoratet, som er delt i 4 Afdelinger *(direction)* og Generalinspektoratet. Generaldirektøren har den øverste Ledelse og forelægger direkte for Ministeren de Sager, det tilkommer denne at afgøre. I Spidsen for hver af de fire Afdelinger (Personel-, Drifts-, Regnskabs- og Postgiroafdelingen) staar en Direktør *(directeur d'administration)*, som drager Omsorg for Behandlingen i Afdelingens forskellige Kontorer af de under denne hørende Sager og er ansvarlig for alle Situationer, som opstaar som Følge af Mangel paa Initiativ eller Forudseenhed fra hans Side.

Det øverste Tilsyn med Tjenestens Udførelse i Driften udøves gennem Generalinspektoratet under Generalinspektøren *(inspecteur général)*, som besøger alle Postkontorer af 1. og 2. Klasse mindst en Gang hvert tredje Aar og i hvert enkelt Tilfælde aflægger Rapport til Ministeren om Resultatet af sin Inspektion eller sine Undersøgelser og eventuelt fremsætter motiverede Forslag vedrørende Tjenesten.

Naar Ministeren ønsker det, træder et Administrationsraad sammen for at afgive Skøn eller Udtalelser i

de Sager og Spørgsmaal, der ønskes behandlet; i dette Raad har foruden Generaldirektøren, der er Præsident, Generalinspektøren og de fire Direktører Sæde.

Styrelsen af Postvæsenet er iøvrigt decentraliseret, idet der findes 9 Distriktsforvaltninger *(circonscription)*, der er Mellemled mellem Generaldirektoratet og Posthusene. Distriktsforvaltningerne ledes hver af en Kredsdirektør *(directeur régional)*, der baade er administrerende, inspicerende og reviderende. Til Medhjælp har Kredsdirektørerne Inspektører og det fornødne Kontorpersonale samt en eller flere Vagtmestre *(chef-facteur)*, hvis særlige Hverv det er at føre Tilsyn med Postbudpersonalet og Omdelingstjenesten.

B. Posthusene.

De bevægelige Posthuse hører under Jernbanepostkontorer *(bureau ambulant)*, som er underlagt 1. Distrikt i Bruxelles.

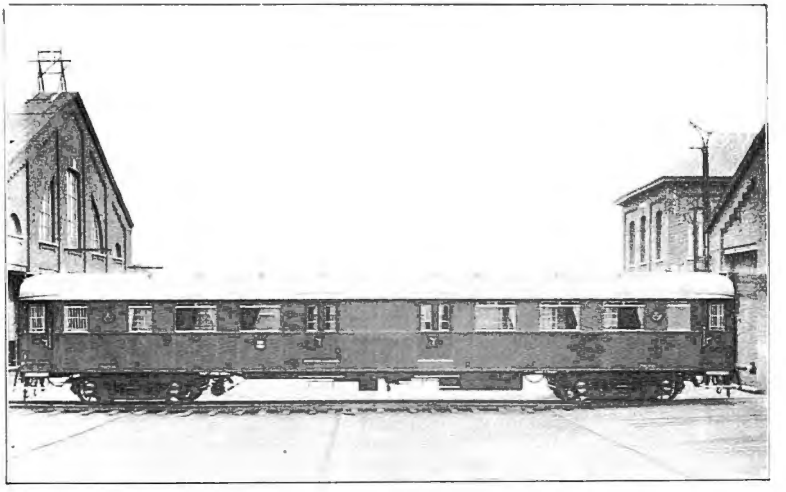
De faste Posthuse deles i følgende Kategorier:

Postkontorer *(perception)*.
Postekspeditioner *(sous-perception)*.
Brevsamlingssteder *(dépôt-relais)*.
Indleveringssteder *(agence)*.
Frimærkesalg *(poste auxiliaire)* og
Indleveringspostkontor *(bureau annexe)*.

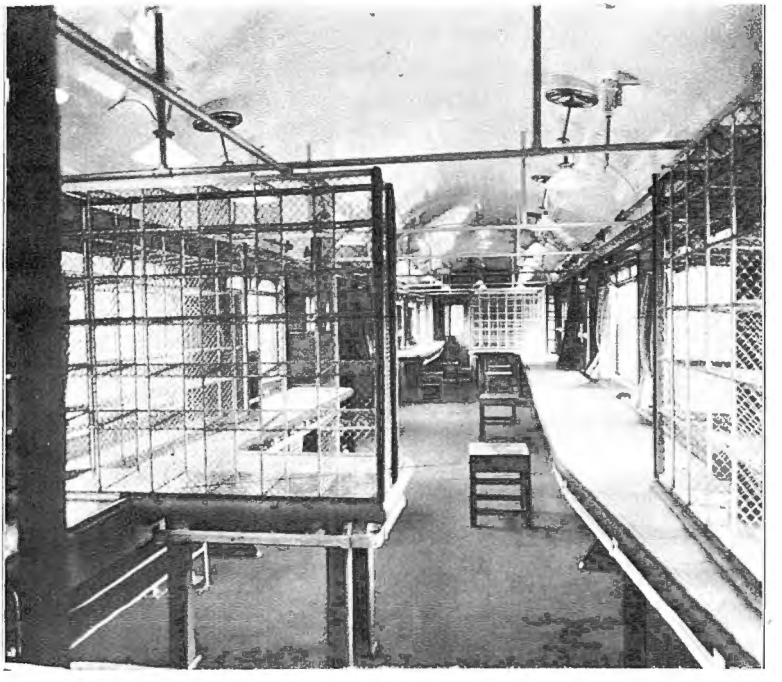
Postkontorer og Postekspeditioner er indordnet i flere Klasser efter deres Størrelse.

Postkontorerne ledes af en Postmester *(percepteur)* og udfører alle Arter af Postforretninger. Ved de største Postkontorer findes Postkasserere *(comptable)*, som paa eget Ansvar forestaar Kasse- og Regnskabsvæsenet. Mindre Postkontorer kan være forenet med Statsbanestationer *(bureau mixte)* og ledes da af Stationsforstanderen.

Alle øvrige Arter af Posthuse er saavel i administrativ som i regnskabsmæssig Henseende underlagt et Postkontor, og deres Forretningsomraade er mere eller mindre begrænset; dette gælder dog ikke Indleveringskontorerne, som dels findes i større Byer og ledes af en Underkasserer *(sous-comptable)* og dels oprettes midlertidigt f. Eks. ved Badesteder. Posteks-

Belgisk Metal-Postvogn.

Samme Vogn indvendig.

peditioner bestyres enten af en Posttjenestemand *(sous-percepteur)* eller er forenet med en Jernbaneholdeplads og bestyres da af Stationsmesteren. Brevsamlingsstederne bestyres af et Postbud, som tillige har Omdeling fra Brevsamlingsstedet, og Indleveringssteder og Frimærkesalg er indrettet hos Private, Frimærkesalgene fortrinsvis i Kiosker, som har aabent fra tidligt om Morgenen til sent om Aftenen. Postkontorer, Postekspeditioner og Brevsamlingssteder udfører undertiden Telegraf- eller Telefontjeneste, for Postkontorernes Vedkommende ved Personale fra Telegrafvæsenet, naar Tjenestens Omfang kræver det.

C. Postforretningerne og andre Forretninger.

Det belgiske Postvæsen besørger alle de i Verdenspostforeningens Konvention og Overenskomster omhandlede Forretninger, for Pakkepostens Vedkommende dog i Samarbejde med Statsbanerne, saaledes at Banerne er det egentlige Befordringsvæsen, og Postvæsenet medvirker ved Ind- og Udlevering af Postpakker og Jernbane-Eksprespakker under 5 kg. Indenrigske Postpakker modtages ved alle Posthuse, medens internationale Postpakker kun modtages paa Posthusene paa de Steder, hvor der ikke er fuld Jernbanetjeneste. Begge Slags Pakker udbringes af Postvæsenet, naar Adressestedet ligger mere end 3 km fra en Jernbanestation eller Holdeplads.

Jernbane-Eksprespakker modtages og omdeles af Postvæsenet men kun paa Steder, hvor der ikke er fuld Jernbanetjeneste.

Af ikke-postale Forretninger udfører Postvæsenet:

1. Salg af Stempelmærker,
2. Salg af Fiskeritilladelser for Vand- og Skovstyrelsen,
3. Bekendtgørelse af Stævninger fra Skattevæsenet og Indrivning af Skatterne,
4. Præsentation af Veksler til Accept og Optagelse af Vekselprotest,
5. Indløsning af Rentekuponer til belgiske Statspapirer og dermed ligestillede Papirer,
6. Ind- og Udbetalinger for Postspare- og Livrentekassen *(caisse générale d'épargne et de retraite)*, en selvstændig

Institution under Statsgaranti, hvis tre vigtigste Forretningsgrene er Sparekassen, Livrentekassen og Livsforsikringskassen.

Postvæsenet modtager Indskud og Præmier til Sparekassen og Forsikringskassen og effektuerer disse Kassers Udbetalinger, samt tjener som Mellemled mellem dem og Publikum for de øvrige løbende Forretninger.

For Livrentekassen sælger Postvæsenet Sparemærkekort og Sparemærker til Paaklæbning paa disse og oversender de fyldte Kort til Kassens Styrelse. Kontante Indbetalinger og Renteudbetalinger sker ved Hjælp af Postgiro.

Endelig anvender forskellige Grene af Stadsadministrationen samt Provins- og Kommunalbestyrelser Postgiroen ved deres Oppebørsler og Betaling af deres Udgifter.

Telegrafvæsenet i Belgien.

A. Styrelsen.

Ved særlig Lov er Styrelsen af Telegraf- og Telefonvæsenet i Belgien organiseret som en selvstændig Forvaltning *(Régie des Télégraphes et des Téléphones)*, adskilt fra Staten i retslig Henseende. Staten har overdraget denne Styrelse Telegraf- og Telefonanlægene samt Statens Rettigheder og Pligter med Hensyn til Telegraf- og Telefondriften.

De vigtigste Bestemmelser i Styrelsesloven er, at Forvaltningen er uafhængig af Staten undtagen med Hensyn til Optagelse af Laan, at Forvaltningen repræsenteres af den Minister, under hvilken Post- og Telegrafvæsen hører, at Forvaltningens Budget er underkastet Parlamentets Afgørelse, og at der skal aflægges et Aarsregnskab, som med Gevinst og Tabskonto forelægges Parlamentet til Approbation.

Telegraf- og Telefonvæsenet ledes af en Generaldirektør, og der findes ligesom i Postvæsenet en direkte under Ministeren staaende Generalinspektør, som udøver Overtilsynet med Driften. Disse to Embedsmænd skal være Ingeniører.

Generaldirektoratet er delt i 3 administrative og 3 tekniske Afdelinger, hver under en Direktør *(directeur d'administration)*, som for de tekniske Afdelingers Vedkommende er Ingeniører.

Endelig findes der ligesom i Postvæsenet et Administrationsraad, der er sammensat og virker paa samme Maade som det postale.

B. Telegraf- og Telefondriften.

Belgien er delt i

4 Ingeniørdistrikter *(circonscription technique)*, som beskæftiger sig med Telegraf- og Telefondriften i et Omraade, der omfatter 2 à 3 Provinser, heri ikke indbefattet Telefonanlægene i Bruxelles, Anvers og Liège, samt

3 Telefondistrikter *(circonscription téléphonique)* omfattende Telefontjenestens Drift og Teknik i ovennævnte Byer.

Desuden findes der en særlig Materielafdeling og en Bygningsafdeling.

Distrikterne og Materielafdelingen ledes hver af en Overingeniør med Betegnelsen Kredsdirektør *(directeur régional)* og Bygningsafdelingen af en Overarkitekt, der er Driftsdirektør *(directeur de service)*. Desuden findes der forskellige tekniske Sektioner m. v. under Ledelse af Ingeniører eller tekniske Inspektører.

Det lokale Tilsyn med Kasse- og Regnskabsvæsenet, Stationernes Ledelse, Inventar og Materiel samt Tjenestens Udførelse og Personalets Anvendelse udøves af Inspektører *(inspecteur)*.

Den egentlige Telegrafdriftstjeneste udføres under 4 Kredsdirektører, hvoraf de to bestyrer Centralstationerne med tilhørende Forstadsstationer i henholdsvis Bruxelles og Anvers, medens de to andre fører det almindelige Tilsyn med Tjenesten i henholdsvis den vallonske og den flamske Del af Landet.

Stationerne, med Undtagelse af de to ovennævnte, bestyres af Telegrafbestyrere, hvis Stillingsbetegnelse er forskellig *(chef du bureau principal, chef du bureau, sous-chef du bureau, rédacteur)* efter Vigtigheden af den Station, de bestyrer.

Telegrafbestyrerne har den lokale Ledelse og aflægger Regnskab til Forvaltningen.

En Del Telegrafstationer er installeret paa Statsbanernes Stationer og Postkontorerne og betjent af Telegrafvæsenets Personale. Disse Stationer staar under den i Anciennetet ældste Tjenestemand, der betegnes som Leder *(dirigeant)*, medens Stationsforstanderen eller Postmesteren er ansvarlig for den almindelige Orden og Brugen af Lokalerne.

Paa Steder, hvor Telegraftrafiken ikke nødvendiggør, at der haves Telegraftjenestemænd, udføres Tjenesten af Statsbanernes eller Postvæsenets Personale.

Der findes ikke koncessionerede Telefonselskaber i Belgien. Telegrafvæsenet har Eneret paa al Telegraf- og Telefondrift til Offentlighedens Brug og udfører hele Driften.

Private kan dog etablere egne Linier paa Betingelse af, at de ikke opkræver Afgifter, og de skal forud skaffe sig fornøden Tilladelse til at benytte offentlig eller privat Grund til Anbringelse af Pæle eller andre Støttepunkter. Desuden er der givet fire Kabelselskaber (Western Union, Commercial Cable Co., Eastern Telegraph Co. og Italcable) Tilladelse til at oprette private Telegrafstationer i Bruxelles og Anvers. Disse Stationer betjenes af Telegrafvæsenets Personale og arbejder under Telegrafvæsenets Kontrol, og de er underkastet de Reglementer, der gælder for Telegraftjenesten i Belgien.

C. Radiotelegrafi og Radiotelefoni.

De almindelige Regler for de forskellige Grene af Radiotjenesten er fastsat ved Lov, suppleret ved kongelig Anordning, efter hvilken der kræves Bemyndigelse til Etablering af Sende- eller Modtagerstationer.

Den maritime Radiotelegrafi besørges i Belgien af to Kyststationer i Ostende og Anvers, som tilhører Telegrafvæsenet. Dette driver desuden i Samarbejde med Søfartsstyrelsen Skibsstationerne paa Statens Postskibe i Ostende—Dover Ruten. Skibsstationerne paa Handelsskibene drives derimod af private Virksomheder — for Størstedelen af A/S Det internationale Radiotelegrafselskab — under Telegrafvæsenets Kontrol.

Kyststationerne i Anvers og Ostende er desuden indrettet til Radiotelefoni og korresponderer med forskellige Fyrskibe, Lodsskibe, Fiskebugserbaade o. s. v., og der kan etableres Forbindelse med en hvilken som helst belgisk Station. I Korrespondancen med Congokoloniens Postdampere i Ruten Anvers—Matadi deltager desuden de to Landstationer i Ruysselede og Liedekerke.

Telegrafvæsenet har fast radiotelegrafisk Korrespondance med New York, Leopoldville, Buenos Aires, Madrid og Beyruth og Radiotelefonforbindelse med Leopoldville og Buenos Aires. Disse forskellige Forbindelser betjenes af Radiocentralen i Bruxelles med automatisk Overdragning til en Sender i Ruysselede ved Bruges, 80 km fra Bruxelles og en Modtager i Liedekerke 20 km fra Bruxelles.

D. Radiofoni.

Ved Lov af 18. Juni 1930 med tilhørende kongelig Anordning er der oprettet et belgisk Nationalinstitut for Radiofoni *(Institut National Belge de Radiodiffusion)*, som har Bemyndigelse til at organisere en Radiofonitjeneste med Benyttelse af de Bølgelængder, der er tilstaaet Belgien ved de internationale Aftaler. Institutet, der ledes af et Forvaltningsraad under Forsæde af Ministeren for Postvæsenet, Telegraf- og Telefonvæsenet, sender sine Programmer over Dobbeltstationen i Velthem, 18 km fra Bruxelles; der benyttes en Bølgelængde til Udsendelser i fransk Sprog og en anden til Udsendelser i flamsk Sprog.

Lytterne betaler en aarlig Afgift paa 20 Francs for Krystalapparater og 60 Francs for Lampeapparater.

Endelig er man i 1923 i Kraft af en særlig Anordning begyndt at give Tilladelse til Radiospredning i Hjemmene pr. Traad af traadløst modtagne Programmer (Telefonudsendelse).

Frankrig.

A. Organisation.

Centralstyrelsen. Administrationen af Post- og Telegrafvæsenet i Frankrig udgør et særligt Ministerium *(Ministère des Postes, des Télégraphes et des Téléphones)*, der bestaar af 7 Afdelinger *(direction)* for henholdsvis Sekretariatssager, Personelsager, Posttjeneste, Telegraftjeneste, Telefontjeneste, Postgiro- og Postanvisningstjeneste samt Postsparekassen, hver under Ledelse af en Direktør *(directeur)*. Ministeriet behandler Budget- og Lovforslag, Forslag til Anordninger, Reglementer og Instrukser, administrerer Personelforholdene, iværksætter Arbejder, kontrollerer Udgifterne og aflægger Aarsregnskabet, men beskæftiger sig ikke meget med den daglige Administration.

Distriktsstyrelsen. Departementerne i Frankrig med Algier er grupperet i 18 Kredse *(région)* med en Kredsdirektion *(direction régional)*, der nærmest virker som Generaldirektorat for Kredsen. Som overordnet Medhjælp for Kredsdirektøren er ansat en Chefingeniør ved den tekniske Tjeneste og Inspektører til at føre Tilsyn med Driften.

I hvert Departement findes en Direktør *(directeur départemental)*, der er Chef for Post-, Telegraf- og Telefontjenesten i Departementet og blandt andet har Uddannelsen af Departementets Personale under sig.

Ved Siden af Departementsdirektørerne findes en Jernbanepostdirektør *(directeur chargé de l'ensemble des services ambulants)*, under hvem Jernbanepostkontorerne med hver sin Direktør *(directeur de ligne)* hører.

Udenfor Distriksstyrelsen staar de særlige Virksomheder, der beskæftiger sig med Fremstilling og Vedligeholdelse af Materiel, Trykning af Frimærker og andre Afgiftsmærker samt Udlægning og Vedligeholdelse af Søkabler.

Endvidere hører hertil den højere Post- og Telegrafskole *(école supérieure)*, hvor Faguddannelsen af Personale til de overordnede Stillinger foregaar. Skolen er delt i to Afdelinger, af hvilke den ene forbereder til de højere administrative Stillinger og den anden til Ingeniørstillinger i Styrelsen.

Posthuse og Telegrafstationer. Af faste Posthuse og Telegrafstationer findes følgende Kategorier:

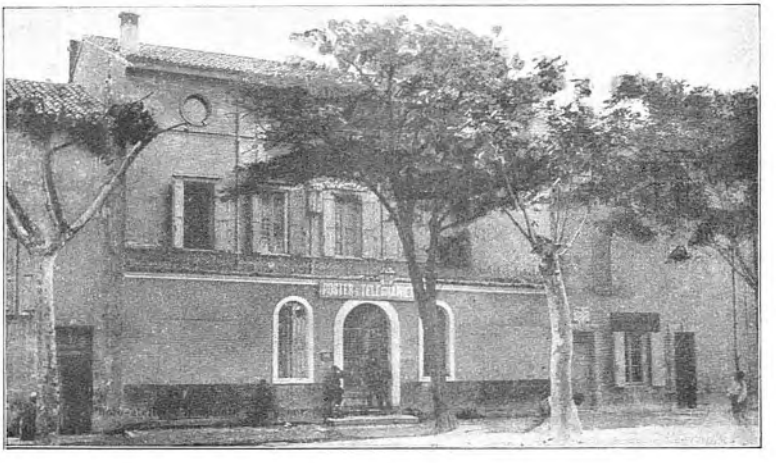
Hovedpostkontoret i Paris.

1. Post- og Telegrafkontorer *(recette de plein exercise)*, som deltager i alle Post-, Telegraf- og Telefonforretninger,
2. Selvstændige Telegrafkontorer *(bureau central télégraphique)*,
3. Selvstændige Telefonkontorer *(bureau central téléphonique)*,
4. Radiotelegrafstationer *(bureau central radio-télégraphique)*,
5. Postgirokontorer *(bureau central de chèques-postaux)*,
6. Filialpostkontorer *(établissement de facteur-receveur)*, der udfører samme Postforretninger som et Postkontor med enkelte Indskrænkninger i Henseende til Telegrampostanvisninger og internationale Postanvisninger,
7. Postekspeditioner *(agence postale)*, hvis Forretninger er noget mere begrænsede,
8. Brevsamlingssteder i Byerne og paa Landet *(recette au-*

xiliaire urbaine eller *rurale)*, der ikke modtager eller udbetaler Postanvisninger og ikke omdeler Post,

9. Telegrafekspeditioner *(bureau télégraphique)* og
10. Telefonekspeditioner *(bureau téléphonique)*.

De under 6—10 nævnte Kontorer er i regnskabsmæssig Henseende underlagt et Postkontor. Postkontorer, Telegraf- og Telefonkontorer er selvstændig regnskabsførende og indsender deres Regnskaber til en i Kredsens Hovedby residerende

Sydfransk Posthus (Manosque, Basses Alpes).

Kredsregnskabsfører *(comptable régional)*, der samler Regnskaberne til et Kredsregnskab, men iøvrigt ikke har nogen Myndighed ligeoverfor de enkelte Regnskabsførere.

B. Personelforhold.

Postkontorerne ledes af Postmestre *(receveur des postes et des télégraphes)* og de selvstændige Telegraf- eller Telefonkontorer af Telegrafbestyrere *(chef de bureau central télégraphique* eller *téléphonique)*. Filialpostkontorerne ledes af en Tjenestemand af Postbudklassen med Betegnelsen *facteur-receveur*, som desuden deltager i Postomdelingen.

De vigtigste Tjenestemandsstillinger ved Post og Telegrafkontorerne er:

Overkontrolører *(chef de section* eller *cônlroleur principal)* ved de største Kontorer, Kontrolører *(cônlrolcur)*, Assistenter *(commis)* og Kontorister *(dame employée)*. Kontoristklassen vil i Løbet af nogle Aar falde bort, idet man giver de nuværende Kontorister nogen Uddannelse efterfulgt af en Eksamen, hvorpaa de bliver ansat som kvindelige Assistenter *(dame-commis)*. De Kontorister, som ikke bestaar Eksamen, forbliver som Kontorister, men der antages ingen nye, da Rekruteringen af mandligt og kvindeligt Personale i Fremtiden skal være ens.

Ved nogle Kontorer findes Overpakmestre *(gardien du bureau* eller *agent manipulant)*, som deltager i Brevsorteringen og Telegrafapparatbetjeningen. Til Omdeling og Brevkassetømning anvendes Overpostbude *(chef-facteur)*, Postbude *(facteur de ville)*, Landpostbude *(facteur rural)* og Hjælpepostbude *(facteur auxiliaire)* og til Fejlretningstjeneste, Omdeling af Telegrammer og Telefonmeddelelser, Pasning af Rørpost, Stationsbudtjeneste o. l. Overtelegrafbude og Overtelefonbude *(chef-facteur)*, Telegrafbude og Telefonbude *(facteur adulte)* samt Cyklebude *(jeune facteur)*.

I Bureautjenesten anvendes Bureauledere *(chef de brigade)*, Kontrolører og Assistenter samt Overpakmestre *(gardien de courrier ambulant)*.

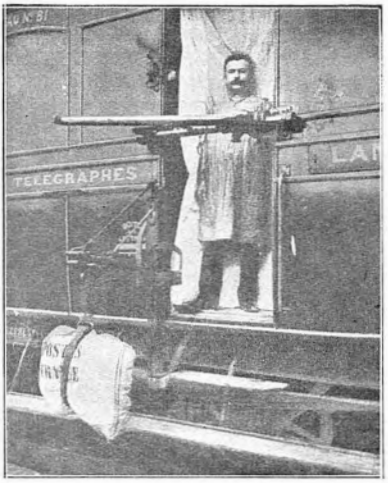
Paketbaadene i visse oversøiske Ruter er normeret med en Kontrolør *(côntroleur des services maritimes)*, som behandler Postforsendelserne, udveksler Afslutninger og varetager andre Postforretninger, men desuden fører et vist Tilsyn med Skibet Henhold til særlig Instruks.

C. Post- og Telegrafforretningerne m. v.

Post- og Telegrafvæsenet har E n e r e t paa:

1. Besørgelsen af Forsendelser, der udveksles i Statens Tjeneste, med enkelte Undtagelser for visse Forsendelser, de paagældende Myndigheder lader besørge ved eget Personale,
2. Besørgelsen af private aabne eller lukkede Breve med Undtagelse af Breve, som besørges ved Ekspresbud mellem Private, Fakturaer ledsagende Varer, Fragtbreve og forskellige andre skrevne Sager, der ikke er egentlig Korrespondance og (som Hovedregel) sendes sammen med de Varer, de angaar,
3. Besørgelsen af Pakker og Papirer af under 1 kg Vægt, f. Eks. haand- eller maskinskrevne eller tegnede Dokumenter, der ikke har Karakter af egentlig Korrespondance,
4. Bygning af Telegraf- og Telefonlinier og Udsendelse af elektriske eller andre Signaler af en hvilken som helst Art.

Der er dog foretaget nogle Indskrænkninger, hvorefter det er tilladt at benytte saadanne Signaler, som efter Sædvane anvendes i Landbrugs- eller Fabriksvirksomheder, f. Eks. Klokke-, Fløjte- eller Sirenesignaler. Der maa endvidere bygges Linier og udveksles Signaler indenfor sammenhængende Grundejendomme og — med særlig Tilladelse og mod Betaling af en Afgift — ad offentlig Vej. Saadanne Tilladelser er givet Jernbaneselskaberne, Vej- og Brovæsenet, Krigs- og Marineministeriet, Elektricitetsværkerne, Aviser og Pressebureauer samt enkelte Private.

Jernbanepostvogn med Udvekslingsapparater.

Det franske Post- og Telegrafvæsen paatager sig Befordringen af alle i Verdenspostforeningens Konvention og Overenskomster omhandlede Forsendelsesarter, hvorved dog bemærkes, at Pakkebesørgelsen udenfor Departementerne Haut-Rhin, Bas-Rhin og Moselle varetages af Jernbaneselskaber og koncessionerede Dampskibsselskaber; kun paa Steder, hvor der ikke findes Jernbanestation, udføres Pakkeposttjenesten af Posthuse, der er specielt bemyndigede dertil. Befordringen af Pakker af Vægt indtil 20 kg finder Sted i Postvæsenets Navn og under dettes Kontrol, hvorfor saadanne Pakker benævnes Postpakker.

Postanvisningstjenesten udføres ved Hjælp af flere forskellige Slags Postanvisninger, nemlig

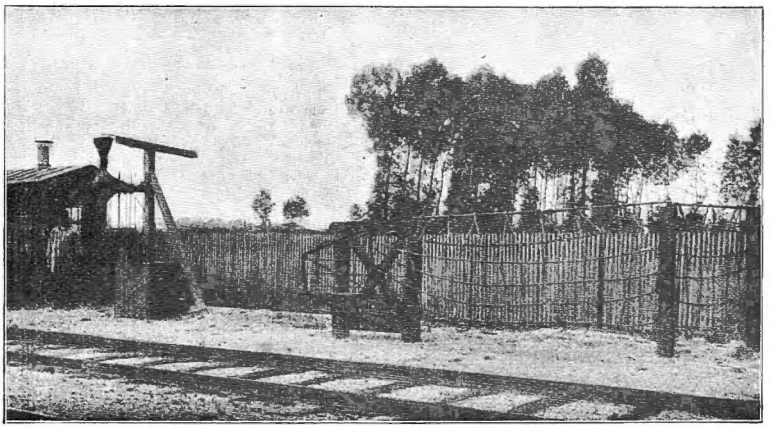
1) *mandat ordinaire*, som kan lyde paa ubegrænsede Beløb. De udfyldes af Indbetalingsposthuset med Adressatens Navn, Beløbet og — hvis Beløbet er over 500 Francs — det Posthus, hvor Anvisningen ønskes udbetalt; Blanketten udleveres til Afsenderen, der selv maa sende den til Adressaten, som hæver Beløbet paa et Posthus. Er Anvisningen paa over 500 Francs, underrettes Udbetalingsposthuset ved en avis d'émission,

2) *mandat-carte* og *mandat-lettre*, der kan lyde paa indtil 500 Francs, og som indleveres og postbesørges som Postanvis-

ninger i Danmark, og hvis Beløb udbringes sammen med Blanketten,

3) *mandat d'abonnement*, der benyttes ved Forsendelse til Avisudgivere af Abonnementsbetaling for Aviser og Tidsskrifter, og

4) *bon-de-poste*, som udstedes af Posthusene og lyder paa bestemte Beløb i hele Francs fra 1 til 20 Francs; de sendes ligesom mandats-ordinaires af Afsenderen til Adressaten, der maa hæve Beløbet paa et Posthus.

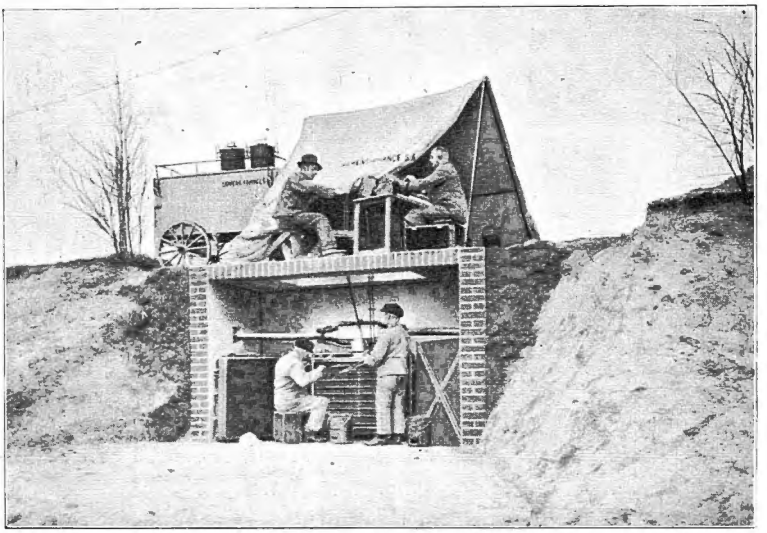

Apparater til Postudveksling med Tog i Fart.

Endelig udfører Post- og Telegrafvæsenet hele Telefontjenesten, og der findes derfor ikke private Telefonselskaber i Frankrig.

Ved Omdelingen af Postforsendelser i de vigtigste Byer, bliver Postbudene befordret til deres Omdelingsdistrikter med Automobil eller Sporvogn. Til Omdeling af voluminøse Forsendelser anvendes smaa Haandvogne eller i de meget store Byer Automobil.

Paa Landet omdeles alle Forsendelser af Landpostbude, der er gaaende eller cyklende, alt efter Rutens Længde. Paa mange Steder betjenes Landdistrikterne ved Postautomobiler, som bringer Posten ud til de enkelte Landsbyer, hvor den omdeles af Hjælpebude *(distributeur communal)*.

Kondensatorindbygning i Telefonkablet Paris—Bordeaux.

Foruden de egentlige Post- og Telegrafforretninger varetager det franske Post- og Telegrafvæsen ogsaa Sparekasseforretninger, idet der i Frankrig findes en Postsparekasse *(caisse nationale d'épargne)*, der modtager Indbetalinger paa mindst 1 Franc; Maksimumsbeløbet, der maa indestaa paa hver Sparekassebog er 5000 Francs. Endelig udføres der nogle Forretninger vedrørende Udbetaling af Aldersrente samt Livs- og Ulykkesforsikring.

Schweiz.

A. Organisation.

Det schweiziske Forbunds Post-, Telegraf- og Telefontjeneste er oprettet i Henhold til en Grundlovsbestemmelse, og Funktionerne er fastsat ved Forbundslove og -reglementer. Post-, Telegraf- og Telefonvæsenet er nu forenet til een Statsvirksomhed, der ledes og kontrolleres af:

a) Forbundsraadet (Regeringen),
b) Post- og Jernbanedepartementet(ministeriet),
c) Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet,
d) Kredspostdirektionerne, Kredstelegrafdirektionerne og Telefonbygningskontorerne.

I Spidsen for Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet staar Generaldirektøren.

Der findes 11 Kredspostdirektioner *(arrondissement postal)*, hver under Ledelse af en Kredspostdirektør.

I Telegraf- og Telefonhenseende er Forbundsomraadet delt i 20 Bygningsdistrikter *(groupe de réseau de construction)*, der ledes enten af en Kredsdirektør, en Inspektør eller en Telefonbestyrer *(chef du téléphone)*.

Generaldirektoratet bestaar af 6 Afdelinger (Sekretariatet, Generalpostkontrollen, Kursinspektoratet, Generalpostinspektoratet, Postcheckinspektoratet og teknisk Afdeling), der hver er delt i flere Sektioner til Behandling af de forskellige Sager.

Post- og Telegrafstyrelsen aflægger særskilt Regnskab for hver af de tre Tjenestegrene med Status og Gevinst- og Tabskonto, og kun Regnskabssaldi optages i det almindelige Statsregnskab. Styrelsen opstiller ligeledes særskilt Budget for hver af de tre Tjenestegrene, og Budgettet er ligesom Aarsregnskabet underkastet Parlamentets Afgørelse. I Princípet skal Post-, Telegraf- og Telefontjenesten hvile i sig selv set fra et forret-

ningsmæssigt Synspunkt. Underskud dækkes af Finanserne, som ligeledes oppebærer Overskud.

Forbundsraadet er øverste Myndighed for Post-, Telegraf-, Telefon- og radioelektriske Tjenester og afgør selv en Række vigtige Sager, saasom Approbation af Budget og Regnskab forinden Forelæggelsen for Kamrene, Optagelse af Laan, Fastsættelse af Anordninger og Afslutning af internationale Overenskomster.

Post- og Jernbanedepartementet har Overledelsen af Post- og Telegrafvæsenet og fastsætter Generaldirektoratets og Kredsdirektionernes indre Reglement, Tjenestereglementer og visse Gebyrer, som ikke er fastsat ved Anordning. Endvidere hører under Departementets Omraade Oprettelse og Nedlæggelse af højere Stillinger, Post- og Telegrafkontorer og Postruter samt Afslutning af Kontrakter og Afgørelse af Erstatningsspørgsmaal over visse Beløb.

Generaldirektoratet forbereder de Sager, som skal afgøres af højere Myndigheder og paaser Udførelsen af disses Afgørelser. Endvidere fastsætter Generaldirektoratet Detailbestemmelser om Udførelse af Love, Tjenesteanordninger og andre Reglementer og Forordninger fra Forbundsraadet og Departementet, udnævner Tjenestemænd i de lavere Klasser og afslutter de Kontrakter og afgør de Erstatningsspørgsmaal, som angaar mindre Beløb.

Kredspostdirektionerne, Kredstelegrafdirektionerne og Telefonbygningskontorerne har de administrative Sager ved Ledelsen af og det direkte Tilsyn med Tjenesten i deres Distrikt. De forbereder Personelspørgsmaal og alle Sager, der skal afgøres af Generaldirektoratet.

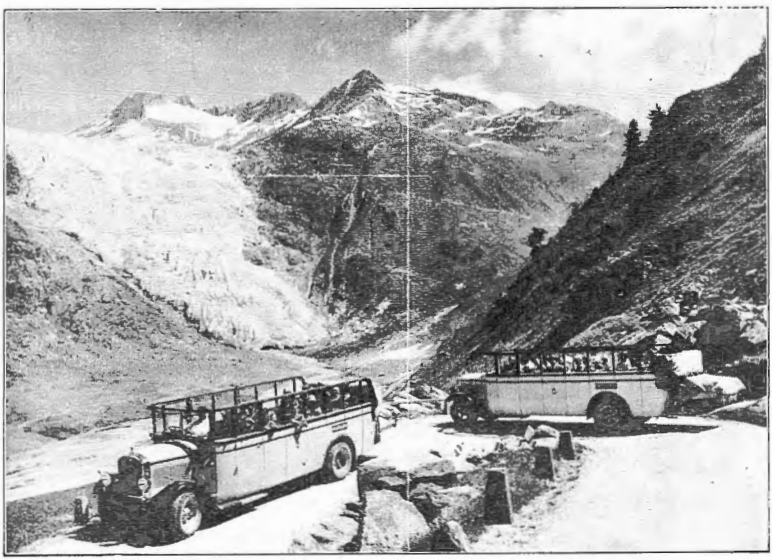
B. Eneret.

1. Poststyrelsen har med enkelte Undtagelser Eneret paa

a) at befordre Rejsende ad planmæssige Ruter, for saa vidt denne Ret ikke er begrænset ved andre Forbundslove,
b) at befordre aabne eller lukkede Breve, Kort med skrevne Meddelelser og alle lukkede Forsendelser af enhver Art indtil 5 kg Vægt,

2. Forbundsraadet kan tillægge Postregalet Befordringen af Aviser og Tidsskrifter, der udkommer i Udlandet.

3. Det er forbudt at forsende samlet — pr. Post eller paa anden Maade — for at omgaa Posttaksterne saadanne Forsendelser, som er undergivet Postregalet og bestemt til forskellige Personer.

Schweiziske Postrutebiler.

Telegrafstyrelsen har med enkelte Undtagelser Eneret paa at indrette og drive Afsender- og Modtageranlæg eller Anlæg af en hvilken som helst Art, der tjener til Overførsel af elektriske eller radioelektriske Signaler, Billeder eller Lyde.

Den radioelektriske Tjeneste er i Henhold til Koncession for nogle Aar overdraget til et privat Selskab, A/S Radio Suisse i Bern, hvis Aktiemajoritet ligger paa Telegrafstyrelsens Hænder. Dette Selskab besørger ligeledes den tekniske Radiofonitjeneste ved de to Stationer i Genève og Basel.

C. Personbefordringen.

Poststyrelsen gør Brug af sin Eneret paa Personbefordring paa den Maade, at den opretholder planmæssige Automobilruter til Befordring af saavel Personer som Post i de Egne, der ligger udenfor Jernbanerne.

Paa Knudepunkter, hvor der kan oprettes en Driftscentral, driver Postvæsenet selv Trafiken med egne Vogne og ved eget Personale. Man benytter her Automobiler med Plads til fra 17 til 40 Personer. Paa de mindre vigtige Linier er Driften overdraget til private Kontrahenter, som stiller Personale og Vogne og afholder alle Driftsudgifter. Til Gengæld modtager de fra Postvæsenet en Godtgørelse pr. kørt km i Forhold til deres Præstationer og Vogntypen, plus 10 pCt. af Indtægterne.

Postvæsenet har desuden overdraget sin Personbefordringsret til en Del private Entreprenører ved at give dem Koncession. Disse Kørsler er oprettet alene for at gavne Befolkningen og drives med Subvention fra Kommunerne. De medfører Post og modtager herfor af Postvæsenet en Godtgørelse, der er beregnet efter Antallet af befordrede Forsendelser.

Ved Udgangen af 1931 fandtes der

108	statsdrevne Automobilruter med en Vejlængde af.....	1683 km
276	kontrahentdrevne Automobilruter med en Vejlængde af.	2496 -
101	koncessionerede Ruter med en Vejlængde af.....	1455 -
485	Ruter ialt med en Vejlængde af	5634 km

Paa de stats- og kontrahentdrevne Ruter er der i 1931 kørt ialt 8.126.495 km.

Postvæsenets Personbefordring er af særlig Vigtighed i Alperne, hvor der om Sommeren løber henved 120 moderne Automobiler med Karosserier, der kan ændres efter Vejret, og 100 HK Motorer. Ad Alperuterne befordredes der i Sommeren 1931 indtil Udgangen af September omkring ¼ Mill. Rejsende. I visse Alpeegne finder Automobilkørslen ogsaa Sted om Vinteren, og der benyttes hertil Vogne med særlig Udrustning samt roterende Sneplove.

D. Posthuse, Telegraf- og Telefonstationer.

Posttjenesten udføres af Posthuse, som benævnes Kontorer *(office)*, Ekspeditioner *(bureau)*, Brevsamlingssteder *(dépôt)* eller Agenturer *(agence)*.

Telegraf- og Telefontjenesten udføres af Kontorer *(office)*, Telefoncentraler *(central téléphonique)* og Ekspeditioner *(bureau)*; af Ekspeditionerne er en Del kombinerede for Post- og Telegraftjeneste, Post- og Telefontjeneste eller alle tre Tjenester.

Posthuse, Telegraf- eller Telefonstationer benævnes Kontorer paa de Steder, hvor Tjenestens Udførelse kræver flere

Posthuset paa »Jomfruen«.

Personer. Dette Personale er undergivet Forbundsloven om Tjenestemænd og Forbundsloven om Arbejdstid (8 Timers Dag). Dets Tjeneste er udelukkende af personlig Art i Modsætning til Bestyrerne af Ekspeditionerne, der nærmest er stillet som Postekspeditører i Danmark og lønnes efter Beregning af Arbejdet paa Grundlag af Trafikens Omfang. Ekspeditionerne deltager i alle Forretninger og aflægger eget Regnskab.

I kassemæssig Henseende staar alle Kontorer og Ekspeditioner i Forbindelse enten med et Nabokontor eller direkte med en Filial af den schweiziske Nationalbank, hvortil de af-

leverer Beløb udover den fastsatte Kassebeholdning, og hvor de hæver Tilskud til Brug ved Udbetalinger.

Brevsamlingssteder er Posthuse af mindre Betydning. Deres Tjeneste omfatter alle løbende Postforretninger, men de staar i regnskabsmæssig Henseende under et Kontor eller en Ekspedition.

Posttjenesten kan desuden udføres efter Kontrakt af Personer eller Virksomheder udenfor Postvæsenet. Posthuse, der betjenes paa denne Maade, benævnes Agenturer og omfatter bl. a. midlertidige Posthuse (Sæsonposthuse) og Posthuse, der bestyres af andre Befordringsvirksomheder (Stats- eller Privatbaner). De vigtigste af disse Agenturer er regnskabsførende, de øvrige ikke.

E. Landpostbude.

De ved Ekspeditionerne tjenstgørende Postbude benævnes Landpostbude *(facteur rural)*. De er ikke undergivet Loven om Arbejdstid og lønnes efter Varigheden af deres Tjeneste. Bortset herfra er deres Pligter de samme som Postbudenes i Byerne. Med Hensyn til Omdeling af Post kan de dog efter Omstændighederne fritages for at omdele Forsendelser af Vægt over 5 kg, Forsendelser med Værdiangivelse over 1000 Fr. og Postanvisningsbeløb, naar denne Omdeling frembyder Vanskeligheder eller Ulemper.

Landpostbudene medfører de almindeligste Frimærker samt Brevkort til Salg, og de skal paa Steder, hvor der ikke findes Brevkasser, modtage enkelte Smaaforsendelser, der ikke forlanges anbefalet. De kan desuden paa visse Betingelser modtage Forsendelser, der skal anbefales, Avisbestillinger og Abonnementsbeløb. Endvidere har de Lov til at modtage Pakker til Postbesørgelse mod et særlig fastsat Gebyr.